

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

ROČNÍK XXXIII.

CHICAGO, ILL., 15. LISTOPADU 1911

ČÍSLO 11.

Miluš Liptovský:

NECHŤ SRDCE NAŠE VE SOUZVUKU TLUKOU

ZDA málo nás, či spíš jsme rozptýlení,
a každý spěje jinam v marném pachtění?
Zda slabí jsme, či v sladkém lenošení
nám stačí bombast slovný, plané nadšení?

At' jakkoli! Nás doba volá k práci
a pravý soud, jež vyřkne budoucnost,
ten prázdnu veličinu do temnoty skáčí
a odmění jen plodnou práce etnost.

. . . Čím méně nás, tím víc nám třeba snahy
a spěti všech ke společné činnosti —
nám cíle třeba, jenž by všem byl drahý,
a sdružil všechny v jedné bytosti.

Nuž v národu o druha opřen druh
a dobré všech jen ze všech roste rukou —
ó, chraňme vše, čím tvořen společný duch,
at' srdce naše ve souzvuku tlukou!

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Mohli bychom mluvit o nějakém tom zadosti-
učinění a podobně, mohli bychom chlubit se, že jsme
předpovídali, že jsme tvrdili, že se také stalo s tím
naším spojováním toho Sokolstva českého v Americe
a slovanského, jakž mělo následovati. Však nač drá-
sati staré rány, nač zastavovati se nad všemi těmi
sliby, jež jsme navzájem si vyměňovali, nač lomiti
rukama, když přece jen tu a tam sblížení nastalo a
společná vystoupení i práce po technické stránce
mnohé vykazují výsledky. Že není dosti, že nemů-
žeme býti spokojeni víme jako víme, že jednou bude
MUSET nadejít doba, kdy ten veliký sen náš se
uskuteční a pokrokové Sokolstvo, jestli bude chtít
čelití snahám živlů zpátečnických a živlů, jež dnes
šiky naše rozbíjí v Sokolství a zítra ve svobodomy-
slonosti! Těm ani oněm na práci vykonané nezáleží.
Kdyby záleželo a myslelo se upřímně, pak PRAVDA
byla by a musela by býti hlavním vodítkem v kaž-
dém jejich počínu. Následující však poukazuje na
něco zcela jiného a to jiné v prostě mluvě české ozna-
čuje se slůvkem LEŽ: "Tělocvičný Ruch (soc.-
dem.). "Naše výpravy". Naši v Americe, vytýká,
že Sokolstvo vylučuje socialisty ze svých řad a vy-
bízí k práci a vytrvalosti. "Kousek polemiky". Čl.
"Čemu učí nás statistika" naříká na nedochvilnost
činnovníků. (Stejná bolest i u nás.) Jaká musí býti
naše spolková činnost (účinná, opírající se o plnění
vzatých na se závazků). Pro veškeré členstvo. Čl.
"Obeční bařtipáni" žaluje na neochotu obečních za-
stupitelstev vůči D. T. J. Žena v minulosti." — Oti-
skujeme v plném znění z "Věstníku Sokolské Župy
Krkonoské Kristofa Haranta z Polžic." Otiskujeme
a tvrdíme, že v naší N. J. S. nebyl NIKDO, ani
JEDEN JEDINKÝ ČLEN vyloučen proto, že jest
socialistou, ba právě naopak my vždy u nás každého
pokrokového člověka si vážili, pomáhali a ve smyslu
prohlášení zásad našich pracující, snažili se o po-

vznesení jména českého a věci dělníka. Kdo jinak
tvrdí, kdo naše zásady svobodomyšlné a pokrokové
bagatelizuje, zapomínaje, že právě u nás dělník, jenž
třímá prapor náš sokolský, ten činí tak s úmysly
nekalými, zisťnými a jen z toho hlavního důvodu,
aby "hnal na mlýny" třídních a politických šplhav-
ců! Nejdříve se vynadá Sokolům "komediantů" a
pak téměř v zápětí povídá se: "Hoši my cheeme-
li se udržeti musíme také mít takové "komedianty."
Ba co, my musíme mít "komedianty" s mezinárod-
ním kabátkem na rozdíl těch, kdož pro nás v té české
Americe cestičky ušlapávali.

Pronesli jsme na tomto místě již jednou úsu-
dek o tak zvaném "Příteli pravdy", který ve veřej-
ném listě pravdu hájí, ale jest příliš zbabělým, než
aby zjevil veřejnosti své jméno. Vyslovili jsme ne-
pokrytě své opovržení těm, kteří ve veřejných li-
stech útočí na nemilé jim jednotlivce neb sdružení
a skrývají se úzkostlivě za podpis "Čtenář". V čem
liši se taková sketa zbabělá od rozpustilého uliční-
ka, který z úkrytu vrhne po vás kusem bláta a dá
se pak na útěk? V čem liší se takový "Přítel prav-
dy" nebo "Čtenář" od nočního pobudy, který z
tmavé své skrýše se zakukleným obličejem vyíťí
se na vás a zasadí vám ránu z nenadání — napadne
vás ze zadu, aby vám neposkytl času k obraně? My
toho "Přítele pravdy" a "Čtenáře" radíme do stejné
společnosti s těmi, kteří za doby noční činí nebez-
pečnými odlehlé ulice velikého města. "Přítel prav-
dy" vás napadne z úkrytu, aby vás oloupil o dobré
jméno — lupič vás napadne z úkrytu jen proto, aby
vás oloupil o peníze — a jelikož poctivý člověk cení
si svoji zachovalost více než peníze, stojí ten "Přítel
pravdy" ještě pod sprostým, zákeřným lotrem.
Stejný úsudek máme o tak často opakovaném poře-
kadle: "koho svrbí, ten at' se škrábe." Slyšeli jsme

výrok tento nedávno pronesený v jednom sokolském shromáždění a k našemu nemalému překvapení zdálo se, že nalezl u shromážděných ohlasu. Ale co podlých, zbabělých útoků učiněno bylo u nás těmi, kteří se opatrně skrývali za toto oblíbené pořekadlo! Napíše se útok — nemilá osoba se v něm naznačí tak, že každý lehce uhádne, koho tím pisatel míní — ale napadený nemůže se bránit. “Nejsi jmenován!” odpovídá se mu s nestoudným výsměchem — a na veřejnost se volá: “Koho svrbí, ten at’ se škrábe!” Pisatel nemá dosti zmužilosti přímo, otevřeně říci: “Já míním tebe!”, poněvač musil by se postaviti napadenému tváří v tvář — skrývá se úzkostlivě za výmluvu, že “nikoho nejmenuje” a při tom nepostačuje veřejnosti poukazovati na toho, kdo že to byl tou zákeřně vedenou ránou napaden. Bratří Sokolové! My víme, že podobné odporné zjevy z našeho tisku nevymýtíme — ale žádáme tolik, abychom neviděli jich aspoň v táboře našem. Máš-li kdo co říci — chceš-li pokárati — odsouditi — neobávej se též podepsati! Chceš-li někoho obviniti z nepřístojnosti — nesprávnosti — nepoctivosti — neobcházej, neschovávej se zbaběle za výmluvu, že “nikoho nejmenuješ!” Mluv jako Sokol přímo — jasně — otevřeně — bez bázně řekni jako muž, koho míníš a co o něm říci chceš a nedostává-li se ti k tomu dosti odvahy, tedy raději mlč!

Příští rok bude let padesáte co Sokolstvo napsalo si heslo své “Tužme se” na své prapory. V roce 1864 otevřely se síně první tělocvičny sokolské v Praze a první náměty pro práci sokolskou staly se v St. Louisu, Mo. “Tužme se” necht’ vznáší se v zářícím lesku svém před zrakem naším zejména v době příprav na šestý slet. “Tužme se všude” a “Tužme se” nyní i na dále ve všech cnostech občanských, jež kráší muže i ženu, aby se právem mohlo říci, že ten Sokol i u nás v té Americe něco znamená. “Tužme se” v myslích svých a vzdělávejme ten dorost svůj i mládež. Příležitostí máme dost a v naší N. J. S. vzorů nesčetných. V období zimním mělo by se vykonati všude co nejvíce v práci naši výchovné a Sokolové, Sokolky, rodičové měli by si zapamatovati, že nejsou v jednotě jen pro párádu, ani pro to ne, aby zastávali úřady a podobně, ale i proto, aby jako činovníci druhým dávali příklad a děti své posílali do tělocvičny. Ze všech stran dochází nás totiž stížnosti, že právě ti Sokolové a někdy i Sokolky, jež nejvíce toho na schůzích a u jiných příležitostech slavnostních namluví obětují vše “až do těch hrdel a statků” děti své do škol našich ani tělocvičných, ani svobodomyšlných, českých neposílají. Plná huba Sokolství a ve skutečnosti Sokolství žádné divně se vyjímá.

I v našich tělocvičnách větších jednot vidíte krásnou, uměleckou práci br. F. Urbana — tu skvostnou jeho myšlenku jako vyzvání k hojně účasti Sokolů všech o sletu šestém v matičce Praze. Vidíte ty tři jaré postavy boreů sokolských, již pohlízejíce na krásnou Prahu slovanskou nesou v guirlandě svázaných již tolik lístků lípových, žet’ radost se po-

dívat a nad nimi sokol za jásavého skřeku k letu se má. Postava krajní drží v rukou prapor, jehož barva podle Havlíčka jest “červeno-bílá”. Pochybujeme, že stalo se zúmyslně a Unie, jež sletový plakát vypravila v barvotisku patrně si plotnu zmýlila, tak jako plotnu ptáka sokola trochu více černí natřeli. Jinak však sálá práce ta skutečným nadšením bujarým k uplatňování mužných hesel přední školy české.

Vynikající a nadšený pracovník na poli sokolském, Dr. K. Heller, jenž přes to, že nastávající dny sletové přinesou každému schopnému činovníku v Čechách plné ruce práce, uvolil se ochotně list náš zpravovati o postupu prací přípravných a o činnosti Sokolstva českého vůbec a také již v minulém čísle činnost svoji započal. Jest nám nadmíru milé, že vzpomenu to bylo nás v těch kruzích, kde lhostejnost a nevšímavost nás stále tak zarážela, tak trapně se nás dotýkala. Br. Heller vysvětluje truchlivý ten zjev v posledním dopise takto: “Usiloval jsem o to, aby ve Věstníku Sokolském přinášely se pravidelně a původní zprávy sokolské, učinil jsem i některé pokusy, ale — marně. Namítne se, že lze alespoň otiškovati pozoruhodné zprávy z došlých časopisů; ovšem, ale který redaktor sníží se k tomu, aby místo péra nechal pracovat nůžky! A pak vždy chyběla by náležitá souvislost jednotlivých udalostí, jejich výklad a osvětlení.” — Těšilo by nás nadmíru, kdybychom na slova ta mohli br. Hellerovi přisvědčiti — abychom mohli zhostiti se nemilých dojmů, jaké v nás často vyvolávalo čtení českých sokolských časopisů. My viděli, jak horlivě sledováno jest hnutí sokolské v zemích slovanských, jak pečlivě zaznamenávány jsou veškeré, často i bezvýznamné udalosti ze všech zákoutí slovanských a jediným zdrojem informací bratřím v Čechách jsou také jen odborné časopisy slovanské, kdežto listů našich jako by ani nebylo. A tu přirozeně, i proti vůli stále a stále vtírala se nám domněnka, že veškeré naše snažení, naše práce, nestojí bratřím v Čechách za povšímnutí. Doufejme tedy, že bude nyní jináče — že i přes ty naše vady, nedostatky a přes tu obrovskou vzdálenost budeme si již jednou poněkud bližšími. ě.

V minulém čísle napsali jsme jen tak mimochodem jak to tak leckde vypadá ve skutečnosti s tak zvanou českou školou svobodomyšlných a protože v New Yorku utvořila se organizace těchto našich popelek ubohých a českých škol mysleli jsme si, že tam asi jest jináče. Ale mýlili jsme se, šeredně jsme se mýlili — inu pod svícnou bývá tma, tak jako hodně divných úkazů bychom mohli napočítat právě z těch řad, jež “hrají si dnes statečně na vojáčky svobodomyšlné!” Za to v Sokolství jsou naši a bratří D. A. S. na “dobré noze”, díky přičinění činovníků obou kdys rozvaděných stran. V obou jednotách se pracuje v každé době s nadšením, horlivostí a úsilím neutuchajícím na odevhování naši mládeže obého pohlaví a evičenci schází se navzájem i společně vystupují. Tu nalezly všechny ušlechtilé snahy volné a pokrokové nejvřelejšího ohlasu a pracovní-

kům skutečným nevalil socialismus jedněch a národní smýšlení druhých! Jest jen v podivním, že socialismus v New Yorku u D. A. S. měl by být jiný, nežli třídních jednot kdes v Chicagu, či byl by vlastní háček v tom, že v Chicagu socialismus dovoluje členstvu svému pohlížeti na náboženství jako na čistě soukromou záležitost, kdežto bratři new yorští v D. A. S. přímo a nepokrytě hlásí se ku svobodomyšlnosti. Podivné jsou cesty některých soudruhů. Tak stalo se nám, že jisté místní sdružení na podnět našich soudruhů pozvalo si k nám svého řečníka a aby se ukázalo "odstrkování a útisk" místních socialistů obcházel jeden z nich členy dotyčného sdružení a radil, aby hlasovali proto pozvání jejich vlastního řečníka. Spůsobem tím by se prý ono sdružení hodně kompromitovalo a soudruzi by mohli pustit zase nějakou tu "kachnu" do světa o pronásledování pracovníky národními a sokolskými. Poďte jim upřímně a poetivě pravici, pozvete některé z nich do kruhu svého, do cvičení a jinam a za nedlouho seznáte ku svému největšímu zděšení, že se vám za dobrotu vaši páni soudruzi podivně odměňují, práce vykonané sesměšňují a postupu vlastnímu překážeti budou. Za podanou pravici dostane se vám jednoduše úderu v tvář. A my, že bychom měli vždy nastavití druhou?! Tak snad ještě zle nebude

K smíchu jsou nám bratři a někdy i sestry, pakli mluví proti té či oné novotě v tělocvičně a v celé té naší organizaci sokolské. Což pak máme stát, smíme zůstatí ve starých kolejích? Sokol letí přece v před a dál a dnes, kdyby tvůrce jeho vstal myslíte, že spokojil by se stále jen tím co bývalo? Naopak z nových pramenů nové by čerpal a na základech starých nové i budoval. Učil by se a učit i od jiných nám nakazoval. "Cokolivěk se jinde v oboru našem děje, to seznat hled' me, a to nejenom z knih — jež ovšem též sluší opatřovat a pilně přehlížet — nejenom z písma mrtvého, alebrž též z názoru živého, jež jedním rázem a důkladněji nás poučí i k tomu nehledě, že způsob provedení, že život a ústrojnost zvlášt' u společných vystoupení veřejných se jevíci nedá se černí tiskařskou naskrz na papír upevnit. A tak tedy, kdekoli možno, patřme v dál."

V poslední době činěna nám byla několikrátě výtka, že si nevšímáme dosti veřejných manifestací Sokolstva — jak jest prý naší povinností. Opětný doklad k staré pravdě, jak ví se do všech podrobností, co jest povinností naší a jak při tom se neví, co jest povinností těch, kteří nám tyto výtky činí. My kdysi s chutí přinášeli posudky o všech veřejných vystoupeních všech sokolských sdružení, ale posudky ty byly přijímány blahosklonně jen tenkrátě, když bylo nám možno ehváliti. Výtka, byt' sebe upřímněji míněná, byla s jízlivými poznámkami odmítána — nebylo nám řečeno, ani odůvodněno, kdy a v čem se mýlíme — odpovědělo se nám prostě "po sokoleku" drsnými slovy. Proto řídíme se pravidlem: jen tam odvažovati se odborného posudku,

kde jsme o to požádáni. Dále pořadatelům těch různých sokolských slavností není známo, že technický pořadatel k jejich vystoupení měl by být též pozván, jako zvou zpravodaje jiné. Nenáležíme k těm, jimž jedná se o nějaké extra formality, nejedná se nám o nějakou tu "volnou vstupenku" — neb z pravidla takové vstupenky zapomínáme doma a u kasy si vstupné zapravíme jako každý jiný účastník — ale chceme míti jakousi legitimaci, která by nám zjednala volný průchod cvičištěm, bychom nemusili sledovati cvičení přes hlavy diváků — chceme od pořadatelstva míti něco, co by nám mezi námi zaručovalo tolik šetrnosti, pozornosti a zdvořilosti, jaké se těšíme, když co zástupci Sokolstva jdeme mezi cizince. Co tím míníme, dočte se každý na jiném místě. A proto pravíme: At' bratři pořadatelé jednou naučí se, co jest jejich povinností vůči sokolskému listu a my pak již budeme bez poučování věděti, co jest povinností naší.

Minule rozeslali jsme z pořadatelství listu našeho listiny za účelem provedení měření a vážení členstva N. J. S. Poukázali jsme jak se zachovati třeba a jak provéstí dlužno dle článku našeho v "Sokole" v měsíci září str. 293. Sokoly měří a váží cvičitel, náčelník aneb ten komu jste svěřili, též tak žáky a dorost, kdežto Sokolky ovšem měří cvičitelka, náčelnice, aneb Sokolka, jakž ji přidělíte i s tou drobotinou ženského rodu. Kde najde se ochotný bratr, lékař a provede tím lépe, jinde jen když poradí a podobně. Jedná se o důležitou práci statistickou i podjali jsme se tomuto úkolu rádi, jen když dojde ve všech jednotách pochopení co nejdříve. Ti, kdož budou míti za úkol Sokolové, aneb Sokolky pošlete co nejdříve. Sestavte svědomitě, pište zřetelně a inkoustem pouze. Listinu na čisto opsanou, co možno krasopisně zašlete přímo na nás po vyplnění. Sám-li nemůže pěkně napsati, nechť nechá si napsati a opatří podpisem svým i adresou, protože bude uloženo v jedné knize pro výstavku naší N. J. S. v Praze roku příštího. Listiny proto zachovati se musí v naprosté čistotě a vrátí se v lepenkové trubici. Neskládají se tedy. Jestli třeba rady a nějakého vysvětlení podáme milerádi, jen pište nám. Také povíme co by se pro výstavku naši hodilo i uspořádáme vše co zašlete. Kde lze vypůjčiti to či ono z našeho sokolského života od jednotlivců, rovněž opatřte, jako památky ze sletů, závodů a významných dnů vašich, doklady o založení jednoty vaší, odborů vašich, fotografie boreů, činovníků, fotografie žactva a Sokolek ve cvičební hodině, obrazy cvičírny uvnitř i zevnitř, výstřižky z časopisů o práci vaší českých i anglických, stará čísla novin, ilustrace, doklady práce tělocvičné, ukázky vývoje našeho kroje, doklady o vzájemných stycích s jinými sdruženími sokolskými a národními, o práci v otázkách veřejných, práci, umění a vynálezech našich lidí atd. atd. Z nasbíraného materiálu sestavíme statistiky a budeme tabulovati. Pohlednice sokolské, pořady a plakáty, pamětní peníze, obrazy a různé trofeje ze závodů a slavností rovněž dají se použítí, jen když nebude velikých rozměrů. V práci

této scházeti nemůžeme a nesmí scházeti žádná jednota! Pokud nás se týče přičiníme se, jen bud'te nám všichni nápomocni. Zásilky přijímají se již od nynějška. Tam kde by se dalo a mohli jsme poříditi modely našich Sokolen, podati plány moderních tělocvičen, náradí a ukázky z malých parků, hřišť veřejných a škol, kde naši bratři jako evičitelové působí a jiné zajímavosti dojísta jen bylo by pěkné. Tož dejme se do práce.

ZDRŮBEK FILOSOF A HARCOVNÍK SVOBODOMYSLNOSTI.

Jako bývá všude, věc naše svobodomyšlná ubírá se v před hlemýždím krokem tak dlouho, dokud se jí neujmou nadšenci obětaví, prodechnutí její vellebnou ideou, znalí právě všech těch pletich kazatelů a kněží těch kterých věr i jejich organizací! A lidé ti protože znali, protože dovedli posouditi, pravdy hledající od dávných dob, kladli prvě základy osvojení, vlastního rozumování a uvolnění lidstva veškerého. V Čechách u kolébky našeho obrození stáli mnozí kněží a ve filosofii máte v těch dobách prvotních mnohý toho doklad, protože tu již vedle Palackého, Čupra a Amerlinga nalezájí se Marek a Klácel, později vyskytuje se Smetana a po něm celá řada statečných kněží katolických i protestantů, již všichni především byli Čechy. Ti jdou k lidu, osvojují si nové myšlenky, mají smysl pro svobodu a práva všech národů a poukazujíce na vzory z dějin českých velikého Husa a "České Bratry" vzpomínají a oceňují zásluhy Komenského a Blahoslava i šíří ve svém okolí lásku k rodnému jazyku. A vedle této lásky vzdělání bylo jim mŕstkem k uvolnění myslí. V tom ohledu práce Jungmannova ve vlasti nejlepším nám dokladem. A kolik on dovedl soustřediti kolem literatury předběžné národních kněží, jimž Praha byla vše a Řím i s papežskou tiarou skoro nic. Byli to kněží liberální, snášenliví k cizému přesvědčení, kněží, již studovali neustále a báдали, náležejíce celému národu na rozdíl od těch, kteří v době přítomné jen svár a spory lidí svých na vzájem vyhledávají.

U nás v té české Americe svobodomyšlnost má také silnější kořínky a to od doby Náprstka, Jonáše, Šnajdra, Bárty-Letovského, Čapka, Klácela, Reišla, Rosického atd., již všichni pilně pracující na povznesení lidu svého starali se o jeho osvojení. A v tom ohledu Zdrůbek spolu s přítelem svým Paldou vykonali poměrně nejvíce, ba Zdrůbek, když se o svobodomyšlnost vážně začal starati dospěl ku metě přímo báječné činnosti a pŕle nezměrné, mravenčí. Staral se po celou řadu let, rozumoval, přesvědčoval a psal a zase psal, jen aby z hluboké studnice vlastních vědomostí nasbíraných pověděl toho co nejvíce na posilu českého člověka v zemi svobodné, však za časté ještě hodně vlivům všelikým podlehájeící. Tak stal se Zdrůbek jedním z prvých průkopníků, iniciátorů a vůdčů svobodomyšlných Čechů v Americe, ba nebránilo mu v tom ani to jeho kazatelství, to kněžství, ba právě naopak, neboť i tu dovedl šířiti věc volnou a svým posluchačům pověditi co pravdou

vědecky doloženou a pro co třeba se nadehnouti. Chtěl, aby si naši uvědomili svou individualitu, aby chápali sílu svou a toužili po všestranném rozvíti mysle své. Poukazoval jim na uvědomění svého lidství a i nabádal k touhám po tom, aby důstojnost člověka byla respektována státem i církví jakoukoli. Snahy jeho vedly ku tvoření nových světových názorů, ku stavbě nových mravnostních cílů a uvědomění si práv člověka, jenž vybáviti se měl z podanství "černých pánů". Že zapřičilo mnohé nepřátelství a nenávisť těch, kdož jindy se Zdrůbkem z jednoho říkali, že jsou hnízda, kdož může se diviti. Církev nerada odpouští zbloudilému synu svému, neřku-li synu, jehož si byla za hlasatele slova božího vyvolila i připravovala. Ti musí celou tíhu nenávisi její nésti, pronásledování a hanobení a tak bylo i se Zdrůbkem, tím Zdrůbkem, jenž se již na školách snaží a vnímá soustavy filosofů francouzských a německých. Vliv tohoto studia se u něho záhy dostavil a bohoslovecké theoretisování ve smyslu scholastiky středověké ustupuje rozumování vlastnímu.

Frant. Boleslav Zdrůbek narodil se 26. července v Bezdědicích u Hostomic, kraj pražský. Směr jeho celého vychování byl, jakž sám si napsal nábožensko-ascetiický, což jej přivedlo ze šesté latinské k tomu, že vstoupil do kláštera milosrdných bratří přísné observace ve Štýrském Hradci. Netrvalo dlouho a tu právě se přesvědčil do čeho zapadl a hojnou četbou samostatně naučil se souditi o světě, člověku i bohu. Znal již aesthetika A. G. Meissnera i práce St. Vydry a díla jejich, jakoby mu vstúpila lásku k ideám západu! Již tehdy věřil v samostatnou mysl substantci a jen pátral, proč všechny ty obřady víry. Vystoupil a znovu studoval v Praze. Zde později studuje jeden ročník bohosloví, aby poznal všeho toho čemu svět říká bůh, věčnost, nadpřirozenost atd. Záhy se mu však znechtulo i jde studovati k protestantům, přestoupiv na evandělické vyznání. Studuje v Basileji ve Švýcařích a hledá "ty pravdy písma", aby i zde vlivem prof. Schultze a čtením i Engla a konečně i samotného Marka seznal "rozmlouvání mezi pravdou a lží". Rozumí se, že také spisy Hegelovy znal, jehož filosofie jest charakterisována předpokladem naprosté totožnosti mezi věděním a bytím. Sám však mysle hloubavější, již tehdy co Klácel šířil ideje Hegelovy, nezapomínal Kanta, jenž chápal, že poznání lidské má jisté hranice, že člověk nepoznává věci o sobě, ale vnímá pouze zjevy, jsa odkázán na schopnosti své a mysle vyspělost i sestrogení její smyslů, kde směrodatným zůstává jen rozum! A taktó vyzbrojen ocítá se, 12. května 1867 v Americe, kamž byl vyslán, aby mezi svými působil. "Poslání své přijal v nejširším slova smyslu i přijal ordinaci církve reformované 18. října 1867 i usadil se v Racine, Wis., aby obsluhoval církve dvě Česko-moravských Bratří ním ustavené a sice v Caledonii a v Chicagu. Do Chicaga jezdil každých 14 dnů. Kázání jeho líšila se rozhodně od povídání kazatelů jiných a kněží, neboť bylo jeho zásadou kázati čistotu mravů a lásku, upřímnost ve všem jednání a národní uvědomění; ze zásad věro-

učných církevních neostýchal se vylučovati ty, které vadí mravnosti uvědoměné, lásee a pokroku všeobecnému, hledí pokud to šlo smiřovati vědu s náboženstvím, a kde to nešlo držel se vědy. Církevní správa synody, ač znala jeho smýšlení, trpěla to, neb jsou celkem svobodomyšlná a snášenlivá, nekladla mu v cestu žádné překážky."

Vedle probuzení svých, nabádání a poučování založil jim i české školky a pilně pracoval na radost svých a zlobu nepřátel, již poznenáhlu, ale za to tím jistěji se množili. Vědělo se záhy, že "hanácké dopisy" v Jonášově "Pokroku", Pastorem redigovaném jsou z péra Zdrůbkova a co lidé svobodomyšlní se jim těšili věřící přímo zatracovali. List 1868 se přestěhoval do Racine a Zdrůbek stal se jeho redaktorem. Byl sice ještě ve službě církve v Caledonii, ale do Chicaga již nejezdil a poučení lidu bylo mu hlavním vodítkem, "zanechav sprostého řemeslování v chrámě a vyděračského svatouškářství, jehož se štítíl"

Redigoval "Pokrok" do srpna 1869 a odstěhoval se do Cedar Rapids, Ia., na podnět Jonášův. Zde rozvinul již zcela činnost svou na poli volném a národním. Také prvou jednotu svobodomyšlných, dne 8. listopadu 1860 tu založil, k níž záhy přidalo se 30 Svobodných Obeí v rozličných státech. Zde také dal základ ku prvé "Česko-Anglické mluvnici", již v sešitech vydával a konečně odjel do Clevelandu, Ohio. Působnost jeho tam a listu jeho byla neméně vydatnou v řadách svobodomyšlných, jež rostly k jeho radosti skoro všude kde byli naši. Po mnohém sklamaní, strádání a sporech se živly zpátečnickými, ano i hrozbami soudu odjíždí z Clevelandu, O., do Čech, maje naději, že poštěstí se mu tam dosíci místa učitelského. Příznivá vláda Hohenwartova padla a s ní i Zdrůbkovi vyhlídky. S Tomášem Batlem 1872 zamýšlí v Texasu zakládat česko-anglické školy a později jako sazeč pracuje u "Houston Daily Times."

Za nedlouho povolán byl do české osady ve Veselý, okres Austin za učitele a kazatele sboru Česko-Moravských Bratří. Zařídil tu školu a kázal ve smyslu svobodomyšlné mravnosti. Lid jej znal, věděl co z úst jeho očekávají může a nepřátelé a kostelíkáři láteřili znovu. Zdrůbek však nedbá a jakého byl již tehdy smýšlení dokazuje často články a dopisy svými, jež posílá na Sever prof. Klácelovi do jeho "Hlasů Jednoty Svobodomyšlných". Tak píše mezi jiným:

"Cesta Tvá jak poznávám, vřdv zřetelněji, vede ryzím, čistým pantheismem moderním a ta moje čistým mravním materialismem. Na cestě této své nacházím pravdu ponenáhlu sice, ale zřejmě, zřetelně a neupřátelně: každý ji lehko chápe a nikdo ji nemůže upřít, jelikož by musel upřít jednotlivé zjevy v přírodě" (Číslo 22. H. J. S.)

Zdrůbek neuznával nějakou zmatečnou nahodilost vesmíru, ale také nebyl s Klácelem, že "jest tu svatý pořádek a vzájemnost všeho, že by byl Vesmír." Poznávánv prazákon přírody stavěl tu na důvod proti staré bohovědě křesťanské a nic mu nevadilo jeho postavení a jeho příslušnost, uznávaje, že nelze se každému hned povznésti příliš vysoko

nad svou dobu a prostředí v němž vyrostl. Zdrůbek měl zvláštní způsob svého podání, přísnou metodu Kantovu proti Hegelově vzletné mluvě, však povrehní. Stanovil pojem za pojmem a to tak, že lidu byl srozumitelnější Klácela, třeba i u něho byla volba slov někdy dosti zvláštních sloh patrně jeho a jeho pouze. Cizích výrazů se však dovedl uvarovatti a kdyby byl musel i nové slovo, nový význam si utvořiti, třeba na úkor vlastního kořene. Spor s Klácelem objevil jen velikou shovívavost na obou stranách a celek, čili jednota nesměly nikdy trpěti, jako spíše o projevení pravd se usilovalo.

V srpnu 1874 vede Rosewaterův "Pokrok Západu" po odchodu Šnajdrově z Omahy, Neb. Založil "Matici Svobody", již vydal pět sešittů a názvy této práce již mluví samy za sebe: "Rodopis boha, Světlo a jeho povstání, Vývoj práva aneb Co je hřích a co není, Ježíšovo mládí a Ústava Soustátí amerického." Jako všude tak i zde Zdrůbek byl i ve společenském životě činným, zakládal knihovny, spolky čtenářské, sokolské a české školky i pracoval v novinářství svém, nejen volně a poctivě, ale s báječnou přímo svědomitostí. Roku 1875 založil s Geringrem denník "Svornost", podnik na ten čas dojista odvažný a v dějinách toho našeho českého novinářství v Americe velice pozoruhodný. Mnoho bylo námahy, práce a sklamaní, však list se udržel a zásad ve štít vepsaných až na dobu nynější dodržel zcela co mnohé jiné listy dovedly kabát měniti jakž se dalo. Zdrůbek vrhl se do práce na prospěch svobodomyšlnosti, založil i týdeník "Amerikán" a později "Duch Času." Co vše tu složeno z jeho péra, na kolik ten písmák ve sloupcích, zejména listu posledního vykonal na "osvojení lidu svého"! A nešel jen stezkami vyšlapanými "temnoslovočnými" (Kanta) či snad "básnivomluvných" (Hegel), alébrž na místě hlubokých záhad hleděl více k zevrubnosti, jasnosti a podrobnějšímu třídění a to tak aby lid jeho spíše porozuměti mohl. Pro děti vydal "První čítanku pro školy americké", a když již G. B. Reišl na denníku pomahal přispíšil si s "Druhou čítankou pro česko-americké školy" a konečně sbíral látku pro prvý kalendář "Amerikán", který pak vlivem vydavatelstva až na doby nynější, vedle všech prací jeho a listů konal po všech osadách našich této Unie své poslání

Činnost, píle a dochvilnost Zdrůbkova byly všeobecně známy a my všichni, kdož s ním pracovali za redakčními stolky téhož listu měli jsme jen pro tohoto nestora amerického novinářství, písemnictví a svobodomyšlnosti jen uznání. Vše co bylo nové, pokrokové a volné mělo v něm zastance, jestli pravda hlavně byla tu či onde vodítkem a protože se snažil, aby dále se proniklo v lednu 1871 založil "Orgán jednoty svobodomyšlných", jehož vyšlo pouze šest čísel, za to ale pozdější jeho "Svojan" — snůška ovoce svobodného smýšlení všech národů setkal se s úspěchem mravním. A byla to pravá snůška čtení poučeného, krásného, jež měla tolik užitečnosti pro duchovní spojení našeho svobodomyšlného lidu, že list ten považován v kruzích i nejpřísnějších za vzor práce svědomité. "Prvních pět roků postu-

poval "Svojan" opatrně a rozvážně, aby nikoho ze svých čtenářů, nezvyklých na plnou a jasnou pravdu náboženskou, neodpudiv, a vyhýbal se úvahám a článkům zarážejícím a odrážejícím váhavou a nerozhodnou mysl, nejsoucí ještě otužilou dosti hleděti otevřeným zrakem na světlo každého vědeckého poznatku svobodného bádání a přemýšlení bez obavy, že by to komu bylo na škodu věděti to a přemýšlet o tom. "Svojan" sbíral a snášel mírným způsobem myšlenky a nauky velikých svobodářů, aby sloužily silnějším i slabším myslím ku pokroku a osvojení v poznání i mravnosti, ale pokračoval také stále ku předu a výše, až může nyní podati náhledy a poznatky nejbystřejších duchů i o tak zvaných "posvátných" věcech beze strachu . . ."

Spůsobem tímto, tedy již po vydání orgánu jednoty svobodomyšlných ocit'uje se Zdrůbek v čele celého hnutí, jako vedl Klácel ten svůj "Svojanov" (pojítko více méně theoretické a na papíře, nežli snad jako nějaká komunistická osada nevěrecká) jenže u Zdrůbka již byla praktická organizace. To ostatně vystihnete od prvního až do dvacátého ročníku i "Ducha Času." Tu celá řada jest studií a překladů věcí našich volných lidí, jako "Svornost" bije se rázně a bezohledně za vše co svobodomyšlné, počínajíc článkem odborným až do nejmenší zprávičky. Tu i onde shledáváte se s pracemi Haeckla, Strausse, Paina, Buechnera, Chiniquy, atd. spolu se všemi skoro význačnějšími přednáškami velikého Ingersolla. Tak bylo v "Duchu Času", kdežto na sta původních rozborů, posudků a prací volných najdete od Zdrůbka až do chvíle jeho poslední ve "Svornosti", nemluvě ani o pracích jeho kalendářních. A většina nadzmiňovaných věcí vyšla mimo to v knize, o což nemalou zásluhu má i ten jeho druh starý Geringer. Tolik ani největší nepřítel upříti nemůže, jako to, že ty jejich slabikáře vykonaly v české Americe velmi mnoho! Roku 1878 vyšla "Obrázková Dějepisná Čítanka Spojených Států" a 1882 "Mluvnice a základy českého pravopisu". Jonášovy práce toho druhu byly již rozebrány, kdežto "Česko-Anglické Mluvnice" Zdrůbkova nebyla dokončena až roku 1874, kdy vydal Geringer pod jménem: "Nová Anglická Mluvnice." Prvé sešity vyšly u Durase v Omaze. Roku 1884 dílo zcela přepracováno a vyskytuje se pod názvem "Postupná Anglická Mluvnice pro školy česko-anglické i samouky." Před tím vyšel "Anglický Vyslovovatel, navedení ku správnému vyslovování a hláskování, čtení a psaní slov s udáním výslovnosti a českých významů." Mimo to jest tu jeho velice oblíbený a rozšířený "Tlumač česko-anglický" a "Kapesní slovníky" anglický i český. Práce tyto jsou nemalé ceny a mnohý přistěhovalec jen s vděčností jich vzpomíná, jako Zdrůbkovy práce jako učitele na večerních veřejných školách v Chicagu, kde týž po leta zdárně působil. V šestém svazku "Maticе Svobody" najdete "Dvě náboženské hádání s páterem Čokou, kdy Zdrůbek zvítězil a pak konečně "Postavení žen v církvi." Jsou tu v letech osmdesátých i jeho pěkná "Kázání o svaté víře", jichž vyšlo pět sešitů a konečně žertovná a na ten čas dosti odvážná

"Svatá bible pro zasmání". Bylo ilustrováno a třeba trochu hranaté místy neminulo se jistě účinku, jako jeho "Stručný životopis Jana z Husince" a konečně sebraná látka "Křest'anství a vzdělanost" atd. atd. A vše to vyvrcholilo v řečích jeho a mnohých přednáškách i kázáních, kde volal k nám: "Nezahálejte, nehledejte zálibu v marnostech, neživte jen tělo, ale pamatujte i že máte mysl, kterou zušlecht'ujte a jako tělo své utužujte a evičte" . . .

A tak sledujeme-li vývoj naší pravé, kompromissů neznající svobodomyšlnosti v české Americe, stopujeme-li snahy na poli lidového vzdělání v tom ohledu, aneb uvědomíme-li si všechny rozsáhlé práce na prospěch povznesení jména českého i v tisku cizím, hlavně ovšem anglickém a ve styku s jinými organizacemi Volné Myšlenky a cenného doplňování svobodomyšlného písemnictví, výchovy našeho dorostu, shledáme se všude s jménem našeho Zdrůbka. Toho Zdrůbka, jenž věřil, že třeba ubrati zpátečníkům co nejvíce i důstojnými úkony jeho Obcí a úředníků téže, při veřejném pojmenování dítek, řečí při pohřbu a oddávání snoubenců. I v tom ohledu mnohé dobro vykonal, říkáje: "Takové příležitosti jsou vždy vhodné a prospěšné k tomu, aby nějaké zrnko svobodomyšlnosti zasilo se v mysl i srdce přítomných, aby se tito povzbudili a společně potužili v zásadách a úmyslech svobodu a blaho ne-soucích . . ."

Za dobrou vůli svou, za práci a ten mnohý skvostný dar z pramenů těchto vytrysknuvší byl Zdrůbek kaceřován i hanoben do chvíle poslední, ba co poslední i nyní sotva vychladl popel jeho a všechny ty sliby u rakve jeho dané se rozprehly, znovu se huláká, znovu se sesměšňuje a hanobí! Ano, byl útok toho druhu, nad nímž a nad nevděkem mnohých lidí starý druh náš se zamyslíl toho jitra posledního, kdy v redakci přečetl si slova utrhačná podlých lidí, k vůli těmto obřadům naň útočících . . . Zamyslíl se, hlava poklesla a Zdrůbek zasmušilý a stěžuje na bolení hlavy odcházal z tiskárny naposled. Nastalo překrvení mozku následkem velikého rozechvění patrně a konec — konec jest až příliš znám . . .

DO PRAHY!

Toto heslo jako kouzlem pojednou rozvířilo až posud klidnou hladinu sokolské naší rodiny. Ve chvíli, kdy již mělo se za to, že slet Nár. Jed. Sokolskou obeslán nebude, kdy mělo se za to, že promeškáný čas zavíná naši neúčast' — ozvala se výzva: "Do Prahy!" a pod modrými kajdami rozničen byl plamen nadšení — který rázem odstraňuje všechny překážky, neleká se žádných obětí.

"Do Prahy!" tak zněla odpověď téměř všech jednot a vzrušení, jež se při pronesení hesla toho všech zmocnilo, zachvacuje i ty, kteří povážlivě kroutili hlavami nad obět'mi a nad krátkou dobou k důkladné přípravě.

Rozhodnuto. Jednoty většinou hlasů projevíly přání, aby k VI. sletu do Prahy vysláno bylo vzorné závodní družstvo a přání většiny nutno se podrobiti. My cítili, že promeškali jsme značně drahého

času, že dnes již mělo družstvo vybrané pilně se připravovati, protná naevičovati — ale jednoty obelání sletu i za těchto okolností si přejí a nám nezbyvá nyní nic jiného, nežli promeškaný čas nahraditi pilnou, usilovnou prací.

Rozumějme si nyní nejdříve, proč k sletu družstvo vysíláme. Je-li jediným přáním, jedinou touhou jednot, aby družstvo dobylo ceny nějaké, pak ještě dnes neostýchali bychom se říci: zůstaňme doma a věnujme peněz na obelání sletu určených na věci nám bližší, pro nás důležitější a potřebnější, nežli jest dobytí ceny na závodisti. Proto nemůžeme souhlasiti se slovy br. M. A. Kleina z N. Y., který v dopise, v posledním čísle "S. A." uveřejněném, praví: "Borei čeští znali náš řád závodní a na lodi si prostudovali. Znalit', že lid jejich doma v Čechách od nich očekává jen vítězství a tu kdyby prohráli, jsouce v nevýhodě náeviku, že by neradi tak se vraceli. Udělalo by špatný dojem. A bratří, musíte si uvědomit, že lid tady v Americe teprve kouká jenom na vítěze. At' je vítěz v I. neb III. oddělení — jen když je vítěz. Lid potom rád navštívuje evičeni, když eviči vítězové a tím se přiláká i více evi-

učovati, že touha po vítězství jediné nás na závodisti nevede! My věříme, že družstvo k VI. sletu vybrané, bude sevíčenější, nežli byla družstva, která závodila při V. sletu — my věříme, že pustí se v tuhý zápas s odhodlaností v pravdě sokolskou, že pokusí se o to, uznání sobě dobytí — ale vzdávati se zápasu jen proto, že nekynula by jim naděje na vítězství — to bylo by zbabělé, to bylo by Sokolů nedůstojné, tím snížili by se borei naši na houfec profesionálních gymnastů, kteří pěstují těloevik jen k vůli dobývání odměn! Jak vyhlížel by sokolský slet, kdyby závodů účastnili se jen ti, jimž kynula by nějaká naděje na vítězství? My nesmíme řídit se tím, jak na naše účastenství při závodech pohlíželi lid — naopak, **my ten lid musíme poučovati o tom, jak na sokolské závodění pohlíželi my** — a sice, že závody nepořádáme jen za účelem dobývání odměn, ale proto, aby borei naši se sjeli, vzájemně se poznali, jedni od druhých se poučili, bratrské svazky upevnili, o své vyspělosti ukázky podali, v mužném zápase osvědčili svoji nezdolnost, klid, pevnou vůli, jakou osvědčiti musí každý i v zápase životním a při tom aby ukázali, že i v porážce dovedou býti

Památce Tvé dnes věnována budiž všech nás vzpomínka!

U veliké a hluboce procítěné vděčnosti své skláníme
šij svou a mysle naše zalétají tam k té mohyle
společné našich tvůreů a zakladatelů v drahé matiice
Praze na hřbitov olšanský
Čest' mohutnému dílu Tvému, bohatýre náš, a jméno Tvé

JINDŘICH FUEGNER

na mnohá a mnohá leta budiž na rtu i v myslích a
srdečích všech Sokolů i Sokolek.

čenců. Ale když se prohraje, tu žádný nechce o vlastní práci ani slyšeti. Vím dobře, že do čtyř budou vybráni borei, kteří již byli v Čechách na posledním sletu. A co nám přinesli? Ničeho. Kdyby raději nezavodili a dávali pozor, tak aby nám něco nového přinesli, udělali by lépe. Výkonný Výbor by měl vybrati boree, již by nám něco zpět přinesli a kteří pak s námi zůstanou a v práci další pomohou."

My zdráháme se věřiti, že na rozhodnutí boreů českých měla vliv jen obava před možnou porážkou. Příčin, jak jsme my jim rozuměli, bylo více. Nezamlouval se jim náš řád závodní, je pravda, ale nebyli též obeznámeni s našimi prostnými, poněvač přípravy pro Lucemburk jim nedovolily s eviky těmito důkladně se seznámiti, a dále nechtěli krátký svůj pobyt na americké půdě strávit v úplné odloučenosti od nadšeného lidu našeho, který jim s takovou láskou spěl v ústrety — a k odloučenosti by se byli odsouditi musili, kdyby byli chtěli vstoupiti na závodisti důkladně připraveni, slavnostmi a bankety nevysíleni. To, jak my rozuměli a po dnes za to máme, mělo hlavní vliv na jejich rozhodnutí.

Čeká-li náš lid, že naši borei musí vrátit se co vítězi — musíme my co praví Sokolové lid ten po-

pravými muži, pravými Sokoly, bratry, kde poražený první spěje, aby stisknul srdečně pravici št'astnějšímu vítězi! Tak si představujeme závody sokolské — a veřejnost naučiti se musí pohlížeti na ně právě tak jako pohlíželi na ně my.

Jen tam neúčast' v závodění dala by se omluviti, kde borei by viděli, že podstoupiti jest jim zápas nerovný. Proto v jednom z minulých čísel poukázali jsme na to, že závodů v Čechách účastní se i ti borei, jimž těloevik stal se životním povoláním (což v Americe není dovoleno), proto poukazovali jsme na železné pravidlo závodů, kde dosti malé pochybení při evičeni již známkováno jest nulou — tak aby naši borei dříve uvážiti mohli, jsou-li ochotni za takových okolností závoditi neb ne, aby někomu nenapadlo stěžovati si neb protestovati teprv až v poslední chvíli neb na závodisti. Jakmile ale rozhodnou přes to pustiti se v zápas, pak na závodisti provázeti je bude naše přání zduaru a osvědčí-li se býti zápasníky, jež ani nejsilnější sdružení neodváží se podceňovati — budou-li se chovati co vzorní Sokolové, do budou-li si vedle evičeni úctu i svým chováním, svým vystupováním, ukážou-li, že tělesná výchova měla vliv i na jejich stránku mravní, pak vítat je budeme při návratu co poražené právě s tako-

vou radostí, nadšením a pýchou, jako kdybychom je zdravili co vítěze!

To očekáváme od družstva vzorného — tak rozumíme důstojnému zastoupení Národní Jednoty Sokolské při Olympiádách Sokolstva slovanského!

Na tato naše slova, která opakujeme při každé příležitosti, byla nejednou pronesena námitka, že i bratři v Čechách jezdí na závody jen za účelem dobývání cen, že předáci sokolští ještě před ohlášením výsledků úzkostlivě vypočítávají, jak blízké jest možné vítězství, že s pravým rozechvěním očekávají chvíle, kdy soudcové výsledek oznámí — a na to odpovídáme jednou pro vždy tak, jak my té jejich touze po vítězství rozumíme, jak my ji chápeme: jim nejedná se tak o dobytou cenu, jako o dobytí nového úspěchu pro českou věc. Malému, neznámému a potlačovanému národu, jakým je náš, musí býti vítaným každý úspěch, byť na první pohled byl jen nepatrný. Zvítězí-li český Sokol v cizině, kde Čech nebyl posud znám, neb o něm měla cizina nepravé představy, kde proti Čechu byla mysl ciziny otrávena, znamená vítězství českého Sokola více, nežli dobytí štítu neb poháru. Na vítěze soustředěna jest rázem pozornost veřejnosti — vše se táže: kdo jsou, odkud jsou a teprv na otázky tyto dostane se cizině správných informací. Proto i my — ač jinak vůči úspěchům na závodistiích zůstáváme klidnými, ano pohlížíme na ně s obavou, věduce, že závodivost svádí k výstřednostem — radujeme se vždy z vítězství českých Sokolů, poněvač vítězstvím tím dobývá v cizině vítězství i české jméno!

Této pohnutky u nás nestává — a proto budeme-li moci o našich junácích po skončených závodech právem říci, že splnili naše očekávání ne co pouzí gymnasté, ale co Sokolové — budeme spokojeni a s námi každý člen N. J. S., každý česko-americký Sokol, každý Čecho-Američan!

A nyní několik slov o výběru družstva. Když již uchýlili jsme se od usnesení sjezdového — když zkoušky boreů nebyly odbývány v měsíci srpnu, neuznávali jsme potřebu toho, svolávat borece do Chicaga nyní, aby se zkoušce podrobili. Zdálo se nám to býti plýtvání penězi, jichž žádná Župa neb jednotá nemá nadbytek. Na východě znají osobně ty borece, kteří jsou nejspůsobilejšími na závodistiích barvy česko-amerického Sokolstva hájiti, na západě taktéž. Poslední závody byly dostatečnou zkouškou. Dále rozhodně nesprávným bylo by trvati na tom, aby Župy byly zastoupeny stejně — tot' přímo nemožné — neb tím bychom nevyhnutelně musili vřaditi do družstva borece slabší a boreci vyškolnější by byli nuceni zůstat doma. A my, ač nejedeme pouze za účelem dobytí ceny, přec jen chceme, aby jednou aspoň naše N. J. S. při českých Olympiádách náležitě se uplatnila. Kdyby Západ navrhl své nejlepší borece a naznačil, jak tito ve vyspělosti poměrně jeden k druhému si stojí (N. N. první, A. Z. druhý atd.), Východ učinil totéž, mohl by Výkonný Výbor pak dle toho sám družstvo sestaviti a kdyby jednalo se o poslední dva neb náhradníka, jen mezi těmi mohlo by rozhodnuto býti zkouškou. Tak jsme si my představovali nejjednodušší způsob výběru druž-

stva. Ale jelikož přihlášených ucházečů jest více, než se očekávalo, stává se rozhodovací zkouška nutností a tu navrhujeme způsob následující:

Jelikož bude to trvati aspoň měsíc, nežli povinné eviky na nářadí nám budou z Prahy zaslány, budiž doba zkoušky určena na dobu vánoční (mezi vánoční a novým rokem). Do té doby budeme míti veškeré pokyny, povinná evičení a snad i hudbu, dle níž budou prostrná prováděna.

Dojdou-li povinná evičení z Prahy dříve, budiž Župám zaslána, aby boreci mohli s nimi se seznámiti. Zkouška pak budiž vedena následovně:

a) Ze sletových prostrných (tato byla uveřejněna v 3. čísle "Am. Sok." tohoto ročníku). Nežli by se přistoupilo ku zkoušce, budou s kandidáty eviky ty dříve proevičeny, by se seznalo, jsou-li eviky navičeny správně.

b) Z povinných (předepsaných sletových) eviků na hlavním nářadí a na každém nářadí jeden volný.

c) Z eviků zvláštních, při nichž boreci ukázati mají svoji spůsobilost, jako skoky, běhy, vrh atd.

K předejití nedorozumění, projevů nespokojenosti, podezřívání, přimlouváme se vřele za to, aby za soudece požádání byli cizí odborníci a boreci aby označení byli jen čísly. Soudeci nebudou pak věděti, koho soudí a nedají se másti náklonností k tomu neb onomu — budou vedeni při posuzování jen výevikem, spůsobilostí a ne osobou. Kdyby naši členové při posuzování počínali si co nejneustranněji, při tuhém zápase přec neuspokojí — a my bychom rádi viděli, aby výprava naše odbyla se beze vší trpkosti, beze všeho nedorozumění. Na konec upozorňujeme bratry, kteří nalezájí se na takém stupni výeviku, že právem očekávají, že budou v družstvo závodní vřaděni, aby pilně se připravovali, prostrná sletová navičovali, aby ku zkoušce a společné poradě sjeli se již částečně připraveni — neb jim pak bude věnovati veškerou pozornost evičením vlastním.

Tolik o Sokolech. — Uslyšíme též o Sokolkách? Při V. sletu zastoupen byl družstvem Sokolek New York. Jest možné, aby při VI. sletu zastoupeno bylo Chicago, aby v Praze podány byly ukázky tělesné výchovy žen amerických? Promeškalo se drahně času — víme a cítíme to — ale když to hrdé, nezdolné Chicago jednou řekne si své "I will!" — nic je více nezastaví, pokud cíl kýžený není dosažen. Ukážeme, že i my máme trochu toho chicagského ducha v sobě? Budeme čekati na ozvěnu. č.

ZDRAVOVĚDA.

O zdravotvědě mluvíti lze všude tam, kde jedná se za prvé o udržení a zachování zdraví a za druhé o předejití nemocem. A v obou případech padá těloevik ovšem hodně na váhu a pro nás Sokoly a Sokolky, dorost náš i výchovu mládeže naší jest jen důležitá. Říkáme, že do těloevičny sokolské jdeme utužit své zdraví, posílit paže, zotavit tělo i mysl po celodenní námaze. A jestli tomu tak, pak to naše evičení povzbudí nadšení, jež naučí každého z nás přímým a nebojácným zrakem hleděti na život do

něhož vcházíme a poučujeme-li se tím teprve lépe pro nás.

Zdravím nazýváme stav ve kterém výkony tělesné správně probíhají v tkáni i ústrojí. To jest, nemáme ani snížení ani zvýšení, ani poruchy do jisté míry vlastní činnosti toho kterého jedince, kde rozhodují především výkony dýchání, oběhu krve, zažívání a ústředí nervových. Porušení těchto působí více méně i na ostatní výkony a jindy opět porušení takové zůstává osamoceno, třeba celkový stav těla přímo netrpěl. To vše na paměti majíce poznáme jak důležitým tu úkol předejítí nemocem, nežli nějaké to jejich léčení.

Zákony, jež určovati bychom si chtěli ku zachování zdraví jsou tak rozsáhlé a tak různé a mimo to tak velice se liší v jednotlivých případech, za jiných poměrů, jiného prostředí každého jedince zvláště, že sotva by se daly formulovati správně. To co bychom nazývali mohli správným a normálním pochodem činnosti br. A. nebude se hoditi br. B. a br. C. konečně by mohl odstoupati. Z toho tedy vidno, že pravidla zdraví jsou dohodovací a stanoví se v každém jednotlivém případě osobní skloností, vnímavostí a otužením. Pravidel, jež hodila by se pro každého a vždy nelze tedy určovati. Tot' v celku jest jen pravdivým, pokud zachování se zdraví týče, však v předejítí nemocem tu již určitějších třeba dát, protože musíme znáti příčiny nemocí a vzájemné vztahy jakž vyskytují se mezi těmi příčinami, vlastním jevem a výsledku.

Prof. Longstreth poměr zdraví ku nemoci a z toho následujících výjevů velice pěkně vystihl porovnávaje k obrazu míru a války. Za míru máme jisté jedince, již pracují pro sebe aneb ve skupinách docílují jistých výsledků tím, aneb oním směrem. Za časté používají těchž prostředků a pouze upotřebením těchž se snad v mnohém liší však v celku dospívají k určitým výsledkům svých snah. Najednou vyskytne se tu příčina války. Na pohled v nějaké té mezinárodní zápleťce o věcech nemalé důležitosti a následků nedozírných příčina může býti druhu vážného, aneb zdá se nám býti hodně nepatrnou. Však at' je tak či onak příčina stačila. Tak jest i s naší nemocí. Následuje sebrání se jedinců, již zanechají své práce a svého normálního zaměstnání i vrhnou se do něčeho jiného, čemu se říká život vojenský a pak je válka. Tentýž jedince, jednotka v míru, stává se jednotkou války a látky použité v míru mrhají se v potřebách válečných. Pak následují bitvy, dlouhé pochody, zničení tak mnoha co bylo užitečným v míru a vše to zanechává za sebou více aneb méně zkázy čili po válce měniti se má opět v užitečné, jakž mír toho požaduje. Však na kolik bylo ztrát, na kolik béd a utrpení? Zdalíž není úplný obraz nemoci? Nemoc jest ta válka, tkáň a porouchané ústrojí jsou ty výsledky a to okamžité i pozdější, jež liší se pouze v tom jak to či ono tělo uschnouto bylo v tkáni své znovubudovati, jak dovedlo snéstí náraz i nejprudší a jestli ztráty utrpené v celku daly se nahraditi, co zatím jiné na vždy nenahraditelnými zůstaly.

Lékař musí rozlišovati a pozorovati základní

prvky jakž ve válce té súčasněny jsou; ten, kdo zdravotědu pěstuje zastává tu místo sprostředkovatele, jeho snahou jest smiřovati, zabraňovati, odvracet, dohodovati se a vyhovovati okolnostem, varovati před hrozcím nebezpečím a připravovati jednu buňku proti druhé v jejich zápolu jako jedinců i pečovati o jejich vývin, podnebí, zaměstnání a upravení vhodných poměrů tak jako jejich nepřátel, jenž nazveme příčinami nemocí.

Podle našeho soudu nebylo by možné docíliti hygienických čili zdravotědných vítězství bez náležité znalosti a pochopení aspoň hlavních základů vlastních příčin nemocí; jinými slovy, bylo by zbytečným, ne-li docela nemožným, zameziti jistý stav věcí bez znalosti příčiny. Z toho důvodu přejdeme nyní co možná nejstručněji k hlavním činitelům, jež zaviňují přímo, aneb nepřímou různými chorobami lidské. A tu třeba míti náležitého pozor, neboť není vždy možným, abychom se vyvarovali záměně příčiny s výsledkem. Tak snadno se zamění doličky, jež po neštovicích se objevují s vlastní nemocí. A přec není tu příčiny proč by nemohla býti kůže v každém ohledu normální pouze na pohled jinou se jeví. Snaha lidské mysle považovati vždy normální stavy jež normálními se oku našemu podobají musí se rozhodně míjeti tam kde jedná se o zdravotědu; neboť třeba jsme smyslů svých používati museli v míře značné, nesmíme zapomenouti, že úkoly — výkony, jež tvoří vlastní pochod života, musí býti našimi vůdci v zachování a udržování zdraví.

Příčiny nemocí.

Nemoc se vyskytují jako výsledky dědičnosti, za druhé vlivem určitých základních prvků, jež obyčejně považujeme za příčinu, chorobu vyvolavší, více aneb méně v následcích svých obmezenou jistými stavy, a ty pak zoveme skloností. Dědičnost zcela správně jen lze rozdělití ve dvě skupiny:

1. **Přímá dědičnost** čili přijetí látek choroplodných v té chvíli, kdy oplodnění vajíčka se událo. Nejlepším tu příkladem ovšem nikoliv snad ojedinělým jest nemoc pohlavní strašná ve svých důsledcích — příjice. Jestli z rodičů ten či onen má v soustavě své zárodky příjice, jest jen možným, že potomek jejich čili dítě jejich, jež naroditi se má, nemoc tu přinese si na svět. Tot' dědičnost naprostá a pozitivní.

2. **Přenesení tkáně, aneb zvláštností výkonů tělesných** jest jiný opět projev dědičnosti. Přenesení normálních stavů, jako podobnost, barva vlasů, očí atd.; rovněž složení jednotlivých částek v celek, tak jako prsty s blankou, počet prstů větší na rukou, aneb nohou a jiné zvláštnosti po otcí a matee vše to děditi může dítě jejich. Rovněž správným se zdá názor, že tkáň přenesti se dá pokud náchylnosti její se týče, aneb zase naopak otužení tkáně v rodičích nemůže zůstati bez náležitého vlivu na náležitý vývoj dítěte jejich i ochranu proti nemocem a opáčeně. Stav prvý zoveme dědičnou skloností, stav druhý osobní spůsobností čili imunitou. Jako nejlepší příklad dědičné sklonosti, přenesené pudy, jest tu rozhodně tuberkulosa; v rodinách tuberkulosních, v pokolení za pokolením, ačkoliv narození byli na

pohled zdraví, nákaza se vyskytuje téměř pravidelně. A ještě jiné pozorování, jež silně tuto teorii podporuje jeví se v rodině, kde jeden z rodičů má souchotiny. Dítka jejich spíše podlehají nákaze a to zrovna ty, jež se nemocnému podobají, kdežto druhé podobající se otcí aneb matce zdravé nákaze unikají. Případy dědičné spůsobivosti již tak často se nevyskytují. Jsou však celé rodiny, kde jisté nakažlivé nemoce dětství jako spála, nikdy se nevyskytly, ačkoliv bylo dosti příležitosti k nákaze. Hovoříce pak již o této imunitě můžeme ihned doložit, že máme i imunitu získanou, stav to v němž odpor vůči jisté nemoci jest výsledkem změn jakž jeví se po oplodnění vajíčka. Tak dítě může býti spůsobilým proti nákaze neštoviční a z toho vážného důvodu, že mělo tuto nemoc již v děloze matčině; jindy zase jestli již jednou tu či onu nemoc jsme měli pro podruhé již jsme obrnění čili spůsobili zcela jako na příklad jsou osutiny. K imunitě přivedené se ještě vrátíme.

LETORA — temperament, výslednice převládajících stavů mysle vyplývající z určité konstituce tělesné. — S dědičností půdy a přenesením z rodiče na jeho zplodence jistých stavů, podobajících se tkáni a náchylnosti k nemoci určitého druhu jako tuberkulosa, můžeme míti i dědičnost určité konstituce tělesné, jež přináší s sebou jistou tendenci k vyvinutí se jedné aneb více nemocí náležejících do třídy a skupiny, jež mnohdy velice se na vřazem líší. Máme tu na zřeteli "nervosní" aneb "neurotickou" letoru přenesenou z jedné generace na druhou a tak dále velikou tou řadou nemocí, jež zoveme původu čivního a "neurotickými" a jindy "neurasthenie" a podobně. Jedná se totiž o onemocnění nervové, kteréž vyznačuje se přechytnými příznaky v obvodu rozmanitých částí nerstva ústředního i obvodového a projevuje se tudíž útrapami mysle, tak těla, při čemž však není žádné hrubší změny v nerstvu základem nemocí této, tak že o podstatě její přesného pojmu nemáme, za to majíce, že jedná se o změněné výkony jinak neporušeného nerstva. Tento druh predisposice čili nálady, přispůsobení tělesného k některé chorobě věru, že jen málo líší se od toho co zoveme diathesou. Táž zahrnuje v sobě vrozenou aneb nemocemi získanou, ne vždy jasnou změnu v ústrojení člověka a ve vřkonech jednotlivých ústrojů, která jej sklonným činí jistým chorobám. Příklady toho nalzáme v hostei. rheuma, goutu, jež přenášeny jsou z pokolení na pokolení i objevují se při nejménším vznícení. Dlužno si zapamatovati, že s dědičností v mnohých případech přichází přenesení spůsobem hodně se různícím a že tu zvyk a výchova jsou základem důležitosti nemalé. Zvyky některých rodin, kde gout se vyskytuje, jestli se odkoukají rodinami jinými a rovněž pěstují, třeba choroby té byly až dosud nšetřeny ihned příznaky se dostavují a zvyky špatně se vypláčí. Lékař pak znaie tuto diathesu snadno může nemocí předejiti a léne prosochie, nežli kdyby předešal spoustu vřelických břečiček.

Předejití dědičnosti, kděvž ve své tendenci jest zhoubnou, záleží ovšem v náležitě výchově tělesné i mysle národa, čili uspořádání lidské rodiny co nejlépe a tu ovšem sňatky hrají nemalou úlohu. Toto

uspořádání ovšem není již tak snadné, však nieméně mělo by se ve společnosti naší dbáti pokynů i v tom ohledu a nemůžeme-li zastaviti vlastní pramen zla, tož stačí někdy, když další jeho proud obmezujeme a upravujeme. Tak na příklad rodina k nákaze tuberkulosní náchylná může dle toho své zaměstnání si voliti a podnebí; zvyky těch, kdož mají gout v rodině dají se pravidlovati a pokrmy, cvičení a ošacení mělo by býti pod stálým dozorem. Dědičné nemoci vyžadují povšechně táž opatření jako nemoci získané.

Jiné důležité body v náladě a sklonosti k nemocem jsou: stáří, pohlaví, původ, zvyky, dřívější onemocnění — nikoliv podružné — vnější stavy, teplo a vlhko, podnebí atd., jež se celkem tak mnoho nemění a z rámce zdravotního se vymykají. Jsou však jisté tendence význačné, jež se ukazují v následek dvou příčin, z nichž ta i ona může tvořiti prvek sklonosti. Tak známo jest, že jakékoli přemrštění, nestřídmost a přepínání sil v životě lidském hodně starých i hodně mladých má v následek zápalu průzných blan a tu s našeho ochranného stanoviska jest naší povinností odstraniti, pokud lze, jiné prvky obyčejné s takovými poruchami spojené — jako na příklad teplotu, vlhkost, nesprávné pokrmy a výživu a p.

Jsou také jisté výkonné sklonosti; to platí zejména o nemocech, jež spadají do oboru ranhojiče a operatora; tu zejména máme větší nosní kosti a prsy, jež protože vynikají spíše zranitelné jsou. V lékařství opět máme čistění vzduchu za různé teploty a s mnohou tou možnou nákazou, jakž do plíc vniká a nemoce působí.

Zaměstnání rovněž důležité, protože nejen někdy nemoc spůsobuje, alébrž k postupu jejímu hodně přispívá. Vzpomeňmež tu jen horníka z dolů uhelných, kamenníka, brusiče a těch, kdož v prachu všelikém pracují a nákaze souchotin na pospas vydání jsou a jestli ještě mimo to sklonost, aneb vlastní vývin těla jest chabý, pak "bílý mor" teprve půdu jak náleží má připravenou. Na druhé straně pak ten, kdož více, aneb silně jest obrněn, utužen a jinak zdravý docela v takové a podobné práci dostati může následek stálého vznícení v plících prachem spůsobovaného zánět plíc tak zvaný mezerní. Při tomto onemocnění ukládá se zánětlivý výměšek hlavně do mezer sklípkových, vazivem prostoupených. Může být zjev vedlejší jako při tuberkulose, přijici, aneb také jako pokračování zánětu v průduškách, sklípkových a v pohrudnici. Dále ještě zmíniti se můžeme o otravě olovem, kde působí se na ústrojí zažívací a dělník ve "šmeleovných" skoro každý zná, vedle různých otrav a nákaz po poranění, nákaz spůsobených bacilly, jakž nalzájí se v materiálu spracovaném, vlně, kůžích a p. v továrnách a jinde. (Dokon.)

AMERICKÉ PROROCŤVÍ.

Bvlo to v srpnu r. 1887.

Stál jsem na palubě parníku "Elbe" v přístavu brémnském zakotveném a zahleděl jsem se zpět k pevnině, tam k těm milým krajům českým, od nichž jsem se no druhé vzdaloval. Náležím k těm, kteří v tuhé škole života naučili se přijímati bez reptání

vše, co jim osudem je souzeno, nevěsí hlavu nad tím, co nelze změnit — ale přiznám se, ve chvíli té bylo mi tak podivně, že bych pocíty, jež se mne zmocňovaly, nikterak vypověditi nedovedl. Uvidím vás ještě někdy, vy krásné nivy? Popřeje mi osud ještě jednou té radosti, abych slyšel kol sebe jen českou mluvu — české pozdravy — zažiju v životě ještě jednou ty chvíle, kdy v nitru našem zmáhá se ten podivný, nevyslovitelný pocit, že po dlouhých, dlouhých letech jsme zase — doma?

Z krajů českých, od toho dobrého našeho venkovského lidu, který nás při naší sokolské výpravě s takovou láskou vítal, zaletl jsem duchem mezi Sokoly.

Namáhal jsem paměť svoji, abych si učiniti mohl jasnou představu o těch, s nimiž jsem se byl seznámil — ne-li blíže seznámil, aspoň je viděl. Nedařilo se mi při tom valně. V tom ruchu, v tom opojení, v jakém jsem v Praze jen krátkou dobu strávil, nebyl jsem s to milé ty postavy v mysli si urovnati. Tu vynořil se jeden — a mně zdálo se, že jsem si ho už ve své sbírce zachytil, když tu pojednou zase splynul s druhým — třetím — a já marně svolával si je v mysli v řad, abych si jejich podoby vryl lépe v paměť, abych si to bohatýrské album v duchu nějak na památku urovnal.

Dáno bylo druhé znamení — činěny přípravy k vytažení kotvy—když tu ke mně přistoupí bratr B.

“Toužíš, toužíš?” pravil s úsměvem, vida, v který směr upíral jsem své zraky. “Já taky, hochu — já taky; ale jakáž pomoe — osud nás z vlasti vypudil a věc se nedá více změnití . . .”

“Vím to,” pravím, “a není mým zvykem věsiti hlavu nad věcmi, které se nedají změnití. Srovnávám si jen v duchu své sokolské album . . .”

A řeč naše přešla na sokolské šiky.

Mluvili jsme o tom, kdo asi zaujme uprázdněné místo velikého vůdce — jehož tragický skon nám posud byl tanul na mysli, vůdce, jenž Sokolstvu by tak svůj život věnoval, je vedl, tu pravou cestu ukazoval. Bratr B. s obtíží ovládal český jazyk a hovořili jsme proto anglicky a když dáno bylo poslední znamení k vyplutí a naše pozornost tím obrácena byla v jiný směr, skončil jsem rozmluvu těmito slovy:

“Scheinér is the coming man!”

Slova ta pronesl jsem na palubě lodi v přístavu brémském zakotvené r. 1887! Dnes píšeme r. 1911 — a nesčetné zdravice, jimiž byl vůdce Sokolstva, dr. Scheiner, zasypán ze všech končin sokolského světa při oslavě svých 50. narozenin, dokazují, že to americké proroctví, pronesené r. 1887, splnilo se v plné míře.

č.

SLOUČENÍ.

V jednacím sjezdu Župy Fügner-Tyrš projeveno bylo též přání, “aby činěny byly pokusy, bychom aspoň společně vystupovali při veřejných manifestačních sokolských — když na úplné sloučení pa poměrů panujících zatím pomýšleti nelze.” V posledním čísle “Sokola Amer.” poukázali jsme na dva body, kde shromážděnými zástupci potvrzeno bylo stano-

visko naše — a přáním shora projeveným opakováno jest opět to, co navrhoval “Sokol Amer.” jako první krok, který během doby, po našem náhledu, vésti musil k sloučení úplnému, kterýžto krok ale též v táboře druhém tenkrát nenalezl ohlasu.

Jedná-li se o věc jakoukoliv, neřídíme se nikdy pouhými teoriemi—co jak by býti mělo, co bychom mohli, kdybychom chtěli, a pod. Počítáme vždy se skutečností a usilujeme jen o to, co za poměrů panujících provésti lze. Nadšeným deklamováním vyvoláme jen chvilkové nadšení, ale to hlučné “nazdarování”, “slávy volání” nemá žádných jiných výsledků, nežli že polechtá trochu ješitnost řečníkovu. Proto náš list od první chvíle, kdy o sloučení počalo se jednati, žádal, aby jednalo se prozatím o tom, co provésti možno, a to ostatní že v budoucnosti dostaví se samo. Proto jsme navrhovali, aby sdružení sokolská spojila se prozatím na poli těloevičném — aby komise technická bděla nad tělesnou výchovou všech sdružení, aby dávala pokyny, návody, aby pečovala o společnou výchovu evičitelů — aby při slavnostech sokolských vystupovalo se vždy společně a po čase, až členstvo sezná, že možna jest činnost společná, až sezná, jak jinak vyhlíží práce naše, dovedeme-li vystupovati vždy a všude co celek, pak že otázka sloučení úplného dala by se rozřešiti hravě.

Touto cestou k sloučení chtěli jsme se ubíratí my — ale nebylo nám porozuměno. Tuto cestu navrhovali jsme proto, poněvač víme, s čím počítati nutno při otázkách tak důležitých. My víme, sesedne-li se několik nadšených, upřímných předáků sokolských kolem stolu, že provedli by sloučení hravě v malé chvíli, ale my též víme, že oni počítati musí s členstvem, které není nakloněno k změnám a ústupkům, které v každém ústupku pro dobro věci učiněném vidí pro svoji stranu pokoření—a my též víme, že lid náš v zemi této usazený, dýchal již příliš dlouho vzduch demokratismu, nežli aby poslušně vykonal, všemu se podrobil, co jest mu ústředními tělesy diktováno! A na to bylo zapomenuto též v tom chvilkovém nadšení, když v památných dnech sletových skládali pověření zástupci slavné sliby, že pracovati budou ve svých sdruženích pro úplné sloučení.

Je-li dnes Župa Fügner-Tyrš nakloněna k tomu, navázati s námi bližší styky na poli těloevičném, vítáme krok ten jako jediný pravý krok, který můžeme vésti v budoucnosti k úplnému sloučení. Počneme společným vystupováním — činně společně porady o tom, jak výchovu tělesnou v našich těloevičnách povznést na vyšší stupeň, vymýšlejme cesty, jak pečovati o výchovu evičitelů, zvykejme pomalu té myšlénce, že obě tělesa mají jeden a tentýž cíl a sice, šlechtiti českého člověka tělesně i mravně, že úspěch sdružení jednoho jest úspěchem nás všech — přestaňme činiti ponižující poznámky o “modrých” neb “červených”, šířme v řadách našich poznání, že pod modrou kajdou bítí může právě tak nadšené srdce pro věc sokolskou, pro věc národní, jako pod rudou košilí a podaří-li se nám dospěti tak daleko, pak úplné sloučení od té chvíle bude jen otázkou krátké doby.

č.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Pořadatelé:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, CEDAR RAPIDS, IOWA.
JOSEF ČERMÁK, 1641 Millard Avenue, CHICAGO, ILL.
Tel. Lawndale 1974.

Editors:

Veškeré dopisy a práce pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavněmu pořadateli za list zodpovědnému:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož oznámky do listu příštího jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce. v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nově odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot. výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

BESEDA.

Chicago, v říjnu 1911.

Milý čtenáři, dovol, abych dnes zaznamenal si na tomto místě dvě, pro mne velice zajímavé vzpomínky.

Lidé, nemající nic jiného na práci, žádných jiných starostí, vedou si denník.

S potěšením podotýkám, že k těm, nemajícím žádných starostí a nic na práci, nenáležím — proto si denník nevedu a z obavy, aby tyto dvě zajímavé vzpomínky nevytratily se mi někdy z paměti, zaznamenávám si je na tomto místě.

Nelekej se ale, čtenáři milý, nebudu tě nudit vyprávěním takových věcí, které týkají se výhradně mne — takové nechávám si pro sebe; vzpomínky tyto týkají se nás všech — jsou velice charakteristicky a uvádím je pro poučení nynějším a ještě více pro poučení budoucím.

Tak tedy — vzpomínka číslo 1.

Jako technický zpravodaj byl jsem V. V. vyslán k hlavnímu Turnfestu německého Turner-Bundu. Přijel jsem do cizího města, členům pořádatelského výboru neznám a zaměřil jsem přímo do hlavní úřadovny. Zde panoval ruch k nepopsání. Sekretář, předseda, technický ředitel — každý byl obklopen zástupci tazatelů. Nestáčili odpovídati — vysvětlovati — pokyny dávat. Nechtěl jsem v tom ruchu rozmnožovati ještě počet tázajících se a hotovil jsem se k odchodu, ale seznal, že s předběžnými zkouškami a některými cviky ukázkovými má započato býti již tento den, vmísil jsem se přece do toho netrpělivého davu a čekal, až na mne dojde řada.

Nečekal jsem dlouho.

Sekretář výboru, postřehnul, že nemám odznaku turnerského, seznal, že jsem zde co host a přistoupil ke mně s otázkou, čeho že si přeji.

“Jsem zde jako zástupce odborného listu české tělocvičné organizace . . .” začínám — ale nedo- mluvil jsem.

Uchopil mne za rámě, odvedl do soukromé úřadovny, představil ostatním činovníkům a v malé chvíli byl jsem ověšen různými odznaky, které mi měly zjednatí volný vstup do všech místností — na evičiště — do stanů — vůbec všude, kam by mne moje zpravodajská touha vábiti mohla.

Předseda jednoho odboru však nebyl přítomen. Byl to známý místní soudce a v ten den předsedal soudu. “Dám vám na něho psaní,” praví sekretář, “a zde ten Turner vás k němu dovede.”

Za chvíli byli jsme v soudní síni.

Soudce, spatřiv Turnera v průvodu cizince, pokynem dal mému průvodčímu znamení, aby přistoupil. Ten vzal ode mne psaní a doručil je soudci.

“Wait a minute,” slyšel jsem soudce osloviti zástupce sporných stran, a co následovalo, přivádělo mne téměř do rozpaků.

“Soud jest odložen na den . . .” oznámil na to soudce — a když se byly sporné strany ze soudní síně vzdálily, přistoupil ke mně.

Omlouvám se, že neměl jsem v úmyslu vyrušovati ho v jeho povinnostech — ale on mávl rukou a pravil:

“Není to nic důležitého — vyřídí se to jindy. Ted’ máme důležitější věci na starosti. Pojd’me . . .”

Šli jsme do jeho úřadovny, kde mi na kabát zavěšen byl poslední odznak jako hosta, kterému mají býti všude dveře otevřeny, jemuž nemá býti v ničem překáženo, k němuž všichni výborové chovati se musí s největší pozorností — vycházeti mu všude vstříci s největší ochotou.

Tak, milý čtenáři, pamatuj si, že to byl sjezd německý, že jsem českým Sokolem, že jsem byl členem výboru úplně neznám a že jen mé slovo stačilo, aby mi i v tom ruchu a zmatku pořadatelstvo vyšlo s takovou ochotou vstříci.

A nyní vzpomínka číslo 2.

Nemívám ve zvyku mluvit, že to a to stalo se kdysi a kdesi a to a to že učinil kdosi — a proto i nyní řeknu přímo, že v městě Chicagu roku 1911 v době toho afrického vedra uspořádali “naši” velkou tělocvičnou slavnost. Kdybych si byl náhodou nebyl povšíml oznámení na rozích nalepených, ani bych byl o té manifestaci nevěděl. My Čecháčkové s pokornou uctivostí chodíme zvat cizí politikáře, aby nás svojí vzácnou přítomností poctili ráčili (oni obyčejně slíbí, pak se nedostaví), ale že bychom měli pozvati redakci svého vlastního orgánu, na to při těch úzkostlivých starostech o cizince a v tom ruchu obyčejně zapomeneme. Ale já — třeba nepozván, šel jsem přece.

Vyšel jsem na tribunu, ale našel jsem už jen taková místa uprázdněná, kam červencové slunce nemilosrdně pražilo a kde pobyt zdál se být nesnesitelný. Slunce sálalo přímo do očí a pozorování evi-

čení bylo přímo nemožným. Viděl jsem, že na evičišti jest značný počet cizích lidí — i děti neevičících tam bylo dosti — a proto jsem se rozhodl sejítí dolů, abych z blízka evičení lépe sledovati mohl.

U vehodu mi výbor zastoupil cestu.

“Tam smějí jen Sokolové!” bylo mi oznámeno s důrazem.

Nebyl jsem v kroji, je pravda, ale poukázal jsem bratru výboru na blízko stojící osobu na evičišti se nalezající, která také kroje sokolského neměla.

“To je zpravodaj od novin!” oznamoval výbor.

“Jsem zpravodaj Sokola Amerického,” já na to.

“A jak já můžu vědět, že jste zpravodajem Sokola?” zněla úsečná odpověď strážce vehodu.

Nejsem přítelem dlouhých “dišputů” a proto odvrátiv se od věrného strážce vehodu, nastupuji zpáteční cestu a pravím s úsměvem k opodál stojícím Sokolům, kteří výjev ten s udivením pozorovali:

“Cizí zpravodaj na sokolské evičišti smí — ale zpravodaj “Sokola” nikoliv...” a klidně odcházím.

A strážce vehodu na ta slova provázal mne takovou bratrskou poznámkou, která mne přesvědčila o tom, že bratr onen ve škole zdvořilosti patrně nebyl nikdy prvním premiantem; nechal jsem proto bratrský jeho projev bez odpovědi.

A nyní si zase, milý čtenáři, pamatuj, že to byla slavnost sokolská, že jsem českým Sokolem, že jsem tam šel jako zástupce našeho orgánu...

Nemyslíš, že ty dvě vzpomínky stojí za zaznamenání?

Frant. K. Klepal:

S POKROKEM K DALŠÍM METÁM.

Věnujeme-li časem několik okamžiků mimořádné pozornosti jistému sboru neb těloevičné jednotě ve městě, kde domovem neb toliko návštěvou se nacházíme, shledáme k našemu překvapení, že ony smutné poměry, na které při mnohých nezdarech naučili jsme se nespravedlivě lamentovati, nejsou v každém případě zodpovědny za povážlivou liknavost, kterou velmi často organizační činnost před ostatním světem kritizujeme.

Domníváme se dle bedlivého studování poměrů a mnohaleté zkušenosti, že se nám nedostává zaslouženého pochopení, snad větší procento pilných pracovníků oběho pohlaví, harmonická souladnost mezi členstvem samotným a v poměrně krátkém čase propaganda pokrokové instituce sokolské stane se populárním thematem před celým vzdělaným světem v Americe. O nutných změnách a časových reformách, kterým co pokroková organizace musíme se postupem času podložití, mluvilo se na tomto místě několikrát prostřednictvím kompetentních kritiků a povolanych odborníků. Neseháží nám nic jiného než odhodlati se ku provedení zamýšlených záměrů, o tomto zajímavém předmětu rokovati by se mělo v každé jednotě, kde činnost z neznámých příčin počiná ochabovati.

Co míníme časovou reformou, nemusíme na tomto místě znovu objasňovati, tušíme, že každému členu sokolské jednoty zmíněná situace je požadavkem dokonale známým; nemůžete-li tlumočenému názoru o změnách a reformě porozumět, věnujte několik hodin prohlídce zařízení našich místností, těm ubohým evičiřnám, skromně honorovaným učitelům a celá situace promluví k vám kritikou, na kterou nemůžeme zapomenouti.

Mravní výchova spolu s pěstováním soustavného těloeviku je kulturním úkolem, jehož nevděčným snahám Sokolstvo slovanské zasvětilo celé půlstoletí neúnavné práce, a v Americe, jak každému s poměry obezřetnému krajanu povědomo, program nesmrtelným tvůrcem Sokolstva naznačený zůstal nezměněný i při těch kritických zápasech, kterými podnikavost prvňích činovníků na tolika místech se znevažovala.

Není naším záměrem, lečjakým bombastickým oznamováním rozmnožovati seznam našich stoupců, snažíme se o rozmnožení posavadního počtu členstva na každém místě, kde poměry uznáváme našim agitačním snahám za vhodné, však o materiál nemající náležitěho pochopení a zájmu pro věc sokolskou, se nám tentokrát nejezdá. S napnutou pozorností však všimáme si těch tisíců, o kterých se nám namlouvalo, že jim ony smutné poměry společnou činnost v našem sdružení znemožňují. Promluvíti chceme k massám českého lidu, který po celé půlstoletí nenaučil se našim snahám rozumětí a straniti se nás bude, pokud časová reforma v řadách našich nedostane se vlivem předních činovníků k praktickému uskutečnění. Timto faktem nemluvíme toliko o slušném počtu mimo organizaci naši se nalézajících krajanů a členech záslužným diplomem za vykonanou práci vyznamenaných, tentokrát musíme se zmíniti o hromadném počtu mládeže dorůstající, o jejíž tělesnou i mravní výchovu v sokolských evičiřnách po mnohá leta marně jsme usilovali. Na mnoha místech cítíme se uspokojeni zdarem práce v tomto směru podnikané, však nemůžeme se nikterak srozumětí s důvodem, proč loučiti se máme s touto dorůstající omladinou, jakmile tato octne se ve věku nad dětství pokročilém. Zavedením moderní těloevičny, vydržováním schopných učitelů snadno odpomoci se může těmto svízelným; o nutnosti reformy v tomto směru zavedené zmíňoval se br. Čermák v “Sokole” několikrát, mimo něho již slušný počet činovníků přimlouvalo se o zařízení moderního ústavu těloevičného po způsobu organizace Y. M. C. A. ve městech, kde poměry podobnému podniku zdají se částečně nakloněné, však kdo starati se bude o provedení záměru, ku kterému ve vlastních řadách pohlížíme s naprostou liknavostí?

Co nám organizacím vládnoucím slušným obnosem finančním v provedení zmíněného záměru zabraňuje, snad jenom nedostatek podnikavosti. Nemíníme tisíce úmornou prací nastřídané vydávati na pospas lečjakým “národním manifestacím”, však odohdlám-eli se časem k pracem počátečním, shledáme k nemalému překvapení, že pomoci finanční i morální nám nebude odepřeno, program instituce sokolské, moderním duchem prodechnutý, mluvíti bude k těm četným massám lidu slovanského, k tomu lidu, jehož pomoci v minulosti tak význačných dopracovali jsme se zdarů.

Jindřich Ort:

OTEVŘENÍ NOVÉ SÍNĚ SOKOLA OAK PARK.

Když v záříjovém čísle Sokola Amerického referoval jsem o kladení základního kamene k nové těloevičné Sokola Oak Park a poukázal kriticky na netečnost chieažského Sokolstva vůči ryze sokolské slavnosti, těšil jsem se v duchu nadějí, že alespoň při odevzdávání nové těloevičny svému účeli dojde k jakési oplátce čestného dluhu a že bilance slavnostního otevření síně vyzní pro dobrou pověst místních jednot mnohem příznivěji, nežli slavnost předcházející. Dnes konstatuji se zadostučněním, že netloukl jsem podle písma na svědomí našich bratří Sokolů nadarmo a že bylo mi skutečně otevřeno. Slavnostní otevření oak-parkské těloevičny konáno bylo v neděli odpoledne, dne 29. října a účast Sokolstva byla tu nepoměrně četnější. Lituji jenom, že nebylo to členstvo Národní Jednoty Sokolské, nýbrž že byla to Župa

Fuegner-Tyršova, která v slušném počtu přišla bratřím z druhého tábora projeviti svoje sympatie. Vyjímaje Sokol Tábora, kterému přináležejí zásluha za to, že Sokol Oak Park nalézá se dnes v seznamu jednot N. J. S., nepodílel se na slavnosti z místních jednot Národní Jednoty Sokolské — ani jediný, ač jak doslychám, apelováno bylo oak-parkským Sokolem na všechny. To snad stačí. Komentáře k tomu netřeba a také bych nepřipojoval za všechny poklady pětrolejového trustu. Ostatně se dá nepřítomnost našich Sokolů hravě vysvětlit. Nutno si jenom uvědomit tu okolnost, že slavnost konala se v neděli odpoledne, kdy po božihodovém obědě se to tak krásně odpočívá a člověk je přece jenom křehkým tvorem, třeba byl nakrásně třikrát Čechem a pětkrát Sokolem! Idealism je krásná věc na papíře, ale materialism ve skutečnosti je nepoměrně pohodlnější a příjemnější. A "last but not least" — je v těch národních a sokolských slavnostech už vůbec nějakého půvabu? Maré jako maré, slavnost jako slavnost, je to všecko šito na jedno kopyto. Národní hymny hrajou se všude, všude se přednášejí vzletné proslovy a pozlátkové fráze, přerýpá se trochu pohřebišťe antického Říma, opráší se zašlá kalogathia starohellenská, zapomenuté zjevy gladiatorů spartánských uspořádají před duševním zrakem posluchačů malé defilé, klasické umění antiky zazáří tu jako na doklad, k jakým kulturním výšinám dospěje národ, u něhož výchova tělesná nalézá se v plném rozkvětu — ale lidé dráží, tohle je u nás všecko už stanoviskem dávno odbytým a přežilým, to se nám už přejedlo. . .

Proč o tom všem píšu, proč píchala mne tak pronikavě do očí ta netečnost našeho Sokolstva, kterou postřehl jsem již tolikrát, ale nikdy tak citelně jako při slavnostech Sokola v Oak Parku? Jen tak námatkou vzpomněl jsem na to víření a kvasení, které rozvine se vždy v našich řadách, zakládá-li se někde nová jednota sokolská. Ano, tenkrát je mezi námi patrna činnost a snaha získat novou jednotu pro tábor modrých a třeba za každou cenu. Tenkrát se slibuje bratrství a všemožná podpora morální i finanční, jenom aby nové těleso nerozhodlo se pro kraj "červených" a rozmnožilo naše řady — ale všechny tyto sliby a bratrské přísahy rozplývají se v nivec ještě dříve, nežli oschne inkoust na členském diplomu Národní Jednoty Sokolské. Jakmile je nová jednota pro nás pojištěna, jakmile je odvráceno nebezpečí, že mohl by být přivtělen k druhému táboru, nastává téměř rázem rozluka staré lásky — jen jděte, lidé dobří a bijte se o svou existenci, jak sami nejlépe umíte, Pán budiž s vámi. . .

Kus trpké pravdy, ale která pak pravda dnes není trpkou! I Sokol Oak Park dostal připít z toho bratrského kalicha rozkoše. I při jeho zakládání rozvinul se řečnický turnaj o tom, má-li býti nová jednota červenou neb modrou, a když posléze došlo v síni Sokola Tábora k uvádění ve svaz Národní Jednoty Sokolské pod záštitou Plzeňského Sokola, nescházelo ani tady na umění krasořečnickém, přísahách o věrném bratrství a na podobné galanterii, která snese všecko, jenom ne trochu přísnějšího kritického rozboru a rozumové analýze. A výsledek, praktický výsledek takové uváděcí frašky? Těžko o tom psát a nebýt hodně sarkastickým nebo ještě více banálním.

Tedy s čestnou výjimkou Sokola Tábora a několika Sokolů neuznala jediná z místních jednot chicažských za vhodné pozdravit mladou jednotu sokolskou při vstoupení pod vlastní střechu a naprostá blamáž odvrácena byla pouze přispěním četné delegace Župy Fuegner-Tyršovy. Nebylo zde ani obvyklých čtyřlenných deputací, které vysílány bývají všude tam, kde korporativní vystoupení jednot z rozličných příčin odpadá, ba snad ani pozdravných přepisů k slavnosti nedošlo. Neslyšel jsem alespoň o žádných. Nebylo zde zkrátka ničeho, dle čeho dalo by se tušit, že jednota sokolská, která děkuje veřejnosti pracně postavenou novou tělocvičnu, je součástí mohutné organizace sokolské, ale vzdor tomu byla

slavnost sama o sobě důstojná a vydařila se v každém ohledu. Zahájena byla průvodem, který seřaděn byl u dosavadní síně Sokola na Clarence ave. Nová síň odevzdána byla formálně kontraktorem br. Tomášem Drábkem stavebnímu výboru a po odevzdání klíče k rukou starosty br. V. Kollera celý průvod zaplnil novou dvoranu téměř do posledního místečka. Zde vyčerpávána byla zbývající čísla programu. Týž pozůstával z různých proslovů, hudebních přednesů a zakončen byl posléze evičením. Za Sokol oak-parkský uvítal obecenstvo a hosty starosta Koller, jménem Sokolstva promluvil starosta Sokola Tábora, Jos. Rosůlek, zprávu stavebního výboru podal stručně br. J. Kytlica, za evičící členstvo byl mluvčím br. J. Votava, evičící Sokolky reprezentovala na řečnické tribuně náčelnice Jiřina Fialova, a doznávám upřímně, že proslov této učinil na mne skutečně dojem co nejlepší. Je v tom nepopíratelně cosi milého a současně i překvapujícího vyslechnouti děvče zde zrozené a vychované přednášeti proslov krásnou a bezvadnou češtinou a k tomu s pročitáním horlivé pracovnice sokolské. Zde je nejlépe vidět, jakých výsledků dá se docílit u mládeže zde zrozené na prvním místě rodinnou výchovou. Sluší podotknouti, že jest Jiřina deerušskou br. Emila Fialy, člena Plzeňského Sokola a známého horečnicka sokolského.

Po krátké přestávce započato bylo s evičením, jež řídil evičitel br. Josef Novotný od Sokola Tábora. Cvičili žáci, žačky, Sokolky a Sokolové, a povšechně vzato, může být svědomitý evičitel se svým prvním vystoupením před oak-parkskou veřejností spokojen. Ostří odborné kritiky je tu rázem ztupeno předně malými rozměry síně, které při návalu uvnitř panujícím popřávaly evičením stěží náležitěho místa k rozstupu a pak různými okolnostmi, které nutno brátí vždycky v úvahu. Zvláště pěkným bylo evičení Sokolek a Sokolů. Br. Novotný je evičitelem schopným, má za sebou dlouholetou zkušenost a vím, že se svými svěřenci dodělá se v krátkém čase pěkných úspěchů.

Netřeba snad ani podotýkat, že po vyčerpání programu zahrála hudba "něco pro zahřátí". Zábava protáhla se hezky k půlnoci a předpokládám, že po stránce finanční nepochodil Sokol na první den špatně. Společnost se zde sešla pěkná a nikde nebylo ani stopy po těch nepěkných zjevech, které časem hyzdívají naše zábavy.

Na konec několik slov o síni samé. Je pěkná a zamlouvala se každému z nás všeobecně. Ovšem, kdo uvykl na prostorné dvorany našich síní, které stavěny jsou se zvláštním zřetelem na tanec, na toho působí nová tělocvična tísnivým dojmem, ale jako budova určená především pro účely tělocvičné bude úplně vyhovovat. Jsou dostatečně vybavena náradím, světla a vzdušná, bude se přibližovat ideálu skutečné tělocvičny více, nežli kterákoli z dosud stávajících našich budov sokolských. Má totiž tu výhodu, že postavena jest na samém pozadí pozemku a že volného prostranství před budovou může být výhodně používáno jako dětského hřiště a letního evičiště. I veřejná evičení dala by se zde pořádat. Přísloveně multum in parvo. Jsem skutečně zvědav, dovedou-li bratři oak-parkští využítkovat prakticky tohoto volného prostranství, jehož skutečnou cenu jako letního evičiště dovede odhadnout pouze ten, kdo z různých příčin nucen byl evičit v uzavřené místnosti během letních měsíců.

Budoucnost náleží činnému, stojatě vody v hnilobu přechází, kdo nejde ku předu, zůstane zpět ve světě, jenž usilovně v před se ubírá. M. Tyrš.

Chceme viděti sbory naše všestranně vycvičené, ve všem obratně a nejen několika vyzkoušenými výkony se honosící. M. Tyrš 1883.

Z NAŠICH KRUHŮ.

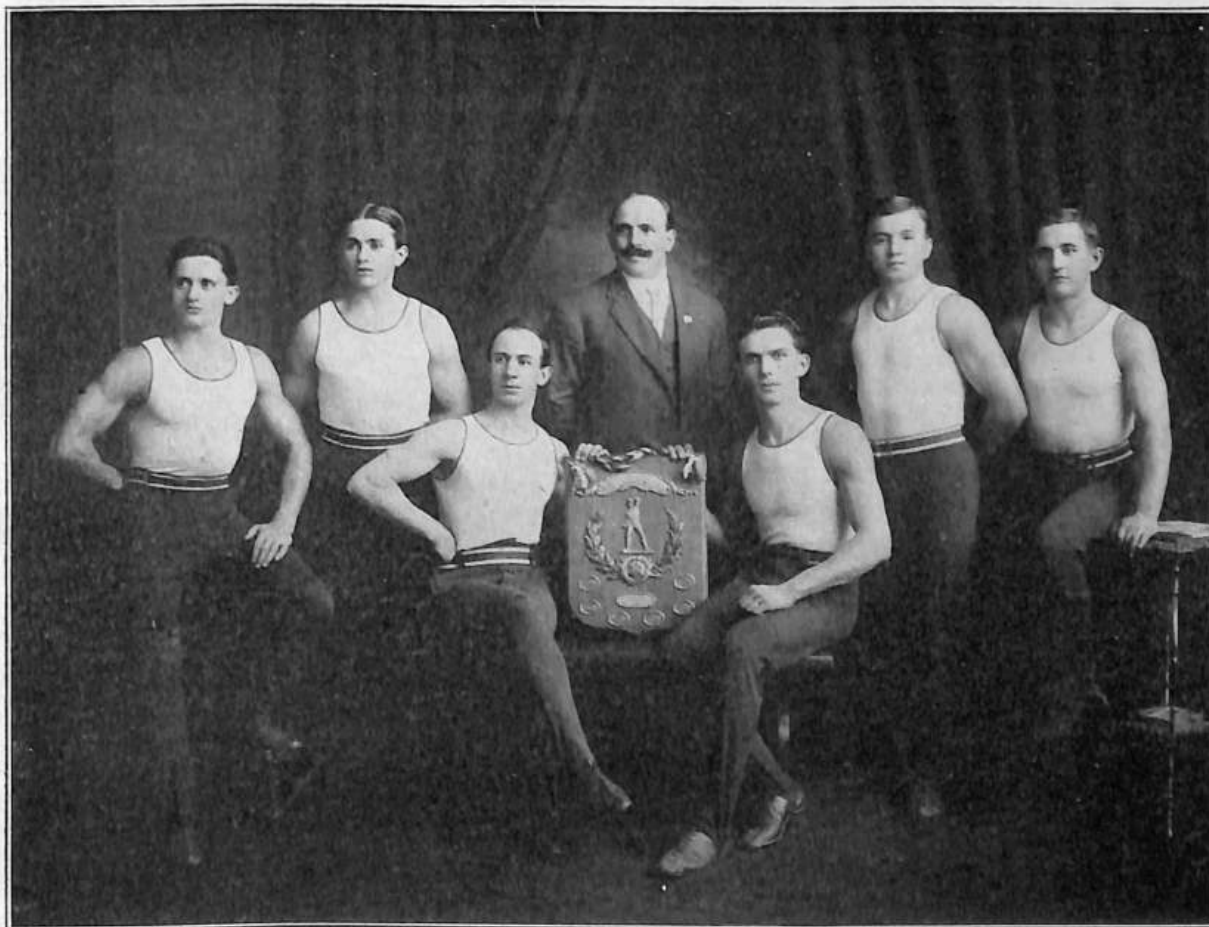
Hlídká domácí.

— Stěžujeme si právem na liknavost a nedochvilnost mnohých našich činovníků, stěžujeme často na malou návštěvu cvičení Sokolů i Sokolek, hubujeme na to, že návštěva našich tělocvičných škol není větší a konečně dopaluje nás, když v té či oné jednotě nejde jak choďovalo. Ale jedno musí nás těšiti, musí nás povzbuditi. Podívejte se na obrázky cvičení Sokolek českých, jakž vypsána jsou na šestý slet. Zdaliž pak sami jste již vypozorovali? Zdaliž povšimli jste sobě těch pohybů nejelegantnějších, ladných a vesměs

vušky, jež Sokolkami by státi se mohly. A jestli by nešlo tak, tož jednoduše bratři pilní, činovníci naši a zároveň členové řádů různých, zejména Č. S. P. S., Táboritů, Č. S. B. P. J., Č. B. Z. J. a jiných podpůrných jednot, členky J. Č. D. a jednot ženských vůbec zvolte na výbor návštěvní. Uložte jim, aby navštívili schůze řádů a jednotlivých jednot a organisací, aby tam promluvili za Sokolstvo a jeho tělocvičné školy i požádali bratry a sestry, by nám svou mládež svěřili, dítky své. Takováto přímá agitační činnost dala by se zejména nyní rozvinouti a neminula by se jistě žádoucích výsledků. Pouhé dopisování někde nestačí, pouhé výzvy zapadnou ve spoustě jiných žádostí. Uvažujte a pak jedněte!

— Kolikráté již v poslední době jsme si pozastekli, že odchází z řad našich jeden hareovník za druhým, starší

Vítězné družstvo Plzeňského Sokola při závodech Župy Střední v Cedar Rapids, Ia., získavši 1. cenu v II. třídě.

Vác. Stránský, Fr. Macák, Rud. Stýblo, Boh. Mikuta, Jan Němec
Fr. Vokoun, Otto Freml

harmonických, zdaliž vzpoměli jste sobě, že někde již vyšlo, že někde jste viděli. A to někde jest list náš, část' jeho technická a ta kniha Čermákova poví vám ostatní. Není zvykem naším chlubit se snad, jako vše co sokolské považujeme za společný náš majetek společným úsilím dobytý. Ano, připomenete si mimoděk i tu Hallerovu "Besedu" z posledního sletu naší N. J. S., uvidíte ten mnohý pohyb a obrat právě z tohoto skvostu naší práce vlastní, naší tvorby.

— V každém městě, každé sebe větší osadě české máte přece po ruce adresář Čechů, nemáte-li jednotlivců, tož máte adresář spolků pokrokových a svobodomyšlných i jiných sdružení. Dopíšte jim a upozorněte na důležitost tělocvičků pro dorost náš i mládež obého pohlaví. Pozvete mladíky do našich Sokolen, aby v hodinu cvičební se přišli podívat a na tu naši drobotinu i rodiče, již třeba k nám ani nepatří, dě-

činovníci sokolští. A. T. J. S. v Omaze zemřel 12. m. m. br. Karel W. Bartoš. Znali jsme jej a vážili jsme si jej jako přítele dobrého, jako bratra upřímného a pracovníka nadšeného. Bartoš narodil se 1862 v Javornici a před 35 lety přijel do Ameriky a sice do Shueyville, nedaleko Cedar Rapids, Ia. Za nedlouho odjel do Omahy a tam s přítelem svým Rosickým po dlouhou dobu působil. Začal jako sazeč, později zařídil si vlastní obchod a konečně byl tajemníkem a pokladníkem Národní Tiskárny. Jednoty své byl zakladatelem a na památném sjezdu N. J. S. v Cedar Rapids hájil statečně věc naši společnou. Odešel předčasně, podlehna zákeřné chorobě, jež od dubna na mohutném jinak těle jeho hloedala. Odešel, osiřela rodina i šiky sokolské. Pozůstalým naše soustrast a čest jeho památce.

— Jak se podobá bude účast na výpravě, jakž pořádá

se na šestý sokolský slet do Prahy v červnu roku příštího velice značná. Přihlášky ze všech končin Spojených Států denně se množí a hlavně jsou ovšem Sokolové a Sokolky i příznivci jejich a věci naší vůbec. České listy sokolské i jiné přinášejí podrobné zprávy o tom jak se česká Amerika připravuje a jest samozřejmo, že i v Praze podniknuto bude vše, aby pobyt všem krajanům ve staré vlasti byl co nejvíce příjemný. Slet sám pak na památku 50 let Sokolstva bude rozměrů velikých a udalostí pamětihodnou. Proto kdo jen trochu může jistě se Sokoly do Čech si zajede. V New Yorku firma Brodský & Sovák a v Chicagu firma Fr. Skala & Co podají ochotně všechny podrobnosti a informace. Rozumí se samo sebou, že čím dříve si místa zajistíme tím lépe. Všude tam pak kde očekávati se dá, že několik Sokolů a jejich přátel pojedje lze zaříditi si již od nynějška kluby a na výlohy si strádají. Takový klub zařazen byl na příklad v New Yorku v Sokolně naší T. J. S. Zařízení lodě "New Amsterdam" po které se pojedje do Rotterdamu a odtud přímo zvláštním vlakem do Prahy vidíte nejlépe na ilustracích na jiném místě listu našeho. Vidíte nádherné první i druhé kajuty, vidíte skvostné salony a jídelny, ano celou loď majestátně po vlnách plouvoucí a v té chvíli, jakoby v myslí vaší již vynoří se obrázek za obrázkem té drahé, krásné vaší otčiny, vlasti otcův a matek vašich... A jak velebně kyne vám již dnes ta zlatá, slovanská Praha, jak těšíte se na ty rodné dědinky, aneb místa kde mládí své jste strávili a jak dětem svým, vezmete-li je s sebou s pýchou budete moci ukázati, s pýchou říkati, hle tak vyspělý jest národ český, takový pokrok učinila naše vlast a s ní ta Praha, stověžatá a překrásná. A což až to Sokolstvo pochlubí se prací svou a také borecí naší N. J. S. půjdou v zápal! Zdalíž nebudete se radovati a zdali již netěšíte se na chvíle ty od nynějška? A tam doma se rovněž těší. "Samostatnost" píše: "Jak se česká Amerika připravuje na sokolský slet v roce 1912. Mezi tím, co u nás sem tam uklouznou jen zprávy o budoucím sletu všesokolském na příští rok, připravují se již nyní česko-američtí junáci na dalekou cestu do Čech. Vjezd jejich jako vždy bude jistě triumfální a stará láska k vlasti, kterou ani nezměrná dálka oceanu neutlumila, promluví ze srdce těch, kteří přijdou budoucí jaro k nám utužit a povzbudit vzájemné bratrské styky s českou Amerikou a starou vlastí. Trvá to teprve několik roků, co o našich pokrevních bratřích za atlant. mořem něco více víme. A nebyl to nikdo jiný nežli naše Sokolstvo, které první začalo prolomovati tuto hráz a samo vyslalo svoje zástupce na dalekou cestu do Ameriky v r. 1909. Dni tyto zůstanou vždy v živé paměti u českých osadníků amerických a budou snad i mezníkem mezi dobou, kdy se o české Americe nevědělo a dobou, kdy začínáme si našich lidí v cizině více všimati. V památných dnech sokolských v Americe v roce 1909 zrodila se myšlenka zříditi vystěhovaleckou banku Bohemii. Úsilovná a neúnavná práce přinesla brzy ovoce a dnes, kdy Čechové američtí půjdou oplatiti nám tuto návštěvu, jde jim ústav ochotně vstříc a přátelské styky tehdy ideální uplatňují se v praxi. Ústav ten v Americe činí již dnes veliké přípravy pro sokolskou výpravu a zajistil již pro účastníky část obrovské holandské lodi New Amsterdam. Kromě toho vypraví se pro Sokoly zvláštní vlaky jak v Americe tak i v Evropě. Kuchyně na lodích, jak se společností ujednáno, bude česká, obstarávána českými kuchaři, jídelní listky rovněž české s obrazy Tyrše a Fugnera. Je samozřejmo, že i v Praze podniknuto bude vše s naší strany, co by mohlo pobyt našim krajanům ve staré vlasti příjemní. Americké listy a zejména tisk sokolský v Americe otiskují zvláštní články věnované sokolské výpravě do Čech. Zejména "Sokol Americký" přinesl pozoruhodné články a úvahy o sletu."

— Bratři cvičitelové, náčelníci, cvičitelky a náčelnice, aneb komu byl svěřen úkol provedení měření a vážení v jed-

notě vaší, bud' za pomoci bratra, lékaře aneb porady lékaře vůbec, pozvete si na určitý den členstvo jednoty své a vykonajte úkol vám svěřený pečlivě i svědomitě. Rozešlete za tím účelem poštovní listky na členy, Sokolky zase na jiný den pozvete a mládež rovněž tak i dorost. Jest práce záslužná a pochybujeme, že by na seznamu scházeti chtěl některý Sokol, aneb Sokolka. Bude svázáno pak v jednu knihu a spolu se statistikou zůstane v Praze. Opisy ovšem budeme míti i zde. Považte jak mnohý přítel váš, mnohý známý, at' již bratr či nie tam v Čechách se potěší, že náležíte k naší veliké organizaci a že jste u té či oné jednoty toho a onoho města. Mnohý dávný soudruh z mladších let snad se k vám přihlásí a třeba nebyli jste zrovna s námi na sletu v Praze dozví se o vás, vaší práci a vašich snahách.

— Vždy kdykoli uvádíte nového člena do jednoty snažte se, aby ta chvíle, aby ten okamžik, kdy vchází do středu našeho byl co možná důstojný. Starosta přečte prohlášení zásad naší N. J. S. a podá novému členu stanovy místní i jednoty národní. Tam kde máte po ruce nějaké sokolské knížečky, jež ladem leží necht' se u takových příležitostí významných rozdájí. Nový člen do pamětní knihy se запиše a rukou dáním a slibem věrnosti a dodržení kázně sokolské vstupuje mezi nás.

— Upozorňujeme dotyčné jednoty, jež hledají cvičitele, že 27-letý, bývalý náčelník T. J. S. v Klatovech a nyní místonáčelník v Českých Budějovicích br. Jan Valter žádá nás o zdělení, kde místo cvičitele jest uprázdňeno. Jest kursista a má dobré známky jak z praktického cvičení, tak i theorie. Adresa: J. Valter, místonáčelník Sokola, České Budějovice I. Dlouhá ul. č. 21. Čechy.

— Koncem minulého měsíce byl odhalen pomník velikému svobodáři a znamenitému bojovníku za pravdu a řečníku mohutnému Robertu G. Ingersolovi a sice v Peoria, Ill., kde týž před lety jako právník byl usazen. Odhalení pomníku přítomni byli pozůstalí z rodiny jeho a mnoho čelných svobodářů ze všech končin Unie.

— U nás nikdo se nestará o zábavu mládeže a dorostu a také v mnohých ještě jednotách našich se nepochopilo, že právě nedělní "Besídky" našeho sokolského dorostu a mládeže po stránce výchovné mnoho znamenají. Mládež se chce bavit a baví-li se v Sokolně vždy dojísta jí lépe poslouží, nežli nějaká jiná zábava a jinde, ba i v kostele a "Sunday school." Ponechávati mládež samu sobě a nevěšimati si, kterak se veselí a kde zábavu vyhledává někdy špatně se vyplatí a ve velkých městech nejlépe znáte. Nyní delší jsou večery, v neděli po celotýdenní práci dorost rád se pobaví a jestli Sokol více mu poskytne, zdravější a lepší zábavy, slušné a povznášející, proč by chodil někam jinam a hrál jen v karty, aneb hýřil ve všelijakých místnostech. V "Besídkách" lze pořádati pořady různé, hudební, zpěvní a zábavné. Promítati lze obrazy české i ze života sokolského, přednáseti, čísti ze spisů českých i sokolských, deklamovati, hry pořádati. Někdy by si ti malí, aneb ti větší pozvati mohli rodiče a přátele své a my Sokolové bychom se záhy přesvědčili, že vcházíme tu ve styk přímo a těmi, kteří jsou budoucími činovníky věci naší. Pro rodiče mohli bychom mít na pořadu nějaké poučení, vychovatelské pokyny a zdravotní rady a rovněž tak mnohé o Sokolstvu, jindy zase v neděli mohli bychom mít jen členský večírek, kde čísti by se mohlo ze spisů Tyršových a jiných knih sokolských i rozmlouvati o našich místních potřebách i potřebách toho našeho celku. Také tu pořady mohly by se střídati se zábavou, hrou, výstupy, ba i tancem "besedy" a jiných národních tanců vůbec.

— Po porážce zápasníka Haekenschmidta, jenž nazýván jest ruským "lvem" přijel sem Polák Cyganewicz a z Čech Šmejkal, kdežto z Brazílie přihlásil se k návštěvě Spojených Států G. Frištenský.

— Také v New Yorku stěhuje se na ten tak zvaný "svobodomyšlný ráz" tamní české školy. Starší pracovníci se diví co se to jen děje, ba došlo konečně již tak daleko, že prý někteří zástupci posílají dítky své do kostela i "nedělních škol náboženských" a školu "svobodomyšlnou" pomíjí.

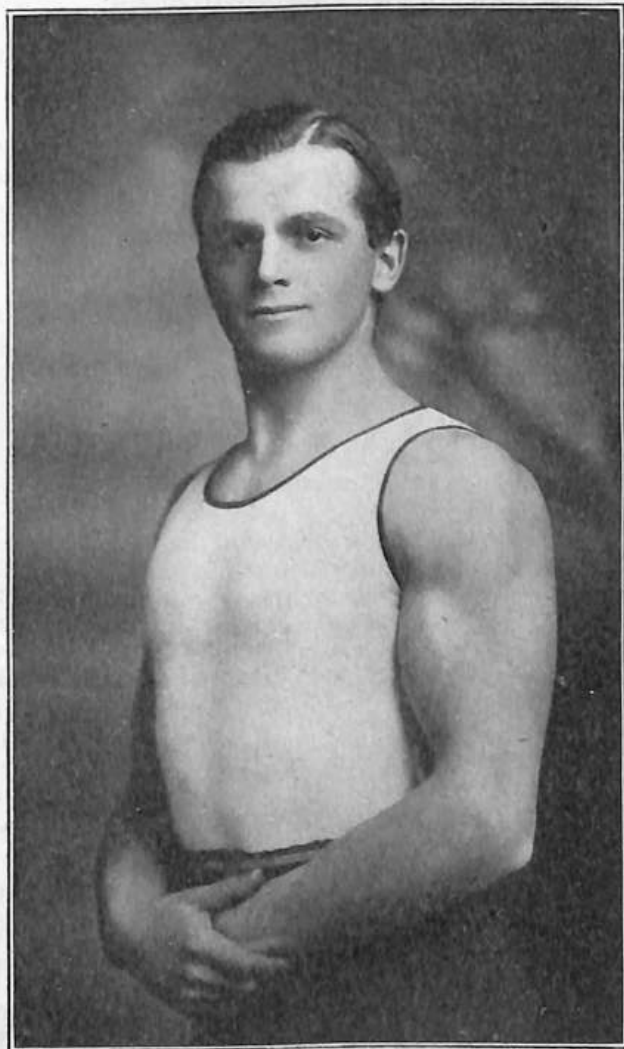
— V mimořádné schůzi Sokola Vlast v Clevelandě, O., bylo usneseno aspoň jednou měsíčně pořádati různé přednášky a debatní večírky, k nimž by volena byla témata vždy do předu a oborů všelikých. Usnesení chvalitebné a odporučujeme i jinde k následování. Táž jednota vzpoměla mučnické smrti prof. Francesco Ferrera, jakž i jinde se

i nějakým tím činovníkem se stává. Jinde celá jednota, již pořídili jsme lecos do začátku, nářadí, pomůcky evičební a p. z těch či jiných malicherných důvodů odstoupí, aby přidala se jinam, protože naše stanovy a naše zásady stále porušovala i členstvo její. Pro celek náš lépe, jen na divno s jakou ochotou jinde jednoty toho druhu se přijímají, aniž by majetek náš N. J. S. atd. dříve na patřičné místo se vrátil.

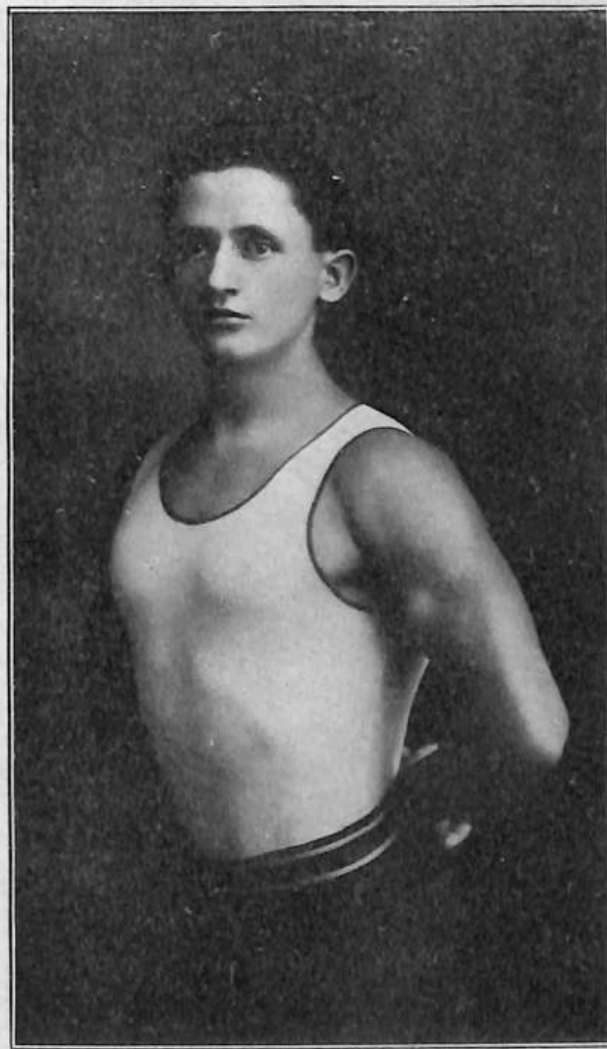
— Pod názvem "Česká Osada v East Clevelandě a její středisko" přinesl minule "Svět" pěkný článek o Sokolu Cleveland s vyobrazeními: Dramatický odbor téhož, Sokolovnu a podobenku br. K. Bernreitera.

— Pokosila si zase ta zubatá v řadách našich, ba zdá se

Přeborníci Plzeňského Sokola (I. třídy) při závodech Župy Fuegner-Tyrš, pořádaných 23. září v Chicagu.

Fr. Paul (I. cenu).

Václ. Stránský (II. cenu.)

stalo, kdežto opět jinde v těch našich řadách, jakoby se úkol vzdělavatelný, osvětový a snahy pokrokové pomíjel.

— Do Česko-Amerického Sokola v Kewaunee, Wis., uvedeno bylo minule 35 nových členů najednou.

— Naši nezapoměli jakého dostalo se jim uvítání o minulé návštěvě staré vlasti, o sletu sokolském velikým umělcem Janem Kubelíkem a sotva, že octl se opět mezi námi všude nadšeně jej vítali, hlavně ovšem i proto, že úspěchy jeho jsou přímo ohromné. Kritika píše o něm znamenitě a sláva jeho dostoupila přímo vrchole.

— Pozorujeme od delší doby, že některý jedinec, takto také Sokol, jestli u nás byl vyloučen záhy vetře se do druhého tábora a tam s otevřenou náručí jest přijat, ba záhy

nám, že v době poslední běře nám nejen ty starší činovníky, ale i mladší. A povážíme-li, že za mnohého tu sotva náhrady jen smutno nám. Tak v Chicagu zemřel br. R. Jandus, člen Plzeňského Sokola. Byl v těch dobách prvotních jednoty své pilným harcovníkem a v době poslední bydlel v Town of Lake. Mnohý veřejný úřad zastával a Sokolem byl vždy dobrým. Pamatuje se, jakoby bylo dnes, kdy s br. Čermákem docházeli jsme do evičení do Národní síně, na 18. ul. a Centre ave., kde byli oba Jandusové, Voborský, Kulíček, Fiala, Pecha, Šíma a mnozí jiní, již o novou jednotu pečující starali se a evičili. Jandus byl tehdy zvláště pilným a po leta jím zůstal. Měl ten svůj "Plzeňský Sokol" rád a hoši ctíli jej i milovali. Také my jsme si ho vážili a litujeme

předčasného jeho skonu. Čest jeho památce a pozůstalým naše soustrast. A vidíte sotva dopsali jsme tyto řádky již nová smutná příšla zvěst' z New Yorku. Našemu Wokálovi, starému horeovnicku N. J. S. zemřel syn Eduard J. Wokál, sotva 33 letý. Ve spolkovém životě byl vždy činným a po příkladu otce svého miloval to naše Sokolství. Náležel k T. J. S. Fuegner a byl členem tělocvičného výboru N. J. S. Tělo odevzdáno krematoriu ve Fresh Pond, L. I. i proměněno v popel. Smrt jeho dostavila se téměř náhle a my nad bolestnou ztrátou pozůstalým vyslovujeme soustrast svou, jako doufáme, že práce horlivého bratra v řadách našich tak hned se nezapomene.

—Když vidíte některou z malých našich jednot jak se činí, jak ti její činovníci pilní se namahají a pilně pracují nemůžete se ubrániti pocitu, že přece jen v "té dollarové hořeče" jsou tu i onde ještě naši. A když pak v župním výboru se přesvědčujete, že se bratři a sestry takových malých jednot dožadují pomoci, chtějí cvičitele i snaží se po stránce technické, radujete se teprve. Tolik platí pak hlavně o T. J. S. v Oak Parku, kdež minule nová Sokolna odevzdána byla svému účelu. Dostavili se bratři a sestry jiných místních jednot, žel našich opět málo, a ve významný den povzbudili nadšence nové poměrně osady. Tolikéž říci lze i T. J. S. v Irving Parku, Hawthorné a konečně i o těch tam v dalekém Malině, v Oregonu, aneb na Jihu ve státu jedné hvězdy. Čtete ty jejich zvěsti listu našemu, sledujte činnost jejich a tu námahu prací prvotních i zamyslete se s přáním jen, aby se dařilo.

— Sestra Božena Marešova, učitelka tělocviku na Vyšším ústavě dívčím v Brně, píše v časopise "Výchova tělesná" následující: "Sokolská Župa Ratislavova v Brně pořádala, dne 25. června župní slet v Králově Poli na Slovanech. Mezi jinými byla na programu prostná sletová žen. Ráz těchto sestav ukazuje silný odklon od cvičení v ženských odborech obvyklých a přiznává, že jsou výslednicí práce, nadšených a věci rozumějících sester cvičitelek. Cvičeno ukázněně, s láskou k věci a pro věc, a dosaženo tak plného úspěchu. V předvedených sestavách různé klony a obraty, krásné ohýbání paží, vsunuté poskoky a ladné pohyby nohou a postoje připomínaly pozoruhodné dílo "Tělocvik", jehož autorem jest učitel tělocviku Jos. Čermák z Chicaga. Čermákův "Tělocvik" jest praktickou pomůckou pro česko americké cvičitele mládeže a ženských odborů. Účelné dílo Čermákovy řeší ženský tělocvik šťastně a jest si jen přáti — aby co nejvíce se u nás rozšířilo. Na zdar!" My při pohledu na sletové cviky žen postřehli rázem "vliv české Ameriky", a bylo nám divno, jak mohl vliv ten státi se náhle tak nápadným, až česká odbornice nám objasňuje, že cviky jsou "výslednicí věci rozumějících sester cvičitelek". To vysvětluje vše. A k tomu dodáváme: Učení odborníci a mužští tělocvikáři mohou pronášti své úsudky o vhodných cvičeních pro ženy, mohou napsati celé knihy učených pojednání, otázka ženského tělocviku trvale rozhodnuta bude, až o ní rozhodovati budou odborně vzdělané ženy samy. Ony jsou jediné spůsobily rozhodovati o tom, co snéstí může jejich soustava tělesná, co odpovídá jejich vkusu, čím lze u žen vzbuditi trvalou zálibu v cvicích tělesných a čím nejen přivábiti ale v tělocvičně i udržeti tisíce dívek a žen, které se až posud tělocvičen byly vzdalovaly, které odvážně cviky na nářadí od tělocviku odpuzovaly. Zaznamenáváme proto posudek vzdělané české odbornice s potěšením ne proto, že vysloven je souhlas s naším stanoviskem o ženském tělocviku, ale že vidíme v slovech těch potěšitelný úkaz pro budoucí tělocvičnou výchovu českých žen.

Věci české a slovanské.

— Zavření českých, soukromých škol ve Vídni, jakž vydržovány byly spolkem "Komenský" vyvolalo ovšem i mezi námi zde za tou vodou pochoptitelné rozhořčení. Němeč

svou nenávisť vůči všemu českému dali nepokrytě na jevo a to v době té právě, kdy zase mluvilo se o možných "smířovačkách." Na nás jest, abychom, když jinak nemůžeme pomohli hmotně a bratry své v boji za českou školu neopouštěli, podporujeme Ústřední Matici Školskou co nejvíce. Dar z české Ameriky na ukončení milionové sbírky přišel zrovna v čas jako odpověď na toto německé násilí ve Vídni, však to nikterak ještě nestačí, pomoc tu musí být další a soustavná.

— Sokol — Sič měl dne 9. a 10. září své slavné dny ve Lvově. Zřízení jejich jest rázu kozáckého a pochopení venkovského jejich lidu tu značné pro věc Ukrajiny. O cvičení přšelo, ale pořad proveden. Při svěcení praporu promluvil jejich kněz, ale to nebylo "kázání", jako spíše vlastenecká řeč sokolská. Patrně u nich jináče, nežli leckde jinde a doma. kde "černí páni" zakládají "Orlíky".

— O cvičišti sletu všesokolského zdluže se z dotyčného výboru v Praze, že již jest vytyčeno. "Sletová aréna položena bude celkem v týchž místech jako při poslední sletu r. 1907 a rozšiřuje se asi o 60 metrů na východ. Zaujme celé hřiště Spolku pro pěstování her mládeže až ke stromořadí parku letenského a na východ až ke hřišti sport. klubu Slavie. Bude polohy obdélníku, jehož podélná osa má směr od severu k jihu. Nádherné panorama královských Hradčan, tvořící překrásné pozadí arény, bude tedy také napřesrok zachováno. — Aréna má pojmuti 10.000 cvičenců, 4000 cvičenek a 60—100.000 návštěvníků. Pro cvičence nutno kromě toho obstarati šatny ke svlékání a řádná seřadiště, s umývárny a záchody, jakož i s příslušnými buffety. Dále je třeba postarati se o umístění hostinců a buffetů pro obecnost, ochranných stanic, úřadoven, hasičských a policejních hlídek atd. Nejobtížnějším požadavkem ovšem zůstává rozřešení otázky snadného vstupu a rychlého odchodu, dále požadavek, by umožněn byl se všech míst řádný rozhled po celém cvičišti a konečně, by získáno bylo místo i pro cvičence, kteří by ve chvíli volné přiblížení chtěli ostatním bodům veřejného cvičení. Aréna sestává ze cvičiště, vroubeného kol dokola 16metrovou třídou (ochozem) a tribunami (západní, východní, severní a jižní), dále ze šaten a seřadišť. Cvičiště jest projektováno pro 10.112 cvičenců (r. 1907 8064). Na západní a východní straně cvičiště budou ponechány volné pruhy pro nářadí (nářadiště) po 20 m. šířky, na jižní a severní straně po 10 m. š., zaujímající celkovou plochu 13.084 čtver. metrů. V rozích nářadišť zřídí se pak čtyry jízdrny pro jízdu sokolskou, každá o 800 čtver. m. Cvičiště i nářadiště, jež ohrazeny budou barierou 1.20 m. vysokou, tvoří jednotnou plochu o 46.947 čtver. m. (r. 1907 36.428 čtver. m.), na níž odehrávají se bude velkolepé divadlo sletové. Kolem cvičiště bude 16 m. ochoz jako hlavní komunikace v aréně pro obecnost, ubírající se k tribunám. Tribuny budou čtyři. Celkový náklad na stavbu jest velice značný."

— Polská Obec Sokolská měla loni 218 jednot s 2.688 členy. Vlastních Sokolen mělo 117 jednot. Slet konal se 15. m. ve Lvově.

— České Sokolstvo koná pro menšiny, tedy v uzavřeném území, práci nejzáslušnější, zachraňuje kde se co dá, pomáhá a vzdělává a pomáhá tu lidu dělnému ovšem hlavně. A místo, aby se mu dostalo uznání za tuto práci, český tisk soc. demokratický jen stále štvě a přičiňuje se, aby pošpinil jména sokolského. A tak vedle klerikálního tisku, hlavně moravského, bije se do toho Sokolstva jen což. Zakládají se true jednoty a Sokolstvo jde si svou cestou dál i prospívá.

— Tělocvična Sokola pražského bude rozšířena a již základy se kopají. Mezi těmi, kdož první na staveništi pracovali, byl Dr. Scheiner a jiní činovníci. Vydáno provolání k lidu, aby tomuto novému podniku v Praze pomohl co nejvíce. "Do svého čhem, ne do podruží," praví "Věstník Sokolský" z pera Vaníčkova, jenž varuje, že s nikým nelze se spojovat a Sokol že musí míti tělocvičnu jen pro sebe.

— Oslavy padesátiletí starosty Č. O. S., Dr. Scheinera, byly vzácnými projevy vroucí lásky Sokolstva ku svému vůdci.

— Pověstný slovenský páter Ondřej Hlinka, který kdysi zahájil jménem pravdy a spravedlnosti boj proti biskupu Párvyemu, ten Hlinka, za kterého Slováci v Černové položili své životy, zjevně vystupuje jako římský člověk, biskupa Párvyho obhajuje, přátelí se s ním a staví mu ve své obci slavobránu.

DOPISY.

Chicago, Ill., 6. září.

Se zalíbením čtu dopisy bratří Sokolů a sester našich. Na jaře letošního roku rozhodla se jednota Sokol Chicago přestaviti naši Sokolovnu a to dvakrát ji zvětšiti. Se stavbou se započalo. Ale jakmile byla budova stará až na ložové místnosti rozbourána, bylo viděti v některých členech jaksi chladnost k Sokolstvu. Právě tak bylo i u ochotnického odboru. Teď však, když budova blíží se již ku konci, měli by všichni členové naši dbáti nejenom o to, aby sami co nejvíce pracovali, nýbrž i nečleny k práci povzbudili a tím do jednoty naší je uvedli. Ochotnický odbor cítil se též býti povinován vyjítí stavebnímu výboru vstříci a za tím účelem usnesl se pořádati slavnostní divadelní představení ve prospěch stavby budovy Sokola Chicago. Z obavy, že by snad v českých osadách nemohl získati síň, aby vyhověla obecnstvu, jakož i odboru, rozhodl se pořádatí výbor najmouti síň od anglického divadla. Výbor onen získal síň, která se jmenuje Lyric Theatre. V onom divadle vystoupí ochotnický odbor a přednese svému obecnstvu krásnou operetu "Noe lásky". Čistý výtěžek věnován bude na vypravení jeviště v nové síni, kde zase budou moći naši příznivci mnoho sladkých chvil při divadle ztráviti. Doufám, že členstvo jak jednoty naší, tak i jednot druhých přijde se podívatí 12. listopadu, kterak zde v zemi zámořské Češi k divadlu a dramatiice láskou lnou. Franta Renský.

Malin, Ore., 16. října.

Tak jako že ve dnech 27. do 30. září zapsala se česká osada zlatým písmem v hospodářský vývin a kulturně historickou knihu okresu klamathského důstojným obeláním prvního toho druhu okresní výstavy, tak dne 1. října založením Tělocvičné Jednoty Sokol Malin přihlásili jsme se ku svému životu činnému. Ač dva roky, co jsme se zde usadili, je čas krátký, přece přes všechny svízele a strasti docílili jsme založení Sokola a krátce před tím založení řádu Západní Jednoty. Po těžké dvouleté práci uprostřed samého pelyňku podařilo se krajanům zaříditi si nový domov a dokonce i poříditi si Národní síň. Ač málo nás, ač ne právě v skvělých finančních poměrech, nastoupili jsme dráhu spolubratří začátečníků. Mnohý u nás sice již leccjaký začátek prodělal v té aneb oné zemi, ale ježto tělesných sil ubývá, jest začátek tento tím trpějí, a zbožné přání naše, aby bylo naposled. Náš krok, naložení Sokola, byl krokem více nuceným z piety k minulosti, ale doufám, že zdejší mládež dovede si ochrániti svoji budoucnost.

Když dne 30. září, v poslední den okresní výstavy, jsa na výboru pořádatím druhého výročí založení české osady, byl jsem nucen zůstat v Klamath Falls na svém místě v českém oddělení na výstavišti a třeba mne těšilo velice sbírat 7 prvních a 16 druhých cen na jednotlivé produkty hospodářské a též skupinové ceny, přece jen v duchu provázal jsem bratra Fr. Rýznera, jednatele Pacifické Župy a zároveň člena Sokola San Francisco. Týž byl mnou pozván a jsa si vědom důležitosti poslání, v průvodu několika krajanů z Klamath Falls do Malina odjížděl. Cesta jeho ze San Francisco

do Malina, Oreg., nebyla výletem, ale důležitým aktem v zájmu Sokolstva, a proto jsem výsledku dobrého si tak toužebně přál. Zakládající členstvo — 16 jich sešlo se v neděli, dne 8. října k první schůzi, zahájené starostou W. Vostřilem (náměstek Vinc. Jelínek, jednatel Fr. Zumpfe, pokl. Jos. Otoman). Náčelník br. Al. Kalina a podnáčelník br. K. Vavříčka podali své zprávy ohledně cvičení dorostu. Dále odhlasován návrh, pořádati první sokolskou zábavu na den "Poděkování", dne 30. listopadu, ve prospěch pořízení krojů pro dorost. Dorost náš čítá přes třicet hochů a též tolik děvčat, ač s těmito pro nedostatek cvičitelů nemůžeme se zatím k Sokolkám přihlásiti.

Dne 15. října, v neděli dopoledne, mimo dorost sešlo se i družstvo řádné, třeba v počtu slabém, ale sešlo se přece, což znamená, že se pokračuje a pokračovat bude! Byli bychom povděční za každou pomoc hmotnou aneb morální, nějaké knihy, a pak nějaké kroje starší, jestli by nám doprava vysoko nepřišla, a do 30. příštího měsíce je mohli obdržeti. Za stávajících poměrů prospělo by nám velice, více nežli po

K. W. Bartoš, T. J. S. Omaha.

smrti nádherný pomník aneb po zábavě nové šaty. A proto . . . — Jsme zde v krajině nové, aspoň nově osazované, obklopeni dobyt看em a dobytkaři. Chceme nahradit surový sport rozumným a prospěšným tělocvičím, chceme zcivilisovat kus Západu a tak chceme prospět jak krajině, i českému jménu. Než, odpusťte, že se rozepisuji a vypisuji ten světobol, který již mnohokrát mnohý četl z jiných končin světa a proto končím, nemaje co jiného radostnějšího ku psaní; snad později a více. Na zdar! F. C. Halas.

Omaha, Neb., 21. října.

"Měříme a važíme se!" Jak pěkně to zní! Vřek kolik jednot sokolských a odborů Sokolek dostojí povinností vůči N. J. S.? Myslím a soudím podle toho, že teprve v odborech a jednotách se bude prý o tom dříve jednati, zda si toho přejí či nikoliv. Věřte mě, bratři a sestry, dojde-li k tomu teprve až v některé jednotě neb odboru Sokolek se uzdá o tom hovořiti, bude třeba pozdě a to, čeho tím docíleno má býti ku prospěchu a etí Sokola Amerického pohřbeno bude v sutinách! Dobře poukazuje se v 9. čísle "Sokola Amer.", že

to má být materiál ku sestavení a použití pro výstavku naši o budoucím sletu všesokolském příští rok v Praze. A jak jsem s poměry u nás v Čechách obeznámen, vím, že ani u nás tak přesná statistika, abych se blížeji vyjádřil, vedena není a tím bychom ukázali, jak vedena být má a v případě na příště bychom věděli, čím doplnit, aby byla úplná. Mimo to náš V. V. rozhodl, že se účastníme výstavky v Praze.

Jsem toho přesvědčení, když takováto prospěšná věc, byť by neměla ani toho významu obeslati sokolskou výstavku v Praze, že jest i pro členstvo věci nad jiné významnou, když může každý jednotlivce pohlížeti na to, jak vypadal, když přišel prvně do cvičení a jak pokročil již za rok a jak pokračuje stále — jak se tělo jeho blahodárně vyvíjí, jak nedostatek sebeovládání zmizel a obratnost se dostavila s utužením, jež dobrou vůli vedeno v pravidelném a soustavném cvičení se i nadále vyvíjí. Tot' nejlepší odplata pro každého cvičence a zadosťučinění jednotě, která se snaží spříjemnit večery tím, že se stará o cvičitelstvo řádně vycvičené, které pak vědomo jsouc dobrodiní toho přenáší svoje zkušenosti na ostatní cvičence.

Když by se ale čekati mělo, až kdo s tím souhlasí, nebo nesouhlasí, nebylo by možno dle mého úsudku vůbec výstavku tu obeslati a myslím, že jest vlastně povinností všech o to se přičiniti, aby přání N. J. S. bylo pro každou jednotu i odbor Sokolek rozkazem, zvláště když jedná se o tak prospěšnou a významnou věc. N. J. S. jest naše ústředí, které máme, a které zajisté uvážilo co na nás žádá. Nežádá na nás nic více, než co bychom mohli uskutečnit při dobré vůli nás všech. To budiž naší povinností ku dobru a cti jména sokolského ihned uposlechnouti, abychom ukázali, jak jsme daleko ochotni přání N. J. S. plniti!

Zároveň ku měření a vážení mám dodatek, který se týká hlavně jen cvičenců. Necht' jest na příště zařízena povinná kniha statistická nejméně pro 100 cvičenců v každé jednotě, kam se každý cvičence zapisé, dle přistoupení do jednoty a veškeré rubriky vždy řádně vyplní; budiž taková kniha pro každého cvičence na 10 let k vyplnění rubrik přispůsobena. Ovšem, že při větších jednotách bude kniha na 200—300 členů zařízena, aby vydržela déle, z důvodu toho, že někteří bratři vystoupí a jiní zase přistoupí, a také proto, aby tak často nová kniha se nemusela pořizovati a neztěžovala práci dotčených činovníků. Zároveň budiž pořizena zvláštní statistická tabulka, velikost nerozhoduje, jen je třeba, aby v ní bylo vše, co by bylo v povinné knize statistické uvedeno, a může být pouze na 5 let a po 5 letech vyplní se nová. Když by některý člen odešel, ku př. z Omahy do Chicaga, vydá mu náčelník neb cvičitel tuto tabulku a v poznámce napíše den vystoupení z jednoty a ztvrdí svým podpisem. Při vstupu do jednoty v Chicagu převezme náčelník neb cvičitel tuto tabulku a zařadí si ji mezi cvičence své jednoty a zároveň zanesé do statistické knihy s posledním údajem v tabulce přijaté zanešeným do roku, v kterém přišel. — Tyto tabulky bylo by třeba zařídit na tužším papíře, tak zvaném kartoně. Každým pátým rokem budiž tato tabulka popsána zaslána N. J. S., kde by byla chována v archivu N. J. S. a vždy po dalších pěti letech doplňována. Každá Župa by měla své oddělení v archivu a jednoty by byly dle pořadu tam založeny (i se statistickou tabulkou) za účelem statistiky cvičenců za určitou dobu, kdy N. J. S. by se na tom usnesla vydati tiskem takovou tabulku všech cvičenců N. J. S. Ku předu — ku předu — zpátky ni krok!

Jan Holan, společný cvičitel.

Little Ferry, N. J., 25. října 1911.

Konečně jsme již dospěli tam, kam jsme si přáli, ačkoliv jsme měli být více u předu, myslím totiž se stavbou naší nové budovy, která jest již v plném proudu a veselě se staví. To bylo nějakých překážek! O těch se nemám rozepisovat.

Práci zadali jsme bratřím Fehrsovým spolu s br. Strakou za \$8,450 i doufám, že postaví budovu ke spokojenosti úplné. V den amerického posvícení, 30. listopadu 1911 pořádáme slavnost položení základního kamene. Slavnost, kterou máme ukázati obecenstvu, čeho jsme schopni a pro jaký účel pracujeme. Bratři napněte síly své a ukažte lásku sokolskou tam, kde ji nejvíce uplatníte, a zajisté uznání a dík Vás nemine. Výbor k této slavnosti jest v činnosti a horlivě pracuje na programu, aby ničeho nescházelo. Tě. Jednoty a spolky jsou pozvány, a ty nám zajisté neodmítnou a sbořově se dostaví. Dobří řečníci promluví ku shromáždění a o další zábavu bude úplně postaráno, neboť se nám nenašly tak brzo podobnou slavnost pořádati. Zahájena bude průvodem naší osadou a skončí v místnosti u obě. Holtze.

O cvičení musím podati jen smutnou zprávu, totiž že žádný necvičí. Nač jsme kupovali náčiní? Nyní právě, když potřebujeme peníze na stavbu vlastní budovy a pro o ni usilujeme? Či snad až budeme ve svém domově, budou cvičební hodiny pravidelné a návštěva hojná? Tot' výmluva pouhá. Když přijde náčelník do cvičení nejsou tam bratři a zase naopak. Mám za to, až bude těloevična hotova, požádat některou jednotu o cvičitele, který by trochu života do našich cvičenců vložil a tito zase se zájmem pro věc sokolskou přišli mu vstříc!

Bratři, příští schůze jest nominace činovníků pro příští rok, přijďte všichni a prosad'te své dobrozdání beze všech osobních záležitostí a jedněte pro blaho a pokrok jednoty. Agitujte pro nové členy, jakž vám jen možno, abychom rostli, bude pro všechny dosti místa, a co hlavního, finanční poměry se zlepší. Dluh na budově bude ohromný, úroky a vydržování takové budovy jest nákladné. Naší úlohou jest tudíž získati nějaký stálý zdroj příjmů, neboť by se pak mohlo státi, že by česká budova přišla do rukou cizích. Protož bratři pracujte pro blaho a rozkvet naší jednoty a tak i toho celku N. J. S.

Sestry Sokolky se činí a pořádají dne 28. října "První Japonský tanec". Dostavíme se v plném počtu dojísta, neboť si toho zaslouhují plným právem. Jsoutě nám nápomocny kdykoliv je požádáme a na tu příští slávu je budeme také obtěžovat, vždyť bez jejich pomoci bychom se neobešli.

Končím tento poslední můj dopis do "Sokola Amerického", neb nejsem kandidátem pro tento úřad. Mám rád změnu a jen přeji všem Sokolům a Sokolkám mnoho zdaru v další činnosti. Na zdar!

Ferd. Kallminzer.

Portland, Oregon 24. října.

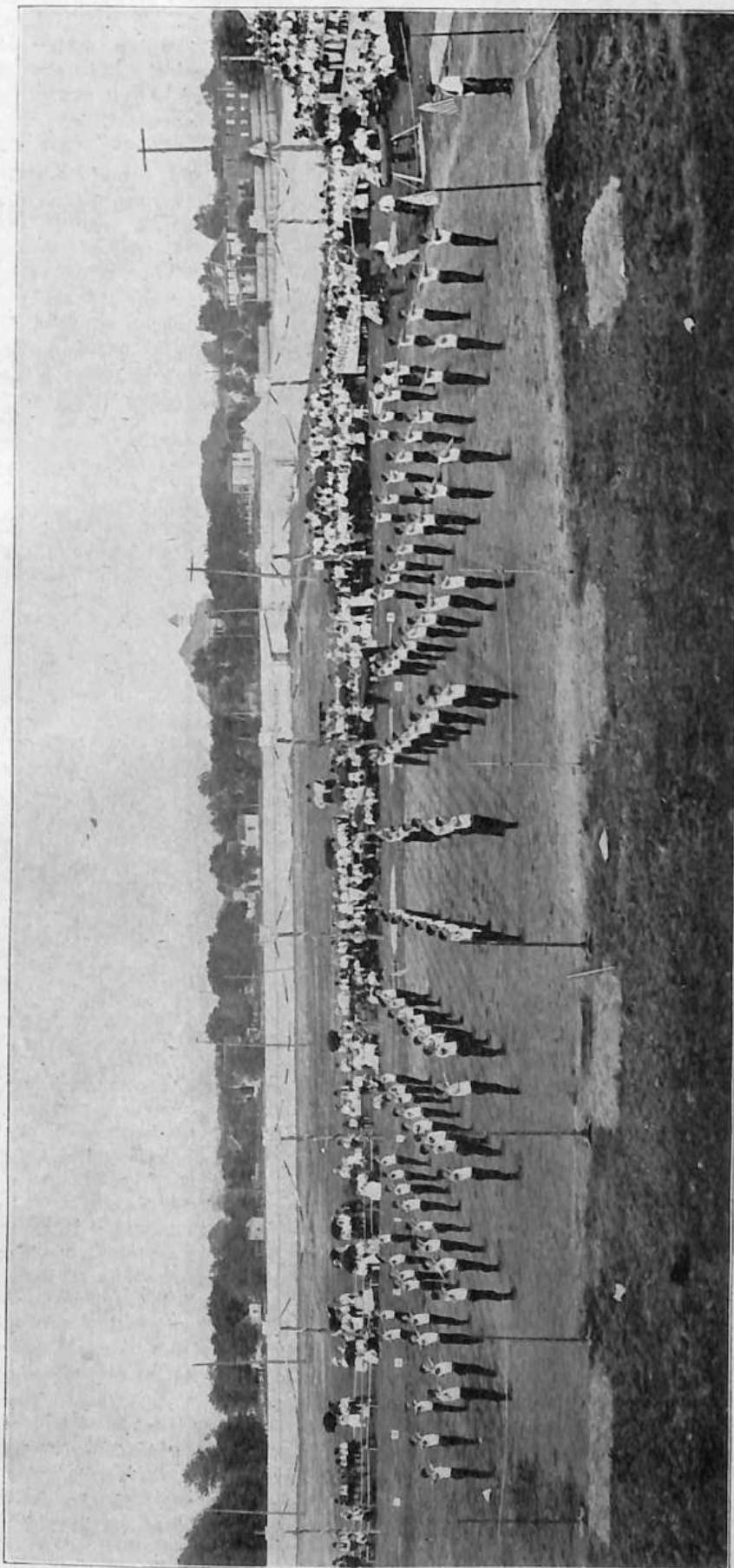
Rok tomu, co založen v Portlandu Sokol. Co práce za ten krátký čas vykonáno. Tvrdou zeď' nevšímavosti a předsudků zdejších Čechů prorážíme veřejným a přednáškami. Půda se pomalu kypří a upravuje v úrodný lán, který doufejme ponese ovoce našeho přičinění.

Pořádali jsme veřejné, dne 24. září, jež se nám po stránce morální výtečně vydařilo. Cvičili jsme 3 oddíly prostných, hrazdu a skok vysoký. Dík namáhavé a obětavé práci br. náčelníka Výrostka prostrná se dobře procvičela, taktéž i hrazda a skok vysoký. Přítomné obecenstvo se netajilo obdivem a bouřlivý potlesk byl naší odměnou.

V síni Čtenářské Zábavní Besedy jest nyní velice pilno. Tam jest totiž naše nynější těloevična. Bratři prodehnuti výsledkem veřejného, cvičí o závod a připravujeme se k župnímu sletu v San Franciscu v Kalifornii, který se bude pořádati na příští rok. Většina z bratří jest, kteří nikdy k Sokolu nepatřili a ovšem na těchto žádat moc nemůžeme, ale kdož ví, přece změníme svoje síly s vámi bratři z Frisca. Zajisté se budeme vraceti od vás s radostnými pocity a s nadějí se vám vyrovnati, třeba snad v něčem budeme váznouti.

Šťastni ti, kterým dovolují jejich finanční prostředky k návštěvě VI. sletu všesokolského. Tu na vlastní oči uvidí

SLET A ZÁVODY ŽUPY STŘEDNÍ.

PROSTNÁ BORCŮ.

rozkládající se krásný obraz síly Sokolstva. O Tyrši, Fuegnere a Ty bratře Scheinefe, díky vám, dokázali jste mnohem, mnohem více pro naši českou vlast a Slovanstvo vůbec, nežli co bylo očekáváno. Bud' zdrav br. Scheinefe a veď silnou rukou ty naše šiky bujarých Sokolů k zářícímu, vznešenému cíli. Rozmach Sokolstva na bílé Rusi a u Jihoslovanů, vítězství našich Sokolů v Londýně, v Paříži a v Turíně, dme naše prsa hrdoostí. Co radosti je v tom, když můžeme říci: "Ano, jsem Čech" a k tomu: Co Čech, to Sokol!

Jen ku předu a zpátky ni krok! Necht' rozmach křídel našeho drahého Sokola je podporován i námi zde v Americe necht' každá jednota vzdá hold svůj VI. sletu pilným cvičením. Na zdar!
Jan Vymetálek.

New York, N. Y., 26. října.

V posledním dopise zmínil jsem se o minulých župních závodech a též poukázal jsem na chyby některých soudeů. A hle! Neuplynul ani měsíc a již za pravdu dostávám. Někteří bratři jsou hned rozčileni, když něco o sobě čtou, ale dobře vím, až chladně uváží, že potom uznají vše, co jsem psal. —

Dne 4. září požádal Dělnicko-Amer. Sokol Winfield, L. I. závody na náradí a v atletice. Cvičilo se na hrazdě, bradlech, kůň na šíř a kůň na dél v prvním a druhém oddělení. V atletice byly zahrnuty: trojskok sounož z místa, vrhání 16-liberní koulí pravou i levou rukou, skok vysoký a běh 100 yardů, vše v jednom oddělení. Jednota naše vyslala tyto borece: Na náradí do I. oddělení br. Vác. Heislera, Jos. Gregora a Františka Kiovského. Na náradí do II. oddělení br. Jos. Němečka a Fr. Kříže. Do atletiky: br. Jindř. Liera, Jos. Juna a moji maličkost. Br. Anton Jahoda, který patří k nám jistě přes dvacet let, dal se sám zapsat do závodů do II. oddělení a to ještě pod jménem "Odbočka v Astoria". Každý se jen smál, když slyšel. Bratři naši v Astoria chtějí, aby jsme s nimi pracovali, a my rovněž chceme, ale nikdy nepřejdeme k cíli, když členové se sami budou dělit, jako se "rozdělil" br. Jahoda. Nevím proč br. Jahoda šel do II. oddělení, kde cvičili samí mladí hoši. Víím, že by obstál v I. oddělení dobře. Br. Jahoda si vydobyl sice I. cenu, ale vítězství to nebylo žádné pro takového dobrého a starého závodníka. Totéž platí i o jednom ze slovenských Sokolů, jenž nacvičil četu a pak šel proti hochům sám závodit.

Ze závodů odnesli jsme následující ceny: I. cenu na všem náradí v I. oddělení Fr. Kiovský, II. cenu Jos. Gregor a III. Vác. Heisler. Ceny byly zlaté, stříbrné a bronzové odznaky. V II. oddělení br. Ant. Jahoda I. cenu, zlatý odznak. V atletice I. cenu Jindř. Lier a III. moje maličkost.

Dále byly rozdávány diplomy pro prvního vítěze na každém jednotlivém náradí, a sice v prvním oddělení br. Vác. Heisler obdržel diplom za výkony své na bradlech a koni na šíř a br. Jos. Gregor za práci na hrazdě a koni na dél. V druhém oddělení br. Ant. Jahoda diplom za výkony na hrazdě, koni na šíř a koni na dél. V atletice br. Jindř. Lier diplom za vrh koulí a moje maličkost běh 100 yardů. Celkem jsme obdrželi 15 cen z 21. Dosti slušné zajisté. — Závody řídil br. Jos. Wagner od D. A. S., Winfield, L. I. Všechna mu čest.

Za 14 dní byly závody na náradí, jakž pořádali střelci "Svornost", rovněž ve Winfield, L. I. Závody tyto byly odloženy z měsíce června. Závodilo se na hrazdě, bradlech, koni na šíř a koni na dél. Řídil br. Ant. Mysliveček. Soudcové byli vesměs naši. Do závodů bylo přihlášeno pět jednot. Aby slabší jednoty měly příležitost odnésti některé ceny, usneslo se, že každá jednota může býti zastoupena pouze družstvem o šesti členech, a žádná jednota nemůže získati více tří cen.

Prvních patnáct boreů obdrželi ceny, jež pozůstávaly z tří zlatých, pěti stříbrných a sedmi bronzových odznaků.

Z naší jednoty závodili tito bratři: Vác. Heisler, Fr. Kiovský, Rob. Bílek, Fr. Kříž, Jos. Němeček a J. Fiala. Mohli závoditi ovšem i jiní dobří boreci, ale dala se příležitost také mladším. Ceny obdrželi následující: I. cenu Vác. Heisler, zlatý odznak, III. cenu Fr. Kiovský, zlatý odznak, a mladý borec Fr. Kříž IV. cenu, stříbrný odznak.

Cvičitelský sbor usnesl pořádati závody a veřejné cvičení členů, za laskavého spoluúčinkování Těl. Sboru Dívek a Paní v N. Y., dne 3. prosince. Závody budou četové i v různém skoku. Takových závodů by mělo býti více, neboť jen závody vzpruží ty mladší cvičence k činnosti. Dále jsme pozvaly ty nejlepší "skokany", kteří jsou, neboť byli "championy" ve skoku vysokém. Chceme, aby ukázali též našemu obecenstvu jak se skáče přes šest stop do výšky atd. Zajisté pěkné číslo pro pěkný program. — Doufám, že všichni bratři přijdou se podívat na tyto vítěze, neboť jsem měl velkou práci nežli jsem je přinutil, aby nám "zaskákali." Na zdar!
Martin A. Klein.

Chicago, Ill., 27. října.

Čtěje mojí dopisovatelské povinnosti dostátí, přicházím opět s dopisem, ačkoliv od závodů a sletu Střední Župy v Cedar Rapids pořádaných jsem nepsal, a také kromě závodů a sletu ani nebylo co psáti, jelikož naše jednota měla nucené prázdniny — čistila se síň. Naši hoši přece nezahláli, vzali si totiž bradla k bratru náčelníku do domu a cvičilo se prozatím na dvoře. Po prázdninách jsme zase neměli cvičitele, jelikož se br. cvičitel Joža Kotrbatý poděkoval a sice k vůli závodům a sletu. Jak je každému známo, účastnily se naše Sokolky závodů v počtu 12, a ačkoliv byly řádně ohlášeny a měly své společné číslo nacvičené, nebyly ku cvičení připuštěny, byly přímo uraženy a odstrčeny, a když protestovaly nedostalo se jim ani nám Sokolům až posud ještě žádného vysvětlení, a zvolený tříčlenný výbor, který onu záležitost vyšetřuje a dopsal na patřičné místo, nedostal ani žádné odpovědi. Nyní bychom rádi věděli, kdo to vše zavinil, či vina to jest. Žádáme tudíž, by to bylo vyšetřeno, jelikož bychom rádi věděli, byla-li to nějaká osobní zášť, aneb řevnivost bratří cvičitelů, aneb čí vůbec vina! Mysleli jsme, že již celá záležitost usne nevysvětlena, ale tu stalo se, že Odbor Sokolek Prahy v Town of Lake dostal dopis od župního náčelníka br. R. Stýblo, cvičitele Plzeňského Sokola, v němž si br. župní náčelník stěžuje na sestru Grossovou, jež napsala dopis do "Sokola Amerického", v němž se br. Stýblo cítí uražen a žádá tudíž za vysvětlení a zadostiučinění. Vše se týká závodů a sletu.

Br. Stýblo se cítí uražen a naše Sokolky též, on chce zadostiučinění a totéž chtějí naše sestry, proto nyní jest na nás bratře, abychom celou záležitost znovu vzali do svých rukou a vynášeli konečně kdo zavinil, že naše sestry, když se závodů a sletu účastnily a obětovaly na to hodně peněz a potom byly zklamány a odstrčeny a ku všemu ještě uraženy a nyní mají být obtěžovány znovu a to bez příčiny! Zvolen tříčlenný výbor, jenž vše vyšetří a potom se dostane i patřičné odpovědi na onen dopis br. Stýbla, cítí-li se uražen a je-li v právu, dostane se mu zadostiučinění, a totéž i našim Sokolkám, o to se postaráme my, Sokolové. Zděluji též, že máme nového cvičitele a sice br. K. Koleno, který se činí, by v naší nyní hodně rozhárané jednotě zavedl zase starý čilý život v tělocvičně.

Za zmínku též stojí, že zde v Town of Lake zemřel bratr R. Jandus, notář a bývalý soudec, jenž byl zakládajícím členem jedné z nejsilnějších jednot našich v Chicago, jejíž jméno nechci zde uvádět, a k níž až do své smrti náležel. Úmrtím jeho jednota ztratila jednoho z nejzásluhnějších členů, a co jsme viděli na pohřbu onoho zemřelého

Sokola? Že od oné nejsilnější a nejstarší jednoty, k níž br. Jandus náležel a jejíž byl zakladatelem, dostavil se 4-členný "pohřební výbor" pouze ve dvou osobách, takže br. samotným bylo jaksi bolno u srdce a nevěděli, zdali by neudělali lépe, kdyby se nesúčastnili pohřbu vůbec. Nechci tímto nikoho kritizovati, ale jest smutné nemůže-li jednota vyslat čtyry bratry prokázat zesnulému, svému záslužnému bratru poslední čest.

Naše čilá trubačsko-bubenická četa pořádala ples, který se hezky vydařil. Návštěva byla četná, ale Sokolů nebyla ani dvacetina. Vzdor tomu jsme se bavili až do pozdních hodin ranních. Na zdar! Ottokar Ratchovský.

San Francisco, Cal. 27. října.

Již delší dobu jsem nezaslal žádného dopisu do "Sok. Amer.", jelikož mám psáti pouze to, co prý je hezké a hezkého nebylo, tudíž také nebylo dopisu. Činnost v Sokole San Francisco začíná po mrtvé sezoně oživovati a pro cvičení

velice vděčné pole na vysvičení dorostu, obzvláště když se uchopili otěží ruce dobrých pracovníků, jakými jsou nově zvolení činovníci tamtéž.

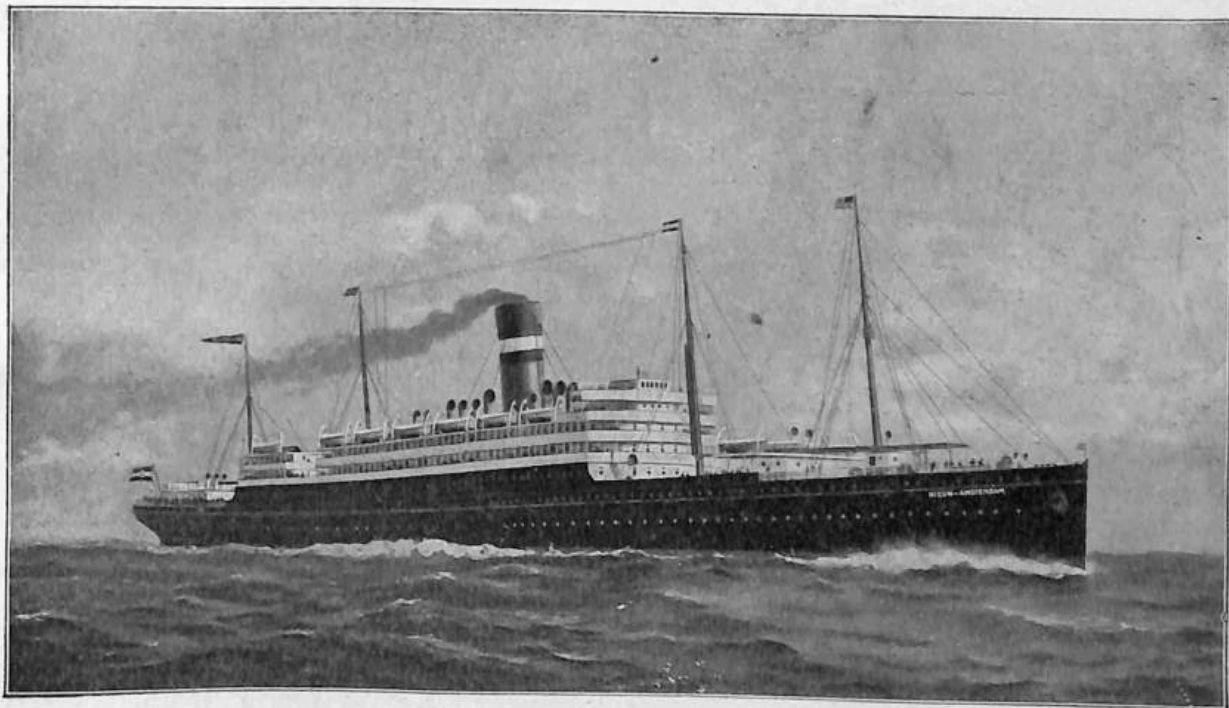
Doufám, že naše sestry dají o sobě také něco vědět, neboť jejich činnost v cvičárně jest velice pěkná a mají se tedy čím chlubit. Příští dopis bude obsírnější, jelikož bude mojim labutím zpěvem . . Na zdar! F. Rýzner.

Oenaville, Tex., 27. října.

Již jest trochu zase po práci v poli, tak nastává nám zase práce v tělocvičnách! Musíme bratři hleděti dohoniti to, co jsme v čase polní práce přes léto zanedbali. Proto vyzývám vás, bratři, abyste odhodili již ten háv lhostejnosti a trochu s větším zápalem cvičení navštěvovali; neb věru, krušné jest pohlížeti na 3 neb 4 členy dostavivší se do cvičební hodiny ze 16 členů cvičících.

Jen, bratři, s chutí k dílu, neb čeká na nás mnoho práce. Také žádám všechny bratry, aby lépe schůze navštěvovali,

NA SLET DO PRAHY!

Parolod' "New Amsterdam", vyjede z New Yorku 11. června 1912.

jeví se větší zájem; avšak jest na čase, neboť v brzce doufáme býti ve vlastní tělocvičně, a tu na novém nářadí budeme potřebovati důstatek boreů již otužilých, neboť doufáme v příliv nováčků a tu nutno jim ukázati, sež jest utužený Sokol.

Taktéž jest potřeba připravovati se na župní závody, jež budou někdy v květnu 1912; nemyslete, bratři, že závody jsou maličností, potřebujít' důkladné přípravy a všestranného výeviku a při ničem se lépe nepozná dobrý Sokol jako při závodech.

Nevím, jak silná účast' bude, ale vyzývám vás všecky, bratři, již jste v Župě Pacifické zastoupeni o účast' co největší, neboť v tu dobu bude již Sokolna postavena a budeme vás moci uvítati pod vlastním krovem tím srdečněji, čím větší nesnáze bude vám překonati; ostatně San Francisco jest jaksi středem na pobřeží a přístupno pro všecky jednoty v Župě zastoupené.

Nově založena byla jednota "Sokol Malin", Oreg., a má také oprávněné naděje na nejlepší úspěchy, jet' tam usazeno přes 40 českých rodin a jak jsem poznal, budou tam míti

a obzvlášt' ted', kdy nám přijde volba činovníků, t. j. první neděli v měsíci prosinci. Tak přijďte jistě všichni, at' se alespoň jednou navzájem poznáme.

Na zdar!

Frant. Ančinec.

Cleveland, O., 28. října.

"Přeskoč, přelom — nepodlizej!" — tři velevýznamná slova, která má míti každý Sokol neustále na paměti a jimi se také řídit. Ano, nepodlizej! Týká-li se tato sokolská výzva jednotlivce, tím spíše se týká celku, ale jsou někdy přece jen okamžiky, že výzvou tou může se spíše řídit jednotlivec, nežli celek.

Naše jednota Čech jest toho dokladem, ano jako celek! Třicet dva roky krácel s hlavou vzpřímenou, lámal, nikdy nepodlézal, a nyní byl přece nucen tak učiniti! I naň přišel onen okamžik, kterého se nikdy nenadál: musil svěsiti hlavu a jít s prosíkem — tedy podlézati — přímo k Výkonnému Výboru Nár. Jednoty Sokolské. Právě v době, kdy jsme se toho nejméně nadáli, octli jsme se v tak velké finanční tísní, že jsme již skoro po dva roky nemohli platit příspěvky k Vý-

konnému Výboru. Jest to skutečně smutné, že tak stará jednota jako naše, tolik členů čítající, v podobné situaci se oetla. Není však naší vinou, nýbrž vinou nahodilých okolností.

Když jsme svého času postavili nynější svou tělocvičnu, byli jsme na ni neobyčejně hrdí, a to právem, ale nikomu tehdy ani ve snu nenapadlo, že tato vychvalovaná námi budova pohltí jednou každý cent jednoty, že bude mu železnou krávou! Chraňte se proto každá jednota, budovati Sokolovnu dřevěnou! I my jsme tenkrát takovou postavili, ale opravy v posledních letech stály nás již tolik, že za peníze, které jsme tentokrát vynaložili na budovu dřevěnou a za peníze, které si již vyžádaly opravy, mohla by se postavit důkladná budova cihlová se střechou břidlicovou!

Jednota naše čítala v posledních pěti letech průměrně 245 členů ročně. Vezměmež v úvahu poslední rok 1910, a vizme, jaký byl jeho finanční stav:

Příjem	\$1,408.06
Vydání	1,833.57

Jeví se tedy schodek \$ 425.51

NA SLET DO PRAHY.

Jidelna ve 3. kajutě.

Ku schodku tomu není však ještě připočten povinný poplatek za rok 1910 k Výkonnému Výboru v obnosu \$339.40, který po dnešní den i s letošními poplatky dluhujeme, poněvadž skutečně platiti nemůžeme.

Jediným zdrojem jsou, jak každému známo, čtvrtletní poplatky členů a příjmy ze zábav a výletů. Zvláštních mecenášů nemáme. Vydání jsou však velká. Domovník stál nás za minulý rok jen \$300, evičitelský sbor, ač evičí každý den, jenom \$450. Ostatní položky vydání připadají na nepatrné služné činovníků, pak topení, světlo, poplatek z vody a pojištění, ale největší vydání pohltily opravy budovy.

Postavili jsme si tenkrát, jak jsme si myslili, Sokolovnu za levný peníz, ale teď se to na nás mstí každým rokem. Máme dnes starou rachotu hodně drahou, které se musíme zbavit za každou cenu a postaviti si budovu novou. Bude to práce obrovská, ale nyní, když se na podnět několika vlasteneckých žen utvořil dobrovolně "Sbor paní a dívek Sokola Čech", čítající dnes na jedno sto nadějných pracovnic, a nabídl nám pomocnou svou ruku v započaté práci, práce té se nelekáme. Musíme se činiti, musíme prosit a abychom se především sprostili starého dluhu, přišli jsme prosit také k Výk. Výboru, aby i on nám podal svou pomocnou ruku a odpustil nám poplatky za rok 1910 a 1911. Ač několikaměsíční obrovskou stávkou damských krejčí v Clevelandu i naše jednota byla velmi citelně dotčena, přece pouštíme se s chutí do národní práce, spoléhající ovšem na velkomyslnost Výk. Výboru, lépe řečeno na schválení naší žádosti jednotlivými

jednotami v Nár. Jednotě zastoupenými, a na dobročinnost naší české veřejnosti. Především záleží však na našich členech, aby všichni bez rozdílu přiložili ruku k dílu. A této národní práci přeji mnoho zdaru!

Karel Šumek.

Chicago, 29. října.

Po krátkém odpočinku od závodů cedar-rapidských, ve kterých naše druhá četa dobyla si první ceny, nastal velký obrat, neboť tělocvična naše jest velkým počtem evičičího členstva, Sokolek a žactva pilně navštěvována. Členů evičí dosud 42, večerních žáků 41, Sokolek 20, večerních žákyň 18, denních žáků 90 a denních žaček 79, počet na začátek evičení velice krásný, který se stále v každé evičební hodině stupňuje, takže můžeme směle říci, že tělocvična naše jest největším počtem a nejpilněji navštěvována evičenci ze všech jednot sokolských v Chicagu.

Koncem září byly pořádány závody Župy Fugner-Tyršovy, kterých se účastnil Plzeňský Sokol, jediná jednota N. J. S., bratry Frant. Paulem, který vydobyl první ceny a Václav Stránský druhé ceny přeborné ve vyšším oddělení, za což jim bylo gratulováno.

Jednota naše pořádala zábavní večírek odevzdání cen závodníkům a záslužných diplomů členům našim. Jména členů uváděl náš dopisovatel v předešlém čísle. Ceny závodníků byly odevzdány bratru Frant. Paulovi, druhá cena přeborná vyššího oddělení, bratřím Boh. Mikutovi první cena přeborná a Václavu Stránskému třetí cena přeborná druhého oddělení. První cenu čtetovou druhého oddělení vydobyli brá: Fr. Macák, V. Stránský, B. Mikuta, Fr. Vokoun, J. Němec a Otta Freml. Též bratři třetího oddělení vydobyli první ceny na prostná. Diplomy jsme dosud neobdrželi, nevím či vinou. Též odevzdány byly ceny a diplomy bratřím F. Paulovi a V. Stránskému ze závodů Župy Fugner-Tyrš.

Při večírku též přednesla sestra Marie Fialová zprávu ze sletu a závodů v Cedar Rapidsích, též se zmínila o vzorném chování závodníků a Sokolek jednoty naší, že může býti hrda na své Sokolky a Sokoly, kteří nás čestně zastupují, a my evičičí Sokolové a Sokolky jsme hrdí, že máme mezi sebou ženu, Sokolku, která se nás všude zastává a cítí s námi a tu zveme Tě mezi nás do evičení jak členů tak sester, abys' mohla příležitostně podat tak upřímnou zprávu i z naší tělocvičny.

Jednota též přihlásila Paula a Stránskýho do závodního družstva N. J. S., které bude vysláno do Prahy, a naši borei ted' se pilně připravují jak na náradí tak i ve skocích, takže Frantův "kožený medál", který obdržel, když se vrátil z V. sletu, stále se pohybuje mezi Vaškem a Frantou, jakož i také mezi Boh. Mikutou, mladším a dobrým borecem.

Cvičení naše také navštěvují bratři z jiných jednot a každému se u nás líbí, neboť je tu veselo a každý si chválí, že si zase jednou pěkně zaevčil, a nám návštěva každého evičence jest jen milá.

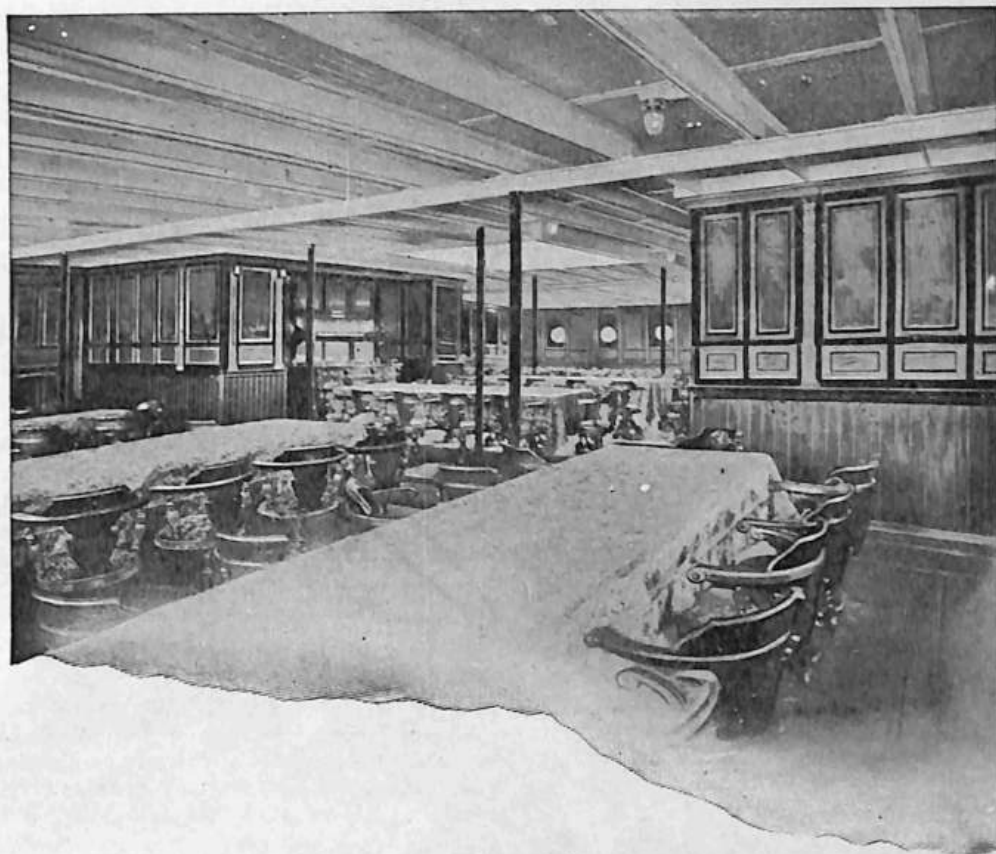
Na zdar! -

Frant. Macák, náčelník.

Chicago, 30. října.

Musíme se také podívat do té naší "Lípy", již 2 měsíce se neobjevil dopis v našem "Sokole". A to je tím, že nám náš dobrý dopisovatel br. Karel Tittel odjel do Colorada za příčinou svého zdraví a sám jsem ještě neměl příležitost, abych o té naší "Lípě" něco napsal. A co mám také psáti: že se náš náčelník br. Florián M. Holek vzdal svého úřadu? Jako dlouholetý evičičí člen té naší "Lípy" neměl dělat. Na jeho místo zvolen též dobrý a starý člen, který je Sokolem od svého dětství; je to br. V. H. Černý. Máme tady u nás dosti dobrých a starých členů, jenom ta nešťastná nám Čechům vrozená nesnášlivost ta nám škodí, a dokavád ta mezi námi Čechy nepomine, tak nikdy se nedostaneme ku předu jako jiné národy. Nyní se zase u nás evičí o všechno pryč.

NA SLET DO PRAHY.

Jídelna ve druhé kajutě na lodi "New Amsterdam".

Pokoj pro 4 osoby ve druhé kajutě.

no připravujeme se na veřejné, které bude na nový rok. A tu žádal bych všechny chicagské jednoty sokolské o návštěvu, aby se ta naše mládež posílila na další práci.

Končím dnešní dopis, ale na příště budu psát beze všech ohledů, o všem, co do jednoty nepatří, at' již pak někoho těší aneb ne. Protož bratři zanechte všech nesvárů a klepů osobních a nezanášejte do spolku, aby spolek netrpěl. Dobrá vůle zmůže vše a učme se znáti také trochu sebezapření, tak docílíme znovu dobrých výsledků! A těm platí mé na zdar!

Franta Petr.

Long Island City, N. Y., 31. října.

Nejdříve musím oznámit, že naše 25-letá jubilejní slavnost T. J. S. Fugner se měla odbývat, dne 28. října, jelikož ale v New Yorku společnost České Svob. Školy se též připravovala na týž den na oslavu jejich 25-leté činnosti v Národní Budově, tož naše jednota se usnesla odbývat naši slavnost o dva týdny dříve a sice 14. října, abychom tak vyhověli všem spolkům. Odbývali jsme slavnost v prostorné evičirné obě. Volkerta, kde odbýváme naše schůze v čís. 268—272 Prospect St. Zahájení slavnosti stanoveno bylo na 9. hod. večer, na co již každý návštěvník byl připraven. Návštěva byla četná. Program zněl takto:

1. Overtura kapely řízením Sok. Pos. Sladovnicka. 2. Uvítání spolku a obecnstva předsedou slavnostního výboru br. Št. Kostkou. 3. Hudební číslo. 4. "Rej družiček" v počtu 52 řízením náčelníka Fr. Vančury, což každého velice zajímalo a pochvalou odměněno. 5. Slavnostní řeč měl br. Lad. C. Frank, jenž nám poukázal na Sokolstvo ve trojím směru a sice v zdravotním, výchovném a národním. Ano, byl pokyn pro každého, aby hleděl vychovat svou rodinu tak, aby přilnula k naší národnosti české. 6. Na to zapěl Pěvecký sbor T. J. Sokol z New Yorku. Číslo to bylo bouřlivým pětiskem odměněno i dokázalo, že Pěvecký Sbor Sokola vždy upoutá pozornost na činnost svou. 7. Řeč starosty Národní Jednoty Sokolské, br. K. E. Hrbka, byla krátká, ale velmi milá. Týž poukázal na činnost naší jednoty po celých 25 letů a vztah téže k Národní Jednotě Sokolské. 8. Na to přišlo na představení podnes k nám náležejících zakládajících členů naší jednoty. Představení byli náměstkem Jos. Svobodou zbylí nám tři bratři a sice: br. Matěj Truneček, František Vozáb a Václav Vančura, kteří jsou a byli horlivými pracovníky v naší jednotě i pro Národní Jednotu Sokolskou. Přeju jim, aby nám ve zdravé zachování byli, jelikož ještě nejsou tak staří, alébrž v nejlepším věku, aby těm mladším rady dávali ku vychování členstva naší jednoty i v práci Národní Jednoty Sokolské na dalších dvacet pět letů. Na zdar vám, bratři! 9. Řeč našeho starosty br. M. Trunečka nebyla dlouhá, ale významná, neboť dobrým slovem vylíčil obecnstvu co naše jednota zažila za těch 25 letů. Ostatně o tom si může každý přečíst v našem "Památníku", abych nezaujal v časopise tak mnoho místa. Jen tolik musím připomenouti, že dal pokyn všem rodičům, aby své děti do tělocvičné školy posílali a ve zdraví čilé, jaré a utužené je zachovali. 10. Odevzdání hesel bylo spolky slušně zastoupeno. Rád bych tu podal seznam jich, ale posud nemám úplný. Jeden telegram s blahopřáním došel od T. J. S. Westfield, Mass.

Na to byli představeni Sokolové záslužní čili po 20 let k Národní Jed. Sokolské náležející: M. Truneček, Fr. Vozáb, Václ. Vančura, Al. Vančura, Fr. Vančura, Václ. Uher, Jos. Sladovnick, Jos. Sýkora, Jos. Koutník, dva nemohli býti přítomni; jsou to: Jos. Sklenka v Chicagu a Jan Koutník v Connecticut. Každý obdržel na památku stříbrný sokolský znak, začož všichni děkujeme naší jednotě a slibujeme pracovat na prospěch jednoty dále.

Následoval pochod ku banketu, jehož všichni přítomní se účastnili, neboť již bylo po půlnoci, pak již náš osvěd-

čený bratr Jos. Sladovnick řídil hudbu pro každého tancechtivého zrovna do noty a tak, že musel často opakovat. Dovedl udržet obecnstvo až do bílého rána a pak již každý obcházel vesel k svému domovu. Nesmím zapomenout též, že i výbor zábavní a slavnostní si zalouží uznání a pochvaly za jejich letošní činnost, neboť měli bratři v tomto roce práce dost.

Máme listopadovou nominaci, tož hled'te se dostavit všichni, aby se žádný úřad neodložil do schůze volební.

Musím dodatí též, že k nám zavítal br. Karel Matoušek, člen jednoty Blesk z Baltimore, aby se též účastnil naší 25-leté slavnosti. Díky a vřelý pozdrav!

Dne 27. října ztratili jsme Sokola, který nám odešel na vždy a to v mladém ještě věku 33 let. Bratr Edward Wokál byl dobrým činovníkem v naší jednotě i ve Výk. Výboru N. J. S. O to má zásluhu i jeho otec Al. Wokál, že vždy jej vedl k tomu a poučoval o věrnosti k "Sokolu". Žel, ta neúprosná smrt nám jej všem vyrvala v práci nejtěžší. Dne 29. října měl pohřeb, jehož se účastnil každý bratr naší jednoty jen, aby jej mohl posledně vyprovodit. Řeč nad rakví měl náš starosta br. M. Truneček, pak promluvil starosta V. V. br. K. Hrbek za Národní Jednotu Sokolskou.

Na zdar!

Jos. Koutník.

Chicago, Ill., 31. října.

Tak se mi nějak nechce tentokráte do psaní, proto jsem stále odkládala až na poslední den. Ne, že snad bych neměla, co psát z našeho odboru Plzeňského Sokola, naopak mám až moc, takže nevím, co napřed. Předně, že jsme měly předminulou schůzi čteně navštívenou, bylo po tom letním odpočinku opět čileji. Však již bylo na čase, neboť jsme mnoho poslední čas zanedbaly v našem obvyklém pořádku. Tak bylo několik dobrých návrhů učiněno o koupi vlastního stanu pouze pro sestry na budoucí leto. Nejlepší návrh byl s jásotem přijat; totiž: sestra Jarmila Motisová se nabídlá, že daruje dámský klobouk a též obsadí, tak aby přinesl \$50.00 čistých peněz, dále sestra Karolina Fialová též, že daruje "něco", a jak my sestru známe, když slíbí něco, takže to též bude za něco státí. To je potěšitelná zpráva, že?

Též říjnovou schůzi jsme měly pěknou, jenom že byla tentýž večer přednáška pana Vráze v naší síni Plzeňského Sokola, a proto jsme musely rychle schůzi odbýt, abychom se mohly též účastnit. Vzdor tomu jsme musely vyřídít to nejnautnější, vždyt' se opět činí přípravy na náš posvácený ples, na den 30. listopadu. Náš pořádací výbor má opět plné ruce práce. Pročež upozorňuji bratry a sestry, aby se co v největším počtu účastnili. Dále jsme měly minule mnoho nových čekanek, které hodláme v příští schůzi uvést do našeho sboru, zároveň začneme opět se zábavním programem a přednáškou, vždyt' připadá v tomto měsíci výroční den úmrtí našeho zakladatele Sokolstva Jindřicha Fugnera (dne 15. list.), což budeme hledět důstojným způsobem si připomenouti.

Zároveň se sestry v hojném počtu účastnily při večírku, dne 28. září naší bratrskou jednotou pořádaným na počest záslužných 20-letých členů, o čemž se již bratr dopisovatel sám zmínil. Chci jen říci, že bychom takových večírků měly mítí více, obzvlášt' nyní, když přichází zima, mohly bychom tak krásně trávit večery při srdečné a přátelské rozmluvě, a tak sobě pěkně všecko povědít do duše nelčenými slovy od srdce k srdci jako bylo ten večer. Snad bychom pak hnuly těmi pohodlnými, vždyt' bylo vidět, že přišli někteří bratři a sestry, které jsme již dávno neviděly a přece je známe, že strávili v naší jednotě celou řadu let. Též by mohli přivést s sebou své syny a dcery i manželky, jaká by to z nás byla velká rodina. Ondyno mně pravil jeden bratr, že čekal, že napíše něco pro Sokolstvo, tak co tomuto návrhu říkáš, bratře? Jest toho tak mnoho, co by se dalo na-

psat, ale co by to bylo platné, vždyť to někdo ani nečte, nemíním jen můj dopis, jsou jiné články a úvahy v našem sokolském listě, ty se mnohdy ani nečtou, vím to z přesvědčení. Což dopisy ty se přece přečtou již k vůli dopisovatele aneb někdy dopisovateli, to mi připadá jako protokol, ten se číst musí. Vždyť čtem, slyším odevšad, u nás se čte sokolský orgán. Ale jen se tak zeptat někoho, jestli četl ten aneb onen článek, tu se zarazí a řekne nikoli. Kdy a kde, v kterém čísle to bylo, a pak shání list po domě, a náhle si vzpomene, že asi bude spálený, a tak mnohdy řekne, že jemu ani nedochází, poněvač je příliš nedbalý dát správnou adresu anebo bratru výpravěmu dopsat, raději nic nečte, leda když se dozví něco v denním listu.

Jak se dozvídám od bratra cvičitele, sestry hojně navštěvují tělocvičnu, a to těší.

Na zdar!

Marie Fialová.

nat. To je nespravedlivé a musí přestat. Kdyby každý bratr vzal si na starost jednu věc po cvičení a uklidil ji, zajisté, že více času jak deset minut to netrvá a tu tak velkou ztrátu času neutrpí jako ten, který musí vše za ně uklidit.

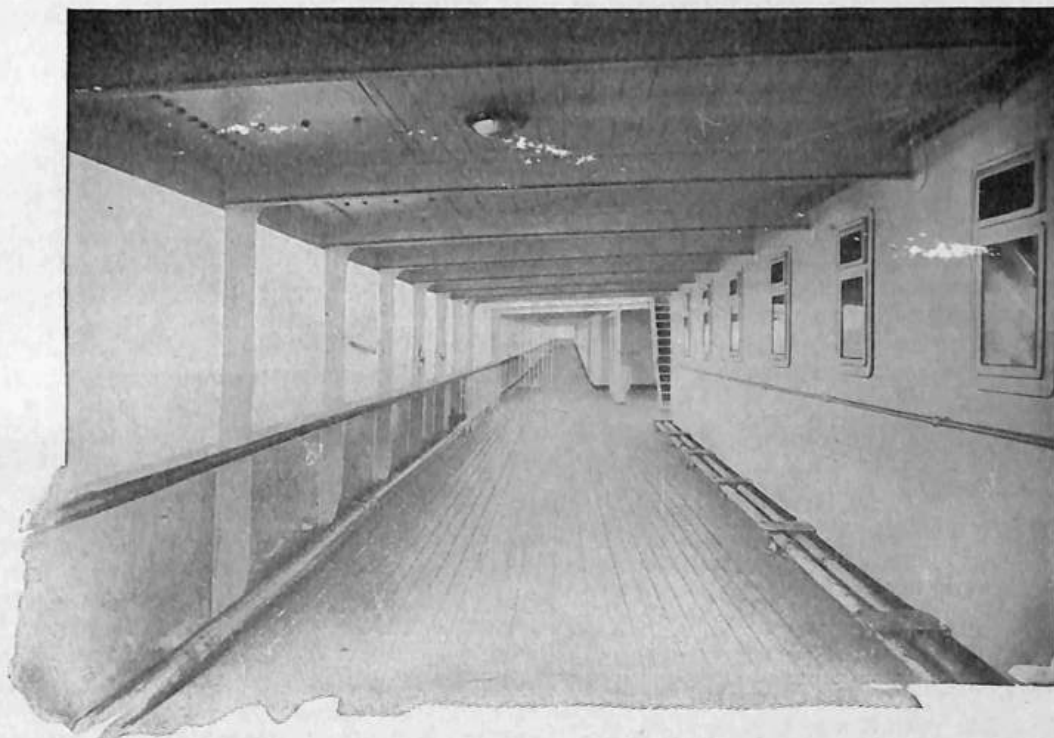
Na zdar!

Miloslav Frael.

Úmrtí upřímného Sokola.

Truchlivá zpráva došla nás z kruhu Sokolstva východního, a sice, že tam životní dráhu svoji předčasně dokončil upřímný a nadšený pracovník sokolský, br. Edward Wokal, syn nejstaršího náčelníka N. Y. Sokola, Aloise Wokala. Br. Ed. Wokal v květu života stížen byl zánětem slepého střeva, k čemuž přidružily se ještě jiné choroby, jimž otužilé tělo jeho vzdorovati nebylo s to a on skončil, dne 27. října. Sokolstvo ztrácí v něm Sokola nadšeného a obětavého, neboť v posledních letech byl stále v činnosti. Po několik let byl

LOŽ NEW AMSTERDAM.

Promenádní paluba.

Chicago, 1. listopada.

Opravdu čas utíká jako voda. Než se naděješ, je rok pryč. Některý takový rok připadá, jakoby ztracen. Případně v naší T. J. S. Chicago. Přestavováním síně ztratili jsme mnoho času a také dosti cvičenců. Nyní opět se pomalu sbíhají, ale to není ještě mnoho. Zeptáš-li se Sokola dříve cvičícího, kdy přijde opět mezi nás, tak má vždy půl tuetu výmluv, v nehorším případě odpoví: "Až to tam dostaví, pak —" atd. Mlý příteli, až to dostaví, pak my musíme býti dávno připraveni na řádné vystoupení. Jak by to vypadalo, až na poslední chvíli vše shánět dohromady a něco na cvičovat? Ted' zrovna na cvičujeme pražská sletová cvičení a tu právě je zapotřebí bedlivě do cvičení docházeti a je se učiti. Bez tak nejsme zvyklí cvičiti v tempu takovém, jak ona cvičení se mají prováděti. Možná, že veřejně budeme míti již v nové budově. Pročez s chutí začneme, abychom byli co nejlépe připraveni. Někteří bratři zas, přijdou-li do cvičení, také začnou s chutí vytahovat, připravovat náradí a zíněnky, ale potom už s velkou chutí neodklízejí. Někdy se stane, že jen dva, tři, musí vše sami urov-

náčelníkem T. J. Sokol Fuegner na Long Islandu a r. 1908 pořádal jako župní náčelník závody Východní Župy v Newarku, při nichž osvědčil též vůdčího ducha — dědičtí to po svém otci. Byl též členem V. V. N. J. S. a v Chicagu meškal při posledním sletu jako soudee. Br. Wokal, ač rozen v Americe, byl upřímným Čechem, ovládal dobře jazyk český v slově i péře a odchodem svým spůsobil v řadách Sokolstva na východě citelnou mezeru. — Br. Aloisu Wokalovi projevujeme tímto jménem veškerého Sokolstva upřímnou soustrast. Před lety, kdy pořádan byl v Chicagu tělocvičný kurs, působila na všechny posluchače i učitele truchlivým dojmem zvěst, že milému sokolu a neunavnému pracovníku Aloisu Wokalovi zemřel syn — a dnes po druhé rána osudu na "našeho tátu" tak těžce dolehla. Leč my Sokolové i takové rány osudu dovedeme snášeti — dovedeme se vpraviti, přiznati si, že jest to nezměnitelný zákon přírody, který změnit nelze, a jemuž všichni dříve či později podlehnouti musíme. Vědomí to napomáhá nám i takové rány klidněji snášeti. Budiž br. Ed. Wokalovi mezi námi zachována trvalá, čestná památka. ě.

BRATŘI SOKOLOVÉ!

Před uzavřením listu došla mne zpráva, že jsem byl zvolen vůdcem závodního družstva, které vysláno bude příštího roku k Vsesokolskému Sletu v Praze.

Nevyhledával jsem tuto poctu — neucházel jsem se o ni — a i když mi V. V. nabídnuta byla, odpověděl jsem, že čestné místo ono náleží vrchnímu náčelníku. Teprv po opětovaném ujištění se strany br. náčelníka, že rozhodně jiti nemůže, rozhodl jsem se místo přijmouti.

Bratří! Jsem v době zimní tak zaměstnán, že snad jedině hodiny času nemohu nazvat svým — proto trvalo to dlouho, nežli rozhodl jsem se čestnou povinnost tuto na se přijmouti; ale když jednou jsem se rozhodl, tu vynasnažím se, bych povinností svým dostal čestně.

Obracím se na prvním místě k našim junákům, kteří návržení byli, aby zkouškou o místo v družstvu se ucházeli:

Pilně cvičte — ale ne tak, byste snad touze po vítězství obětovali zdraví své. Cvičte pilně prostná, určená pro Slet, neb i z těchto bude Vám zkoušku skládati.

Zkouška bude v Chicagu v době vánoční (den určí se později) a bude Vám projiti zkouškou tuhou. Budete souzeni cizími soudci, a tu možnost stranického souzení jest úplně vyloučena.

Pěstujte též pilně lehkou atletiku, skoky, běhy, a p.

Psal jsem již tento týden do Prahy pro závodní řád a povinné cviky na nářadí i hudbu pro prostná. Očekávám, že vše dojde v čas, byste se se všim náležitě seznámili mohli.

Na konec, bratří, moje stanovisko asi znáte a nebudu Vám připomínati, co očekáváme od Vás mimo cvičení. Dočtete se o tom více v článku "Do Prahy." Kdo zklamal by naši důvěru a nezachoval by se vždy a všude jako pravý Sokol, tomu bude dáno nepokrytě na vědomí, že nebyl hoděn, aby na sokolském závodě hájil barvy Nár. Jed. Sokolské.

Což chicagské Sokolky? Můžeme doufati, že ony podají při Sletu ukázky amerických cviků?

Na zdar a na shledanou!

Váš

JOS. ČERMÁK,
spolupracovník "Sok. Amer."

NA ŽÁDOST T. J. S. ČECH, CLEVELAND, O. A T. J. S. ČECHIE, CHICAGO, PODÁVÁ VŠEM BR. JEDNOTÁM V. V. N. J. S. TYTO ŽÁDOSTI K ODHLASOVÁNÍ.

Cleveland, O., 6. října 1911.

Čtěnímu Výkonnému Výboru Nár. Jed. Sokolské!

Drazí bratří!

Dnes, po 32-leté činnosti své, jest podepsaný sbor náš nucen dovolávati se poprvé Vaší pomocí na základě usnesení a žádá Vás, by mu byly prominuty poplatky k Výk. Výboru za léta 1910 a 1911.

Žádost svou odůvodňujeme následovně:

Sbor náš používal dosud staré Sokolovny na Wendell Ave., ale ta zubem času doznala již takové poruchy, že stálé opravy její, vyžadující ročně obrovského nákladu, byly by na dále pro sbor železnou kravou. Proto byl sbor nucen zakoupiti loni pozemek pro novou Sokolovnu. Pozemek ten, jeden z nejlepších a největších na Broadway, stál nás \$13,250, na kteroužto částku jsme uplatili, díky dobročinnosti asi jedné třetiny členů sboru, již \$2,250. Zbytek musí býti zaplacen do měsíce května roku 1913, k čemuž ještě dlužno přičísti úroky z dlužné částky. Vzali jsme na se ovšem velké břemeno, ale doufáme pevně, že přispěním našeho členstva, svobodomyslných řádů a sborů a české veřejnosti vůbec, na něž se nyní obrátíme s prosbou o finanční podporu, pak pořádáním bazarů atd. dluhu toho se přece zbavíme a budeme moci přikročiti k budování nezbytně nutné Sokolovny nové, jakmile prodáme starou. Jinak jednati jsme nemohli.

Spoléhati se na pokladnu sboru nemůžeme ani v nejnižším. Cleveland prodělává již čtvrtý měsíc obrovskou stávkou krejčovského dělnictva a poněvač mnoho členů našich jest od tohoto řemesla, nemajíce práci, nemohou platit své příspěvky a následkem toho pokladna sboru pracuje stále s finančními nesnázemi. Dnes vykazuje její hotovost celkem \$3.25, a co nejdříve bude míti k placení celou řadu úctů, takže stavební výbor náš, kterému po upravení zakoupené zahrady k slavnostem vzrostl dluh ještě o celý skoro tisíc dollarů (t. j. na \$11,850), vzdor tomu při své neunavné činnosti sběratelské platí nejen dluhy své, ale zakládá ještě penězi pokladnu sborovou, aby mohla vyplácet úcty nejnaléhavější.

A v uvážení těchto důvodů vznášíme na čtění Výkonný Výbor N. J. S. snažnou prosbu, aby i on nám podal pomocnou ruku svou a prominul jednotě naší povinné příspěvky k Výkonnému Výboru N. J. S. za léta 1910 a 1911.

Jinak, nemohouce platit, byli bychom, ač velmi neradi, nuceni odstoupiti, ježto jsme se octli v situaci, v níž může nám býti záchrannou Vaše pomocná ruka vyhovením naší žádosti.

V pevném přesvědčení, že prosba naše nebude oslyšána, znamenáme se se sokolským pozdravem

za Těloevičnou Jednotu Sokol Čech

D. J. Zinner, starosta.

Karel Šumek, tajemník.

Ročního platu této jednoty jest na \$260.00.

Chicago, Ill., 16. října 1911.

Výkonnému Výboru Nár. Jed. Sokolské v New Yorku.
Bratří Sokolové!

Sbor Těloevičná Jednota Sokol Čechie v Chicagu obrací se na Výk. Výbor se žádostí za odpuštění poplatků k Nár. Jed. Sokolské za dobu dvou roků, a sice za běžící rok, za kterýž již dluhujeme za tři čtvrtletí a pro příští rok 1912 do konce roku. — Příčina žádosti této zavdána, že Čechie nevyhnutelně potřebuje si pomoci k vlastní těloevičně, kterouž zamýšlí postaviti příští jaro, neb jiná pomoc nezbyvá, nežli postarati se o těloevičnu vlastní, neb nemáme již po delší dobu kde evičiti. — V budově, kterou sbor "Čechie" sám postavil a kterouž při velkém dluhu na ní váznoucím musil přepustiti majiteli jinému, evičil sbor tak dlouho, jak se to dalo; když však budova připadla opět jinému majiteli a bylo potřeba v těloevičně oprav a nový majitel nechtěl sám krýti výlohy s opravou spojené — sbor by byl býval nucen přispěti na ony opravy několika sty dollarů a ještě k tomu platit nájem dvojnásobný, nepřistoupil na požadavek majitele nového, a tak se stalo, že se u Čechie delší čas necvičilo. — Následkem necvičení nemohli jsme ani poslední závody župní obeslat, a tu jsme seznali, že jiné pomoci není, než postarati se o těloevičnu vlastní. Máme v pokladně asi \$2,000 a ve Výpomocném spolku as \$1,000. — Ted' jsme připraveni zakoupiti pozemek a z jara se pustit do stavby. Chceme stavěti pouze těloevičnu a nic jiného, neb minulé zkušenosti nás vytrestaly dost. Vzdor tomu ale počítáme, že nás ona těloevična bude státi as \$6,000, neb chceme těloevičnu ne nádhernou, ale našim potřebám náležitě vyhovující. — Příčina tato, že zamýšlíme stavěti, přiměla nás k tomu, předložiti Výk. Výboru tuto žádost za odpuštění poplatků za dobu 2 roků. — Sbor náš patří k Nár. Jed. Sokolské již 32 roků a povždy byl s poplatky, až tu a tam na malé opozdění se zásilkou, v pořádku, až na poslední dobu, kdy jsme uvázli. — Necht' Výk. Výbor dá žádost naši jednotám odhlasovati, kderžto hlasování očekáváme, že dopadne příznivě. —

Za Těloevičnou Jednotu Sokol "Čechie"

Frank Chmátal, předseda.

Frank Metz, tajemník.

Ročního platu jest okolo \$100.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

UPOZORNĚNÍ!

Oznamujeme tímto br. jednotám, že V. V. N. J. S. přeložil své schůze na poslední pondělí každého měsíce z důležitých příčin.

Doufáme, že toho si bratří tajemníci a vůbec činovníci jednot povšimnou a dle toho se zařídí.

Na zdar! Jan Černý, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA ŘÍJEN 1911.

Příjem.

9. Předpl. na S. A., J. Paták, Jersey City, N. J.	\$.75
9. Sbor Sokolek Blesk, Baltimore, Md.	1.60
9. T. J. S. Milwaukee, Wis., za IV. 1910.	42.10
9. " do fondu pro sjezd za I. 1/2l. 1911.	8.30
9. Karel Jonáš, Wilson, Kans.	15.30
9. T. J. S. K. Havlíček Borovský, Ennis, Tex., za II. a na III. 1911	21.80
12. S. D. a Paní, L. I. C., N. Y., za III. 1911.	1.60
12. T. J. S. Bratří Osvěty, Scio, Oreg., na III. 1911.	3.90
12. Č. A. Sokol, Chicago, za III. 1911.	27.40
19. T. S. D. a Paní, Newark, N. J., za III. 1911.	1.65
19. T. J. Shiner, Tex., za I, II. a na III. 1911.	21.80
19. T. J. S. New York, N. Y., za II. 1911.	160.20
19. T. J. S. Plattsmouth, Neb., za II. 1911.	14.10
19. T. J. S. Malin, Oregon, vstupné do N. J. S.	6.50
19. T. S. D. a Paní, New York za II. a III. 1911.	26.70
19. T. J. S. Little Ferry, N. J., za III. 1911.	19.00
19. T. J. S. Oklahoma City, Okla., za III. 1911.	8.30
19. Župa Východní, splátka na dluh V. V. N. J. S.	20.00
21. Č. A. Sokol, Manitowoc, Wis., za III. 1911.	11.60
21. T. J. S. Owatonna, Minn., za III. 1911.	12.30
21. T. J. S. Oenaville, Tex., na III. 1911.	12.10
21. Sb. Sokolek Líbuše, So. Omaha, Neb., na III. 1911	2.35
25. T. J. S. Chicago, Chicago, za III. 1911.	111.60
25. Sb. Sokolek, San Francisco, Cal., za III. 1911.	1.70
26. T. J. S. Tyrš, C. R., Ia., první splátka na dluh.	223.00
26. Sb. Sokolek, Omaha, Neb., za III. 1911.	2.35
30. T. J. S. Tábor, Chicago, na II. 1911.	58.70
30. Plzenský Sokol, Chicago, za II. 1911.	113.40
30. T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O., za III. 1911.	22.40
30. Předpl. na S. A., D. A. Sok., Newark, N. J.	1.50

\$ 974.00

Hotovost z minul. měsíce. 3,711.27

Úhrnem \$4,685.27

Vydání.

4. Za rozličný tisk a papír pro V. V., N. Y. Listům. . . \$	11.00
4. Za věnec pro Ferd. Beniška co cena, A. Ryšánek. . .	1.10
4. Za telegramy: Dr. Jičínskému a ku slav. Župy Fuego-Tyrš, Chicago	1.10
4. Za 21 cest z Newarku do Bayonne, N. J., evič. br. J. Jiráskovi	6.30
4. Za štočky pro S. Am., Comm. Art Engr. Co., Cedar Rapids, Ia.	23.10
4. Za kresby pro Sok. Amer., sestře Irmě Rudišové, Cedar Rapids, Iowa	5.00
4. Za 6200 výtisků S. Am. s výpr., 8 str. příl. a pošt. pro září t. r., Národní Tiskárna, Chicago.	297.20
20. Pořad. S. A. za říjen t. r., Dr. J. Rudiš-Jičínský. . .	35.00
20. Pořad. S. A. za říjen t. r., br. Jos. Čermák.	25.00
31. Služné taj. V. V. za třetí čtvrtletí t. r., M. Grabensteinovi	8.75
31. Služné pokl. V. V. za třetí čtvrtl. t. r., Fr. Lierovi	5.00
31. Služné jednat. V. V. za třetí čtvrtl., br. J. Černýmu	60.00

31. Jednateli V. V. za třetí čtvrtletí t. r.: za pošt., dovoz a pod. \$6.74, za pošt. těl. knih 45c, za pošt. knih "Těloevik" \$2.45, celkem.	9.64
Úhrnem	\$488.19
Příjem	\$4,685.27
Vydání	488.19
Hotovost.	\$4,197.08

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA TŘETÍ ČTVRTLETÍ od 1. srpna do 31. října 1911.

Příjem.

Za vstupné a příspěvky od jednot.	\$1,544.30
Za těloevičné knihy	2.40
Za Sokol Americký	7.50
Za knihy "Těloevik"	21.17
Do fondu pro sjezd.	29.90
Různé příjmy	20.00
	\$1,625.27
Hotovost z minulého čtvrtletí.	3,984.54
Úhrnem	\$5,609.81

Vydání.

Sokol Americký	\$1,134.88
Těloevičné knihy, výevik a vzdělání.	134.08
Sjezdy, závody a slavnosti.	23.73
Organisátor	2.00
Různá vydání	4.60
Poštovné, dovoz a podobné.	7.94
Tiskopisy	11.00
Společný evičitel	6.30
Služné taj., pokl. a jed. V. V.	73.75
Knihy "Těloevik"	2.45
Úhrnem	\$1,412.73
Příjem	\$5,609.81
Vydání	1,412.73
Hotovost	\$4,197.08
Na zdar!	Jan Černý, jednatel.

Následující jednoty nezaslaly zprávy čtvrtletní za rok 1911.

Westfield, Mass., Karel Jonáš, Abie, Neb.

Dále nezaslaly zprávy následující jednoty za II. čtvrtletí t. r.: Sokol Bohemia, L. I., N. Y.; T. J. S. Rozvoj, Chicago; T.J.S. Iowa City, Ia.; Žižka, Bruno, Neb.; Dodge, Neb.; Ord, Neb.; Havlíček, Milligan, Neb.; Timken, Kans.; Galveston, Texas.

Bratři, mějte jen trochu dobré vůle a zašlete vaše čtvrtletní zprávy, chcete-li, aby knihy vaše správně vedeny byly, nebot' veškeré žádosti nepomohou, když tajemník nechce konat svou povinnost a starosta jednoty si vůbec nevšimá, zdali podřízení činovníci vykonávají své povinnosti.

Na zdar! Jan Černý, jednatel.

Z VEŘEJNÉHO V RIVERVIEW V CHICAGU.

Dne 2. července jsme šťastně veřejně odbyli, a nyní zprávu dodělali. Musím popsati od začátku. Schůze odbyval výbor jednou měsíčně od nového roku, pak poslední dva měsíce každých čtrnácte dní v Sokolovně Plzeňského Sokola. Tímto výbor děkuje jednotě té za laskavé propůjčení síně na schůze. Co se týče navštěvování schůzí, byli jsme spokojeni. Výbor Sokola Praha, pak Sokola Vlast nenavštěvovali schůze tak, jak bylo žádoueno. Další jednoty postačitelně; nejlépe navštěvoval schůze výbor Sokola Oak Park. Co se týče činovníků a jich návštěvy schůzí, bylo následovně: Předseda br. Petr Churaň vynechal jednu schůzi, honil politiku; pokladník br. Paul, ten napájí žízňivé, tak se stalo, že jeden den měl jich v jeho místnosti mnoho, a též jednu schůzi vynechal. Pisatel jako tajemník výboru přece nebude psáti o sobě. Předseda technického výboru, br. R. Stýblo, též žád-

nou schůzi nevynechal. Dále byl zvolen výbor jednot k obsluze obecnstva v Riverview. Technický výbor pracoval dvojnásob; největší požitek z oné práce měl předseda tech. výboru, protože měl cvičení na starosti v Riverview, pak v Cedar Rapidsích, Iowa. Předseda výboru mu proto poděkoval za jeho píli a vytrvalost.

Nastal nám den ten slavný, 2. července. Cvičící členstvo Sokolky a ta naše káňata, se sjížděli ze všech částí města ku společné zkoušce, která skvěle dopadla vzduz vedru, jaké jsme měli. Nehodu jsme měli tu, že jeden hudebník byl přemožen vedrem, ale odpoledne při cvičení se zase účastnil. Po zkoušce předseda tech. výboru a náčelník župní s výborem šli pro průvod, který se seřadil na Humboldt boulevardu a sev. Western ave., asi 1½ míle od cvičiště v Riverview. Výbor očekával, že se řady sokolské rozmnoží účastněním se Župy Fuegner-Tyrš, pak Slovenského Sokola. Prvý oznámil, že mají mnoho práce; nezazlíváme jim v tom, neboť byla práce sokolská a Sokolstvu prospěšná. Druzí měli na onen den též cvičení, též práce chvalitebná. Průvod se seřadil s českou policií v čele, s kapitánem Ptáčkem a sergantem Sládkem, což činilo dojem příznivý na obecnstvo, že jsme se domohli české policie. Za nimi hrála do pochodu kapela Brouskova, pak pochodovalo Sokolstvo osmistupem, též trubačko-bubenické čety od různých jednot se činily, aby udržely se s hudbou, což se pěkně vyjímalo. Přišlo se na cvičiště, kde již čekala káňata na povel ku nástupu na cvičení. Cvičiště jest veliké a pohodlné, kolem dokola jsou upravena sedadla pro 60 tisíc osob. Návštěvníci skorem polovinu sedadel zaujali. Představ si, Sokole aneb Sokolko, návštěvu v tak parném dnu a to vzduz tomu, že mnoho Sokolů vyjelo si spíše na venek. Cvičení káňat bylo odměněno největší salvou potlesku, neboť jich cvičilo kolem dvou set. Pak cvičili borei, na to Sokolky. Vše šlo rázně, se sebevědomím, že jest přítomno mnoho diváků, příznivců Sokolstva. Další zvláštní cvičení každého odboru Sokolek se velice zamlouvala. Vůbec cvičení byla provedena celkem správně. Bylo mně též uloženo, abych dopsal Sokolu Milwaukee, pak Sokolu Manitowoc, Wis., zda-li pojedou na závody Župy Střední do Cedar Rapids, aby vyjeli dříve, že pak by mohli cvičit s našimi prostná. Výbor ubytovací zvolen, čekal, ale žádný nepřišel, ba ani výboru neoznámili, že přijetí nemohou. Oněm jednotám nezazlíváme, neboť se tak stalo za jistých prý okolností. Po cvičení měl řečnit guvernér státu Illinois, ale měl nehodu, a tak požádal předsedu západních parků, br. W. Koláčka z Chicaga, který po ukončení řeči své byl odměněn hojným potleskem. Pak koncertovala kapela Brouskova o dvacet mužích, dalších osm hrálo do tance, tak že se přátelé Sokolstva pobavili buď poslechem koncertu aneb si zatančili. Na to rozpředla se volná zábava, jakou vždy jednoty sokolské jen mají, totiž uslechtilá. Když bylo vše v dobré náladě a vše se bavilo, tu byl předseda výboru upozorněn na jeden výbor za nálevnou, že nedělá práci, pro jakou byl určen, chvíli pozorován, až se chytil sám, totiž neodváděl známky pokladníku tak, jak se má, a jak každý Sokol, nikoli prospěchář, činí. Co nám jsou naše snahy, míním pořádkujícímu výboru platny, co tu dnů a večerů nastaveno. Rádi jsme konali, neboť jsme myslili, že výbor při obsluze má též takové snahy. Sokolové tací nejsou hodni, aby jméno Sokol používali a dalšímu pokroku cestu kalili. Dá pak mnoho práce poctivé, nežli se napraví zaviněným takým jednáním. Sokol takový má své heslo: ni slávu, ale zisk! Tací lidé pro Sokolstvo neučiní nic kloudného, ale po hostiněch o Sokolstvu má pak více rozumu, nežli nějaký právník! Byl jsem svědkem, jak se Sokolové domlouvali, jak který jest dlouho u jednoty — oba jsou již v Sokolství pár roků, až v Riverview se zase sešli, — to bylo divení, že se tak dlouho neviděli. Z toho vidět, že jen tenkrát bude veselo ve schůzích, zábavách, cvičeních a našich shromážděných sokolských, když půjdeme všichni za stejným cílem a neohlížet se, že vedlejší

Sokol si nemůže popřát to, co druhý a hledí naň s výšky. Jen prací pospolitou bude zdar věci naší úplný a pak bude též radost říci: jsem Sokol.

Pořádací výbor zasílá zprávu, aby Sokolstvo vědělo, jak se u nás pracovalo:

Zpráva pokladníka z Výletu a veřejného v Riverview, dne 2. července 1911, jakž pořádáno společně jednotami N. J. S. v Chicagu.

Příjem za "čipy".

Sokol F. Jiroušek.....	\$ 125.00
" F. Čermák.....	25.00
" A. Sršeň.....	61.56
" Jos. Budil.....	100.00
" A. Beschleba.....	125.00
" Jos. Mikoláš.....	170.00
" V. Krákora.....	74.00
" Jos. Lang.....	25.00
" Jos. Jaroš.....	41.90
" F. Šanda.....	49.45
" Otto Kadič.....	25.00
" Fr. Sklenář.....	100.00
" Jiří Šindelář.....	50.00
" Peter Churaň.....	100.00
" J. A. Paul.....	62.00
" C. Křišť'an.....	11.50
" W. Očovský.....	16.40
	\$1.161.90

Příjem za vstupenky.

Sokol V. Zárobský.....	\$ 96.75
" K. Moravec.....	22.75
" Jos. Budil.....	31.25
" Jiří Šindelář.....	2.50
" V. Koller.....	50.00
" Vác. Krákora.....	10.00
" Jos. Mikoláš.....	10.75
" Fr. Peck.....	36.25
" Mat. Beránek.....	25.00
" Fr. Chmatal.....	137.50
" Jan Kytlice.....	205.00
" C. Křišť'an.....	114.25
" Vác. Petru.....	79.25
" Otto Kadič.....	100.00
" Jos. Lang.....	100.00
" Ed. Kabrna.....	50.00
" Jos. Rosulek.....	14.00
	\$1.086.00
	\$2.247.90

Příjem za oznámky.

Sokol Vietor Černý.....	\$ 49.50
" W. Očovský.....	55.50
" Vác. Krákora.....	23.40
" V. Koller.....	17.00
" Ig. Petrželka, Sokol Šindelář.....	90.00
" Jos. Budil.....	31.05
" Karel Moravec.....	34.00
" Jos. Paul.....	139.50
" Fr. Peck.....	37.50
Od Sokol Chicago, dluh.....	4.00
Sokol Jos. Mikoláš splatil.....	9.00
	\$ 490.45
Za knoflíky strženo.....	13.55
	\$2.751.90
Úhrnný vydej.....	1.757.98
Čistý výtěžek.....	\$ 993.92
Každá jednotka obdržela \$109.85, činí.....	988.65
Zbývá.....	\$ 5.27
	\$ 993.92

Úplné vydání ze dne 2. července 1911.

Za veškeré nápoje Red. Revenue.....	\$ 536.28
Hudba a večere pro hudebníky a policie....	339.30
Národní Tiskárna	531.50
Aug. Geringer, oznámky	70.00
Denní Hlasatel, oznámky	70.00
Spravedlnost, oznámky	15.00
Aug. Procházka, doutníky	34.50
Hlava, doutníky	28.50
Vavříček Bratří, doutníky	13.50
Fr. Jiroušek, doutníky	31.80
Poštovné taj. a předs.....	6.20
Za ošetření Sokola při úrazu.....	10.00
V. Černý, srážka z oznámek.....	4.95
W. Koláček za dekorace.....	19.54
Za roznášení letáků.....	24.00
Za dovoz, Jos. Šena.....	1.50
F. Peck, srážka z oznámek.....	3.70
Za knoflíky "Taky Čech".....	5.00
Sokola Ocovského vydání	2.10
Bachman za odznaky.....	9.40
Sokol Stýblo	86
" J. Šindelář za obeslání schůze.....	35

\$1.757.98

Jiří Šindelář, Josef Budil, finanční výbor.

Jak vidno, zbylo výboru po rozdělení \$5.27. Věština výboru bude též asi toho náhledu, totiž aby se darovala ona částka nějakému účelu, třeba Útulně jako novoroční dárek. Na zdar!

Franta Peck.

ŽUPA STŘEDNÍ.

Přehled činnosti od 21. dubna do 22. října 1911.

Cedar Rapids, Ia., 31. října.

Výk. Výb. oznamuje, že \$75.00, které vyplatila Župa bývalému br. F. D. Novákovi, bylo nám připsáno k dobru. Zároveň vyslovují souhlas s naším návrhem ohledně vyslání družstva závodního a ovšem vzorného v každém ohledu; má se V. V. znovu dopsati jak návrh náš vlastně zníti měl. Na výbor, který by pracoval a vyjednával ohledně zvláštního vlaku z Chicaga do Cedar Rapids na slet, zvolení bři. Jos. Voborský a Jan Šiman tamtéž. Má se dopsati jednotám, aby co nejdříve oznámily své borce, Sokolky a navrhly bratry za soude. — Protože župní výbor byl zároveň výbohem sletovým, přenesena veškerá činnost po čas příprav sletových do výboru tohoto a usneseno záznamy vésti dle toho.

Slet a závody v Cedar Rapids po stránce mravní setkaly se s úspěchem. U této příležitosti vydán byl sletový věstník "Na zdar!" Po stránce finanční výsledek bude asi takový, že vyjdeme. Podrobný výkaz bude na místech těchto uveřejněn a z toho seznáte, že nebýti obchodnictva našeho města, jež tak vše nám v každém ohledu vyšlo vstřícně lhotnou podporou i podporou našeho listu, byl by výsledek finanční zcela jiný. — Protest Sokolek a T. J. S. Praha, Chicago, předán Výkonnému Výboru a vyšetření zavedeno. — Založení nové jednoty "Rozvoj" v Irving Parku, Chicago, vzato na vědomí, tak jako pozvání cestovatele E. St. Vráze k účasti na Havlíčkově slavnosti. — Za Ústřední Výbor Župy Střední poslána zdravotice k sejmutí roušky na pomníku Karla Havlíčka Borovského v Chicagu a jednoty naše vyzvány k účasti.

Do Milwaukee dopíše se v záležitosti příspěvků župních a záležitost ta skoncována. — Jednoty mají být vyzvány ku řádnému placení župních příspěvků. — Firma Brodský & Sovák oznamuje vše, čeho třeba o výpravě na VI. slet všesokolský do Prahy, má se uveřejnit v listech a napomáhati vlastnímu podniku. — T. J. S. St. Joseph, Mo., žádá o dpo-

ručení sbírky na Sokolnu V. V. N. J. S. — Výbor slavnosti Havlíčkovy podává zprávu, jež s díky přijata. — Rovněž tak zpráva žup. náčelníka br. Stýbla, jemuž svěřena péče o T. J. S. Rozvoj v Irving Parku v Chicagu. — Pozvání ku sletu a závodům Župy Fuegner-Tyršovy v Chicagu přijato jednohlasně a usneseno účastníci se vzornými družstvy, dvěmi na počet, jakož i vyzváni býti mají jednoty v Župě naší ku hojně účasti. — Výsledky tohoto společného vystoupení jsou jen potěšitelné i doufáme, že přispějí k navázání dalších styků. — Pokud se týče cen a rozdělení diplomů ze závodů Župy naší stůž zde na vědomí, že podrobný zápis o vlastním výsledku musí býti znovu sestaven, poněvač se zásilka na poště ztratila. Jinak byly bychom opatřili vše včas. Co toto píšeme práce jest hotova. — Přihlašující listiny pro bratry, kteří se chtějí účastnit hlavní zkoušky rozřídovací družstva do Čech, rozeslány na jednoty. — Zaslána zdravotice br. Jos. E. Scheinerovi, rovněž tak projev soustrastí nad úmrtím br. F. B. Zdrůbka v Chicagu. — Těl. Jed. Sokol v Iowa City eviči znovu br. Bol. Hašek. — Ku otevření nové Sokolny T. J. S. Oak Park, Ill., splnomocněn br. Jindřich Ort, jež má tu zastupovati Župu. — V "Sokole Americkém" má býti uveřejněno evičitelům vyzvání a sice pro T. J. S. Rozvoj a T. J. S. Vlast, obě v Chicagu. — Br. Stýblovi dopřáno, aby pracoval na zorganizování slovanských děl jednot chicagských. — V mimořádné schůzi doporučení čtyři borci ku zkoušce v Chicagu a sice dle výsledku posledních závodů, s tím připomenutím, aby i jiným schopným cesta v zápolu nikterak se neuzavírala. Odporuční bři: Franta Paul, Rud. Novák, Bol. Hašek a Václ. Melša. — Dopis od Fr. Bělohorského z New Yorku vzat na vědomí.

Franta Filip, jednatel.

ZASLÁNO.

Ačkoliv nejsem člen N. J. S., dovoluji si Vás žádati, abyste popřáli místa několika mojim řádkům. Bratr Pešek ze Sokola Vlast píše, že Župa Fuegner-Tyrš mne přemluvila nebo zakázala, abych je přestal evičit. Neomlouval bych toto veřejně, kdyby nebyla právě teď napjatá situace mezi N. J. S. a Župou F. T. Právě teď, kdy se jedná o spojení a kdy už se oba tábory sbližují, právě teď by se měla rušit tato práce pouhým míněním některého bratra z té aneb oné strany? Někdo snad namítne mi, že mínění jednoho bratra nie neznamená, ó ano, někdy znamená mnoho. Neozval-li bych se a nevyvrátil-li bych ono mínění, ozvaly by se hned hlasy některých nespokojených bratří: "To tak, oni zakazují svým členům mezi námi evičit a my se s nimi máme bratřit!" a již by byli měli záminku. Nejsem členem Župy Fuegner-Tyrš, a tu mi nemohou ničeho zakazovat, neboť právě v ten čas, kdy jsem začal u Vás evičit, vystoupil jsem ze Sokola Slávského — je-li libo, nahlédněte tam do knih, myslím, že bratří rádi poslouží, — a za druhé, nejsem ten, který by si nechal v konání sokolské povinnosti od někoho zakazovat aneb přemluvit, to může říci každý Sokol, který mne zná; naopak, když jsem říkal br. Královi (místonáčelník Župy F. T.), že u Vás evičím, pravil mně následovně: "Tak koukej, abys to tam probudil, beztoho tam spějí; když jsem tam já evičil, chodilo jich až 15—20 a teď tam necvičí nikdo." (Bratr Král býval evičitelem Sokola Vlast.) Toto může dosvědčit několik bratřů Sokola Slávského. Proč jsem přestal evičit, jsem zdělil, a myslím, že' dostačitelne, neboť otázka existenční bývá někdy přednější, nežli jiná, to do- jista uzná každý. Na zdar!

Antonín Petr.

Silnými býti jest naším předním úkolem, síla brání a chrání, zdatnost zdobí jinocha i muže.

M. Tyrš.

Zpráva náčelníka župy Střední za I. čtvrtletí 1911.

Jméno jednoty:	Počet všech příslušníků jednoty								Sokolové				Žáci od 14 roků				Žáci do 14 roků				Žačky od 14 roků				Žačky do 14 r.				Sokolky				
	Všech členů	Členů cvičících	Žáků od 14 roků	Žáků do 14 roků	Žaček od 14 roků	Žaček do 14 roků	Všech Sokolů	Sokolů cvičících	Kolikrát cvičili	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva	Kolikrát cvičili	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva	Kolikrát cvičily	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva	Kolikrát cvičily	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva	Kolikrát cvičily	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva						
Plzeňský Sokol, Chicago...	374	46	33	111	19	93	212	17	24	12	638	27	24	6	450	19	50	2089	42	24	3	340	14	50	1550	31	24	3	256	11			
St. Paul, Minn.....	46	15	—	18	—	18	21	8	13	6	167	13	—	—	—	—	13	201	15	—	—	—	—	13	198	15	12	3	85	7			
St. Louis, Mo.....	182	21	14	40	5	52	75	15	26	6	350	13	24	6	270	11	20	650	32	12	3	62	5	25	1149	45	12	6	156	13			
Iowa City, Iowa.....	19	7	4	22	—	—	11	11	14	3	86	6	14	3	43	3	14	183	13	—	—	—	—	—	—	—	14	3	104	7			
T. J. S. Milwaukee, Wis...	17	15	8	39	—	35	26	26	24	4	297	12	24	3	128	5	25	603	24	13	—	—	—	13	247	19	14	3	150	10			
T. J. S. East St. Louis, Ill.	58	11	6	18	—	9	—	—	26	3	194	7	17	2	107	6	26	417	16	—	—	—	—	26	145	5	—	—	—				
T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.	182	13	17	50	34	62	140	18	25	6	322	13	24	3	371	14	25	1001	40	24	4	768	32	23	1120	48	24	3	382	15			
T. J. Tyrš, Cedar Rapids...	188	33	28	40	—	31	50	40	33	10	479	16	26	8	725	27	25	760	30	—	—	—	—	25	521	20	26	6	237	9			
T. J. S. Čechie, Chicago...	81	—	—	—	—	—	32	—	cvičeno nebylo								—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
T. J. S. Oak Park, Ill.....	43	18	9	20	11	14	50	8	12	6	216	12	12	3	108	9	12	240	20	12	3	98	8	12	171	14	12	3	95	7			
T. J. S. Vlast, Chicago....	33	—	—	—	—	—	15	—	cvičeno nebylo								—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Úhrnný počet	1223	179	119	358	69	314	642	143	197	56	2749	119	165	34	2203	94	210	6145	232	72	13	1268	59	187	5101	197	138	30	1465	80			

Počet členů cvičitelských sborů v Župě..... 39
 Cvičení veřejných konáno 1
 Cvičení pořadových konáno 32
 Úhrnná návštěva pořadového cvičení.....202
 Závodů své pořádaly jednoty..... 2
 Poučná přednáška v Župě pořádána byla..... 1

Též zápasy byly pořádányjedny

Následující jednoty vlastní těloevičny: Plzeňský Sokol v Chicagu; T. J. S. Tábor, Chicago; T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Iowa; T. J. S. St. Louis, Mo.; T. J. S. Milwaukee, Wis.

Jednotlivé odbory v Župě jsou: 3 dramatické odbory, 10 dámských odborů, 1 pěvecký odbor, 1 trubačsko-bubenická četa.

Ferd. Martyny, náčelník N. J. S.

Rudolf Stýblo, náčelník Župy.

Zpráva náčelníka župy Střední za III. čtvrtletí 1911.

T. J. S. Iowa City, Iowa...	26	7	13	8	—	6	12	12	17	1	107	6	17	1	104	6	4	32	8	—	—	—	—	3	78	6	11	1	112	10		
Č. A. J. S. St. Paul, Minn.	41	15	—	—	—	—	21	9	Prázdniny								—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
T. J. S. Edwardsville, Ill..	18	5	1	—	7	—	3	1	24	1	108	5	24	1	24	1	—	—	—	24	1	129	5	—	—	—	16	1	16	1		
T. J. Tyrš, Cedar Rapids...	185	37	28	36	—	23	50	37	12	3	264	22	7	2	122	17	7	196	28	cv. se Sokolkami	7	120	17	18	2	207	12					
T. J. S. Oak Park, Ill.....	60	21	10	26	10	22	40	6	8	2	41	5	—	—	—	—	4	100	25	—	—	—	—	4	111	28	4	1	21	5		
T. J. S. Rozvoj, Irving P.	35	—	—	—	—	—	36	32	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	24	1	625	24		
Plzeňský Sokol, Chicago...	374	40	41	76	16	69	212	18	14	4	351	25	14	2	307	22	8	434	54	8	1	128	16	8	381	47	8	1	128	18		
Sok. Slovanská Lípa, Ch..	190	12	5	16	—	12	25	25	24	2	100	5	16	1	44	3	24	146	6	—	—	—	—	24	136	6	24	3	236	9		
T. J. S. Tábor, Chicago....	212	12	18	32	52	32	76	20	8	1	64	8	8	1	136	17	8	241	30	8	2	378	46	8	238	29	8	1	130	16		

VÝZVA.

Bratři!

Tímto vyzývá V. V. N. J. S. veškeré jednoty N. J. S., by kde jen bude možno malým milodarem umírnili žal starých rodičů po zemřelém br. A. Šváchovi, jenž náležel k T. J. S. Žižka, Waller, Tex., kterážto jednota teprve před několika měsíci uvedena byla do svazu N. J. S. Bratr onen nešťastnou náhodou přišel při cvičení k značnému poranění, následkem čehož též po krátké době zemřel a zanechal staré nezaopatřené rodiče. Pročež apeluje V. V. na vás bratři, že dosti malým obnosem přispěno bude, vzhledem k tomu, že jednoty naše musí též zápašit v Texasu se živlem zpátečnickým.

Veškeré milodary zasílejte na jednatele V. V. Jan Černý, 431 E. 71st St., New York, N. Y.

Za V. V. N. J. Sokolské:
K. E. Hrbek, starosta. Jan Černý, jednatel.

PÍSEMNICTVÍ.

Kalendář "Amerikán" na rok 1912, jakž vydán byl Aug. Geringerem v Chicagu, 541 W. 12 St., jest nejen bohat na obsah, ale ten obsah jeho jest tak pěkný, tak zachycuje život, tak snaží se prospěti a povzbuditi i pobaviti, že úkol svůj vykoná dojísta všude. Jest kalendář opět nad jiné lepší a také část oznamková se nám více zamlouvá, nežli před lety. Inu, jednoduše řečeno, jeví se tu všestranný pokrok a u výpravě známá svědomitost velikého závozu českého. Povídky jako ona "Maličký" od Pšenky, "Nalezl matku i nevěstu" od Maška, "Štědrovečerní host" Maršovského a "Obehoňní snatek" Folkové-Běhlohlávkové, jsou práce dobré i čtou se vesměs pěkně. Vyprávění tu pravdivé, tam přibarvené přechází i někdy v humor a na četných místech v řezavou satiru. V jiných pracích nalezáme opět jiné stupnice žití a odstíny téhož i myslí. Vše nese se cestami volnými, pokrokovými a svobodomyšlnými a obsah hodně rozmanitý. "Večer na renči" od Staňkové-Bujarkové se nám rovněž zamlouvá jako mnohé ty vtipy a pak ovšem již část poučná z péra Vrázova, Petrželky, Grossmanové-Brodské, Kroužilkové, Čechové, Ant. Jurky atd. atd. Neschází ani různé poradny a články poučné. A jak vidíte, hodně jest příspěvků z péra ženy, úkaz to pro svobodomyšlné jen zajímavý a potěšitelný. Objednejte si tento kalendář spíše, nežli nějakou tu kalendářní tištěninu z Čech, kde se to hemží svatými, klerikalismem a samým cizím slovem. Skvostný obraz Cedar Rapids je přiložen. Stojí pouze 50 centů.

"Sokol", časopis tělocvičným zájmům věnovaný, jak vychází v Praze, přinesl nám desátým číslem skvostný dopis o tom, jak ten náš vůdce Dr. J. E. Scheiner u lidu našeho, toho našeho Sokolstva českého a slovanského, jest v lásce nezměrné. Zvláštní příloha nadzmiňného listu "Svému milnému starostovi, bratru Dru. Josefu Scheinerovi, Sokol Pražský", jest souhrn prací prvých brků sokolských a ilustrace jsou skvostné. Jest tu úvodní báseň Fleissiga: "Nejlepšímu z nejlepších", JUDr. Josef Scheiner, článek Dr. Ročáka, jakž i my v čísle minulém měli, pak příspěvek R. Tyršové "Dr. Scheiner redaktorem Sokola", Kavalířův rozbor sokolské práce našeho oslavence, Dr. Vaníčkova důkladná práce "Starosta ve styku slovanském a mezinárodním" a pak již K. Vaníčka o spisovateli sokolském přílohu vhodně zakončuje. V čele nalezá se podobenka Scheinerova, pak dále jest rodný jeho dům v Benešově, podobenka z roku 1882, pobočník Tyrše, úvodní list Památníku Č. O. S. od Wachsmanna. Tu však některé ty postavy z tělovědného stanoviska trochu zarazí, aby příští list Štaflův "Sokola Pražského" tím lépe působil. "Z lesů šumí Tobě na pozdrav,

Fuegnera kde poznal Miroslav", jest obrázek "Svaté" u Křivoklátu, letní sídlo br. Dr. Scheinera. Fr. Úprky "Šohaj" v bronzu, dar Sokola Pražského, celek uzavírá, krásně uzavírá. Tisk jest skvostný a reprodukce Husníkovy řízné a jemné v každé podrobnosti.

"Památník" T. J. S. Fuegner v Long Island City, vydaný ku oslavě 25letého trvání v sobotu 14. října 1911, má na prvním místě pořad významné této slavnosti a pak vlastní dějiny jednoty předchází básnička úvodní. A vidíte, právě v těchto dějinkách jedné jediné jednoty seznáte, co bylo práce, námahy a snah potřeba a v těch začátcích co sebezapření mnohých činovníků. Dále jest tu seznam členstva, přehled jmění a jména všech činovníků od založení až na dobu přítomnou. Jsou tu i mnohé ilustrace a v celku knížečka činí jen dobrý dojem. Tisk obstaraly "New Yorkské Listy".

LISTÁRNA REDAKCE.

Sázka: Prohrál bys. Rakousko-uherský občané, kteří dosáhli amerického občanství, a kteří nedostali plně své odvodné, po případě branné povinnosti, jsou z pravidla trestáni, navrátí-li se do svého domova. Z toho vidno, že prvý list ještě nechrání. Tresty jsou přísné. Jestli schopným služby, musí dosloužit a pak sloužit ještě déle z trestu; jestli není působivým k činné službě, dostane se do vězení a platí veliké pokuty. Amnestie udělená v roce 1898, v případě Vašem nepomůže, protože bratr Váš odejel do Ameriky z činné služby, čili právě v té chvíli, kdy měl znovu narukovat.

Cvičitel: U mnohých jednot naší N. J. S. potřebují cvičitele. V některých místech dobrá síla může se nejen v jednotě uplatnit, ale bratři postarají se o místo. Tak v jedné jednotě cvičitel, holič, nalezl by dobrou budoucnost, jinde může být jakéhokoliv zaměstnání, najdou mu práci a opět jinde zase sami zaměstnají po případě. Pište nám, poradíme.

T. F. C.: Poehází-li z rodičů degenerovaných, má po celou životní dráhu náklonnost. Pravda, někdy výchova hodně zmůže i nastoupí se dráha poetivá. Proto mladé nelze pak již pouštět ze zřetele a stát měl by se starati, aby soud pro mladistvé provinilce nebyl poloviční prací, ale aby následovala silná výchova ve společnosti aneb mimo ní.

K. S.: Jahn zemřel před 59 lety a sice 15. října 1852. Minule v Cincinnati Turněří odhalili mu pomník v Inwood parku. Jahn byl z rodu českých exulantů, již dostali se do Němce.

P.: Máme vysvětlení v rukou, jak se vlastně stalo a ze zásady vyslechneme vždy obě strany.

F. V.: Bylo by ovšem dobré, kdyby veškeré členstvo jednoty své mohlo změřit a zvážit, ale kde nelze všechny svolat snad valná většina by přišla, tak aby se porovnáním ukázalo, pokud cvičení prospívá. Mimo to málo kdo by chtěl chybět v záznamu členstva jednoty, když bude v Praze vystaveno a přátelé naši jistě v dotyčné knize známé své a příbuzné, bratry a sestry hledati budou.

K. H. B.: Vždy hledělo se "výhradně téměř k vyučování a vychování, jež nemělo na zřeteli, než pokornost" a poslušnost, již především zapotřebí se býti zdálo, aby nezvyklalo se zřízení státné, na milosti boží a libovůli mocnářů založené." Tolik o městských cvičeních praví Tyrš.

Fr. M. Chicago: Ovšem trofeje v cizích závodech dobyté se hodí a budou jen výstavky naší ozdobou.

HLEDAJÍ SE CVIČITELÉ.

Župa Střední hledá cvičitele pro T. J. S. Vlast, T. J. S. Rozvoj v Irving Parku, Chicago, a pro T. J. S. Hawthorne v předměstí Chicaga. — Přihlášky s udáním podmínek přijímá Franta Filip, jednatel.

Cedar Rapids, Iowa.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do Sokola Cleveland přijati byli: Edward Kovanda, Václav Kapička, Lada Šebek, Bedřich Lamr. Odstoupil Alfred Raš, Václav Maxa.

— Do T. J. S. Tyrš, Newburg, O., přijat byl John Dolejš. Pro neplacení vyloučen Frant. Jiše.

— Do T. J. S. So. Omaha, Neb., přijat byl Dr. F. J. Petr. Odstoupil L. F. Dvořák. Zemřel K. W. Bartoš.

— Do T. J. S. St. Louis, Mo., přijat byl Rudolf Chumchal. Odstoupil Ed. Šedivec. Vyloučen pro neplacení Rud. Vidlák.

— Z T. J. S. Říp, Allegheny, Pa., vyloučen byl pro neplacení Boh. Cychra.

— Do T. J. S. Oakland, Cal., přijati byli: Ant. Průša, Petr Šístek, Ignác Šístek, Boh. Priseeju.

— Do T. J. S. San Francisco, Cal., přijati byli: Rudolf Pet'cha a Václav Krejčí.

— Do Česko-Am. J. Sokol v St. Paul, Minn., přijat byl Václav Šmolík. Odstoupili: Josef Chlad, Jan Markus.

— Z T. J. S. Owatonna, Minn., vystoupil Frank Meixner a pro neplacení vyloučen byl Ant. Soukup.

— Do T. J. S. Granger, Tex., přijat byl J. H. Huser. Odstoupili Alois Pončík a Karel Vítek.

— Od T. J. S. Oenaville, Tex., obdrželi přestupní listiny k Župě Fuegner-Tyrš: Josef Švejčara, Rafael Haluza a Vladimír Hamusek.

— Z T. J. S. Ennis, Tex., vystoupili Vil. Bouška a Fr. Lukša.

— Do T. J. S. Hawthorne, Ill., přijati byli: Václav Kaplánek, Jiří Kaplánek, Josef Kluíber, Josef Petrlík, Ondřej Kubricht, Frank Váňa. Odstoupili Josef Vachta a Boh. Váňa.

— Do T. J. S. East St. Louis, Ill., přijati byli: August Blažek, Jiří Zeman, Josef Balough, Emil Kupský.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijati byli: Josef G. Pitra, Rudolf Fiala, Frant. Vodvářka, Frant. Kouřil, Frant. Hekl. Odstoupil Kamil Kabát.

— Z T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y., vyloučení byli: Jar. Svoboda a Fr. Kadeřávek. Odstupní listiny si vyzvedli Lud. Kasal, Vác. Palan a Vác. Zábranský.

— Do T. J. S. Fuegner-Tyrš, Long Island City, N. Y., přijat byl Václav Emanovský.

— Do T. J. S. v Bayonne, N. J., přijat byl Frank Novotný. Pro neplacení vyloučen byl Frank Šedivý.

— Do T. J. S. Philadelphia, Pa., přijati byli: Ant. Jiroušek a Ant. Kabát. Pro neplacení vyloučení byli: Peter Hais, Rudolf Pavlas, Fr. Pavlas st., Fr. Pavlas ml., J. Kudrik, V. Gašparovský, A. Šplha, F. Rosenbaum.

— Do T. J. S. Iowa City, Ia., uvedeni byli: Fr. J. Zeithamer, Jos. Škarda, Jos. Kolář. Odstoupili: Vojtěch Husa, Clarence Černý, Anton Nerad.

— Do T. J. S. Waller, Tex., přijati byli: Josef P. Ročeň, Emil J. Žerníček, Ludvík A. Žerníček. Odstoupili: Fr. Blažek, Jan B. Mikeska, Josef Zadilsky. Vyloučen Pavel Mikulenčák. Zemřel Adolf Švach (následkem pádu při evičení).

Do Plzeňského Sokola v Chicagu přijati byli: Václav Matoušek a s přestupní listinou od Čes. Am. Děln. Sokola Marek Šipolt. Poděkoval se Frank Smith. S přestupní listinou odstoupil Jan Zpěváček. Zemřel Rudolf M. Jandus.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu přijati byli: Fr. V. Špíman, Vác. Tramba, Jos. Malý, Jos. Vazač, Vác. Hájek. Odstoupili: Václav Schleichert, Anton Hanzl, Václav Kus.

— Do T. J. S. Rozvoj v Chicagu přijati byli: Josef Povolný a Josef Lažňovský. Čestně odstoupili: Bohumír Veselý, Vilém Salava, Jaroslav Fotr. Pro neplacení vyloučení: Josef a Ferdinand Púrok.

— Do T. J. S. Tábor v Chicagu přijati byli v měsíci listopadu: Jan Klečka, Jan Ruzha, Stanislav Steklý, Jan Miller. Zemřel Fr. Král.

PROJEV SOUSTRASTI.

Těl. Jed. Sokol Fuegner projevuje tímto upřímnou soustrast pí. B. Wokálové nad ztrátou jejího manžela a rodině našeho Aloise Wokála nad ztrátou syna Eduarda.

Odešel nám upřímný Sokol a horlivý pracovník naší jednoty i Národní Jednoty Sokolské.

Bud' čest jeho památce!

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze poslední pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; Jan Černý, jednatel, 431 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajemník, 3202—3rd Ave.; Fr. Lier, pokl., 1185 Lexington Avenue, New York. — J. Pavlík, E. Wokál, F. Bartůnek; výbor finanční: Št. Kostka, Al. Wokál, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyny, 1329 First ave., podnác. Aug. Tesař, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnácelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.

župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvester Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětka, 2010

Ashland Ave.; 1. podnácelník Karel Neuman; 2. podnác. Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadaň. Schůze odbývají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zaslány bud' teč na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. Fr. T. Schipp, 78 E. 28th St.

T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Newark, N. J., 2. pondělí v místnosti J. Hartwicka, 397-407 Fairmount av.; taj. Boh. Vavřina, 230—16th ave., cor. 14th St.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y. schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Elian, 516 E. 81. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Ferd. Dobisch, 725 New Market St.

T. J. Sokol Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Vinc. Březina, 38 Cross St.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Jos. Kliment, 816 N. Castle St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. Marie Mičková, 400 E. 72. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Anna Vančura, 199—3rd Ave

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Vilemina Ulman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník Wm. Kour, Union Av. cor. Columbia St, Wood Ridge, N.J.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každou 2. sobotu v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o 1/3. odpol.; taj. Ant. Smietansk, c. o. Mrs. A. S. Demarest, 28 Warren St., Hackensack, N. J.

župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Josef Frčka, 5638 Broadway S. E.; náměstek Karel Turek, 2843 E. 111th St., S. E.; jednatel Emil Šlapák, 8711 Capitol Ave., S. E.; pokladník Jan Pavelka; náčelník Ant. Pankr, 2675 E. 96th St., S. E.; 1. podnáč. Ant. Čermák, 2. podnáč. J. Vozka (z Detroit); další členové výboru: Vác. Hořice, Rud. Sýkora, Vác. Levý, Vác. Přeč, A. Kolářský a Jan Pohanka.—Schůze konány jsou každou 4. sobotu v 8 hod. večer v síni Sokola Čech. Všechny dopisy bud' tež zaslány na jednatel.

Sokol Cleveland. Schůze 1. a 3. neděle v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Alois Havelka, 2518 E. 93. St., S. E.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděle v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Karel Šumek, 4804 Vivian Ave. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark av.; jednatel J. Pokorný, 4507 Clark Ave., S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze 1. neděle v měsíci. Tělocvična 11000 Buckeye Rd. S. E. Jednatel Václav Huml, 2834 E. 101 St. S. E., Cleveland, Ohio.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Kasič. 405 Woodward Arcade.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul., taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Vác. Becker, 147 Williams.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděle v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelly Pl. Taj. Ad. Navrátil, 3106 Broadway.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděle v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Vác. Ševčík, 1136 Brabee St.

T. J. S. L. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.; taj. Jan Šimandl, 246 Oak St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděle v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. J. Dvořák, R. R. 2, Box 34½.

župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední Výbor: Starosta Dr. J. Rudiš-Jičínský, náměstek Václav Janda, jednatel Fr. Filip, Security Bank., pokl. Jos. Woitišek; náčelník Rudolf Stýblo, 1346 W. 20th St., Chicago, Ill., 1. podnáčel. Fr. Filip, Security Bank, Cedar Rapids, Ia., 2. podnáčel. Fr. Jirásek, tamtéž. Další výbor: R. Novák, Jos. Halq, Ferda Engelthaler, H. O. Hašek a Fr. Dostal.—Schůze 3. pátek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2525 S. Ridgeway Avenue.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 2335-2341 So. Kedzie ave.; taj. Josef Plaček, 2333 So. Kedzie ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436-40 Emma st., taj. K. Doubek, 2537 Augusta St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300-1302 S. 41st av.; taj. Otto Wilt, 2249 So. 44. Court.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č. S. P. S. Taj.: O. Ratchovský, 4714 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 515-517 DeKoven St.; taj. Alois Kára, 610 Bunker St.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci. Taj. A. Lisý, 4911 N. 40. Ave.

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Tajemník Vác. Fikar, 3015 Union Ave.

Česko Americký Sokol v Chicago, Ill., schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1126 W. 18. St.; taj. Theo. Vavřínek, 1810 So. Fisk St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měs. Taj. Fr. Šindelář, 1506 So. Clarence Ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Taj. Ant. Kopic, 5026 W. 29 St., Cicero, Ill.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. Fr. H. Dvořák, 746 Logan St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764-15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; jednatel F. Vůch, 2416 S. 11th St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděle ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, na 11. a Exchange ave., taj. Emil Plamínek, 912 Exchange Av.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděle v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Jos. Trejtnar, 1502 K. St. W.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděle o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Jos. Eisman, box 344.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. J. M. Kadlec, 302 Bloomington St.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: starosta J. J. Mík; jednatel Oldřich J. Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jos. Vonásek; náčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb. Další výbory: Karel Špalek, Fr. Křeček, Fr. Říha, Vojt. Košťál, Fr. Benák, Emilie Jelenova, Til. Kmentova, Mamie Kmentova, Kamila Dlaskova, Ethel Dlaskova, Olga Dlaskova, Marie Jindrova.—Schůze každé 2. pondělí v měsíci večer v Sokolovně T. J. S. Omaha.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděle; taj. F. Johannes.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděle; taj. F. R. Okřina.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděle ve své síni; taj. Jos. Smrž.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Karel Špalek, 1230 S. 12th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Chas. Hulla, P. O. B. 35.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Fügner-Tyrš v So. Omaha, Neb.; schůze 1. neděle ve 2 hod. odp.; taj. Vác. Opočenský, 367 So. 21. St.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděle ve 2 hod. odp. v místnosti Z.Č.B.J.; taj. Ant. Odvárka.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.; 2. neděle; tajemnice Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 3. neděle v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Marie Ouřada, 176 So. 22. St.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb. Schůze 4. středu. Taj. Vlasta Souček, 1457 So. 14. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. Howells, Neb.; taj. Frant. Boháč.

T. J. S. Ord, Neb. Tajemník Ant. Bartunek.

T. J. S. Havlíček, Milligan, Neb. Taj. Václav Elznic.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Emma Kovář.

Sokol Ravennský, Ravenna, Neb., taj. Fr. Skočdopole.

Sbor Sokolek Wilber, Neb., tajemnice M. Chab.

župa Jižní. Sídlo v Ennis, Texas.

Ústřední výbor: starosta Fr. Toupal, náměstek Fr. Trojáček, jednatel Karel Moučka, R. 3; poklad. L. O. Hošek, náčelník Ant. Brožek, 1. podnáčel. Fr. Vrla, 2. podnáčel. Jar. Houdek. Další členové výboru: Fr. F. Toupal, Joe Toupal, Alois Šediví, Joe Skroch. Schůze každou prvou neděle v měsíci. Všechny dopisy bud' tež zaslány na jednatel.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděle; taj. Jos. Jiříček, R. F. D. 2., Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděle; taj. V. E. Doleček.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník Dominik Tuma, 433 W. Frisco St.

KRAJANÉ!

Nakupujte svých potřeb v stálém a spolehlivém obchodě. Pak nekoupíte mosaz za zlato a padělané diamanty za pravé.

Stříbrné dámské hodinky..... \$2.75 a výše
Stříbrné hodinky pro pány a hochy..... 3.75 a výše
Zlaté hodinky pro dámy..... 7.50 a výše
Zlaté hodinky pro pány..... 18.00 a výše
Diamantové prsteny..... 3.75 a výše
Zlatý řetěz, 20 coulů, se zlatým srdcem a malým diamantem..... 10.00 a výše

Jiných klenotů, hodinek a hodin, stříbrných lžic, vi dliček, nožů, atd., ceny jsem snížil. Ve správkách, v měření očí a připravování brýlí jsem specialistou neb mám v ohledu tom 22-letou zkušenost; proto navštivte krajana

Sok. Frant. Smejkal

1349 I. Ave., mezi 72. a 73. ul., N. Y. City